

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2021/1947 végrehajtási rendelete (2021. november 10.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a tagállamok földrajzi területének meghatározásáról, valamint a 91/450/EGK, Euratom bizottsági határozat és a 109/2005/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ A Bizottság (EU) 2021/1948 végrehajtási rendelete (2021. november 10.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a nem adóalanyok és az adóalanyok adómentes tevékenységei utáni héa-visszatérítések kezeléséről, valamint az 1999/622/EK, Euratom bizottsági határozat és a 116/2005/EK, Euratom bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 4
- ★ A Bizottság (EU) 2021/1949 végrehajtási rendelete (2021. november 10.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a lakásszolgáltatások becslésére vonatkozó elvekről, valamint a 95/309/EK, Euratom bizottsági határozat és az 1722/2005/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 6
- ★ A Bizottság (EU) 2021/1950 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. november 10.) a 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 19
- ★ A Bizottság (EU) 2021/1951 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. november 10.) a 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a koncessziókra vonatkozó értékhatárok tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

★ A Bizottság (EU) 2021/1952 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. november 10.) a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra, valamint a tervpályázatokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾	23
--	----

★ A Bizottság (EU) 2021/1953 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. november 10.) a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra, valamint a tervpályázatokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾	25
--	----

HATÁROZATOK

★ A Tanács (EU) 2021/1954 határozata (2021. november 9.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a Belga Királyság által javasolt egy tagja kinevezéséről	27
--	----

★ A Tanács (EU) 2021/1955 határozata (2021. november 9.) a Régiók Bizottsága az Osztrák Köztársaság által javasolt egy tagjának kinevezéséről	28
---	----

Helyesbítések

★ Helyesbítés a gépjárműveknek és pótkocsijaiknak, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek az általános biztonság, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. november 27-i (EU) 2019/2144 európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 325., 2019.12.16.)	29
--	----

★ Helyesbítés az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 150., 2019.6.7.)	69
--	----

★ Helyesbítés az (EU) 2019/1156 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a forgalmazási szabályokkal, díjakkal és illetékekkel kapcsolatos közzétételekre és értesítésekre vonatkozó formanyomtatványok, mintadokumentumok, eljárások és technikai szabályok tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról, valamint az ABA-k és ÁÉKBV-k határokön átnyúló forgalmazására vonatkozó központi adatbázis létrehozása és fenntartása céljából megküldendő információk, valamint az ilyen információk megküldésére szolgáló formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározásáról szóló, 2021. május 27-i (EU) 2021/955 bizottsági végrehajtási rendelethez (HL L 211., 2021.6.15.)	85
---	----

★ Helyesbítés a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a prémis állatoktól eltérő, nem kérődző haszonállatok állati eredetű fehérjével való takarmányozásának tilalma tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. augusztus 17-i (EU) 2021/1372 bizottsági rendelethez (HL L 295., 2021.8.18.)	87
--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1947 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2021. november 10.)

a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a tagállamok földrajzi területének meghatározásáról, valamint a 91/450/EGK, Euratom bizottsági határozat és a 109/2005/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (GNI-rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A földrajzi terület meghatározása azon kérdések közé tartozik, amelyeket az (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ határoz meg a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelemre (GNI) vonatkozó adatok megbízhatóságának, teljeskörűségének és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdéseket tartalmazó jegyzékben.
- (2) Ahhoz, hogy a GNI-adatok megbízhatóak, teljeskörűek és összehasonlíthatóak legyenek, pontosítani kell a tagállamok földrajzi területének meghatározását.
- (3) A GNI-aggregátumoknak és azok összetevőinek a tagállamok között összehasonlíthatónak kell lenniük és meg kell felelniük a számlák 2010. évi európai rendszerében (a továbbiakban: ESA 2010) ⁽³⁾ szereplő, vonatkozó fogalom meghatározásoknak és számviteli szabályoknak.

⁽¹⁾ HL L 91., 2019.3.29., 19. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. október 8.) az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdések jegyzékének meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 428., 2020.12.18., 9. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

- (4) A 91/450/EGK, Euratom bizottsági határozatot ⁽⁴⁾ és a 109/2005/EK bizottsági rendeletet ⁽⁵⁾ ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2019/516 rendelet 8. cikkében említett Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2019/516 rendelet alkalmazásában a „gazdasági terület” kifejezés az 549/2013/EU rendelet A. melléklete 2. fejezetének 2.05. és 2.06. pontjában meghatározott jelentéssel bír, és az említett pontokban használt „földrajzi terület” pedig úgy értendő, hogy az magában foglalja a tagállamoknak az e rendelet mellékletében felsorolt területeit.

2. cikk

A 91/450/EGK, Euratom határozat és a 109/2005/EK rendelet hatályát veszti.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

⁽⁴⁾ A Bizottság 91/450/EGK, Euratom határozata (1991. július 26.) határozata a bruttó nemzeti termék piaci áron történő összeállításának összehangolásáról szóló 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv 1. cikkének végrehajtásával összefüggésben a tagállamok területének meghatározásáról (HL L 240., 1991.8.29., 36. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 109/2005/EK rendelete (2005. január 24.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet alkalmazásában a tagállamok gazdasági területének meghatározásáról (HL L 21., 2005.1.25., 3. o.).

MELLÉKLET

A tagállamok területe:

- a Belga Királyság területe,
 - a Bolgár Köztársaság területe,
 - a Cseh Köztársaság területe,
 - a Dán Királyság területe a Feröer szigetek és Grönland kivételével,
 - a Németországi Szövetségi Köztársaság területe,
 - az Észt Köztársaság területe,
 - Írország területe,
 - a Görög Köztársaság területe,
 - a Spanyol Királyság területe,
 - a Francia Köztársaság területe, a szuverenitása alá tartozó tengerentúli országok és területek kivételével, ahogyan azokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés II. melléklete meghatározza,
 - a Horvát Köztársaság területe,
 - az Olasz Köztársaság területe,
 - a Ciprusi Köztársaság területe,
 - a Lett Köztársaság területe,
 - a Litván Köztársaság területe,
 - a Luxemburgi Nagyhercegség területe,
 - Magyarország területe,
 - a Máltai Köztársaság területe,
 - a Holland Királyság területe, a szuverenitása alá tartozó tengerentúli országok és területek kivételével, ahogyan azokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés II. melléklete meghatározza,
 - az Osztrák Köztársaság területe,
 - a Lengyel Köztársaság területe,
 - a Portugál Köztársaság területe,
 - Románia területe,
 - a Szlovén Köztársaság területe,
 - a Szlovák Köztársaság területe,
 - a Finn Köztársaság területe,
 - a Svéd Királyság területe.
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1948 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2021. november 10.)**

a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a nem adóalanyok és az adóalanyok adómentes tevékenységei utáni héa-visszatérítések kezeléséről, valamint az 1999/622/EK, Euratom bizottsági határozat és a 116/2005/EK, Euratom bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (GNI-rendelet) és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére.

mivel:

- (1) A héa-visszatérítések kezelése azon kérdések közé tartozik, amelyeket az (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ határoz meg a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelemre (GNI) vonatkozó adatok megbízhatóságának, teljeskörűségének és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdéseket tartalmazó jegyzékben.
- (2) Ahhoz, hogy a GNI-adatok megbízhatóak, teljeskörűek és összehasonlíthatóak legyenek, pontosítani kell a nem adóalanyok és az adóalanyok adómentes tevékenységei utáni héa-visszatérítések kezelésének meghatározását.
- (3) A GNI-aggregátumoknak és azok összetevőinek a tagállamok között összehasonlíthatónak kell lenniük, és meg kell felelniük a számlák 2010. évi európai rendszerében (a továbbiakban: ESA 2010) ⁽³⁾ szereplő, vonatkozó fogalommeghatározásoknak és számviteli szabályoknak.
- (4) Az 1999/622/EK, Euratom bizottsági határozatot ⁽⁴⁾ és a 116/2005/EK, Euratom bizottsági rendeletet ⁽⁵⁾ ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (5) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ az adóalany, a nem adóalany és az adómentes tevékenységek fogalmát használja, amelyeket e jogi aktus alkalmazásában is használni kell.
- (6) Az ESA 2010 nem határozza meg kifejezetten a nem adóalanyok és az adóalanyok adómentes tevékenységei utáni héa-visszatérítések kezelését.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2019/516 rendelet 8. cikkében említett Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága véleményével,

⁽¹⁾ HL L 91., 2019.3.29., 19. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. október 8.) az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdések jegyzékének meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 428., 2020.12.18., 9. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1999/622/EK, Euratom határozata (1999. szeptember 8.) a bruttó nemzeti termék piaci áron történő összeállításának összehangolásáról szóló 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv végrehajtása céljából a nem adóköteles egységeknek és az adóköteles egységeknek adómentes tevékenységeik után történő hozzáadottértékadó-visszatérítések kezeléséről (HL L 245., 1999.9.17., 51. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 116/2005/EK, Euratom rendelete (2005. január 26.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet alkalmazásában a nem adóköteles személyek számára és az adóköteles személyek számára adómentes tevékenységeikre a hozzáadottértékadó visszatérítésének kezeléséről (HL L 24., 2005.1.27., 6. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az (EU) 2019/516 rendelet alkalmazásában a nemzeti számlák aggregátumainak összeállítása során a vásárlások utáni héá-nak a nem adóalanyok vagy adóalanyok számára azok adómentes tevékenységei tekintetében történő visszatérítéseit az ESA 2010-ben egyéb folyó transzferekként (D.7) vagy tőketranszferekként (D.9) kell kezelni, és nem levonható héa-ként.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az „adóalany” kifejezés a 2006/112/EK irányelv 9–13. cikkében meghatározott jelentéssel bír, az „adómentes tevékenységek” kifejezés alatt pedig az említett irányelv 132–137. cikkében felsorolt tevékenységek értendők.

2. cikk

Az 1999/622/EKG, Euratom irányelv és a 116/2005/EK, Euratom rendelet hatályát veszti.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

*a Bizottság részéről
az elnök*

Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1949 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2021. november 10.)**

a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GNI-rendelet) alkalmazásában a lakásszolgáltatások becslésére vonatkozó elvekről, valamint a 95/309/EK, Euratom bizottsági határozat és az 1722/2005/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról, valamint a 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv és az 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (GNI-rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére.

mivel:

- (1) A lakásszolgáltatások becslésére vonatkozó elvek azon kérdések közé tartoznak, amelyeket az (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ határoz meg a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelemre (GNI) vonatkozó adatok megbízhatóságának, teljeskörűségének és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdéseket tartalmazó jegyzékben.
- (2) Ahhoz, hogy a GNI-adatok megbízhatóak, teljes körűek és összehasonlíthatóak legyenek, pontosítani kell a lakásszolgáltatások becslésére vonatkozó elveket.
- (3) A GNI-aggregátumoknak és összetevőiknek a tagállamok között összehasonlíthatónak kell lenniük és meg kell felelniük a számlák 2010. évi európai rendszerében (a továbbiakban: ESA 2010) ⁽³⁾ szereplő, vonatkozó fogalommeghatározásoknak és számviteli szabályoknak.
- (4) A 95/309/EK, Euratom bizottsági határozatot ⁽⁴⁾ és az 1722/2005/EK bizottsági rendeletet ⁽⁵⁾ ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (5) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2019/516 rendelet 8. cikkében említett Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2019/516 rendelet alkalmazásában a lakásszolgáltatások becslésére vonatkozó, ebben a rendeletben megállapított elveket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 91., 2019.3.29., 19. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2020/2147 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. október 8.) az (EU) 2019/516 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az egyes ellenőrzési ciklusokban kezelendő kérdések jegyzékének meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 428., 2020.12.18., 9. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 95/309/EK, Euratom határozata (1995. július 18.) a bruttó nemzeti termék piaci áron történő összeállításának összehangolásáról szóló 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv 1. cikkének végrehajtását célzó lakásszolgáltatások becslési elveinek meghatározásáról (HL L 186., 1995.8.5., 59. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 1722/2005/EK rendelete (2005. október 20.) a piaci áron számított bruttó nemzeti jövedelem összehangolásáról szóló 1287/2003/EK, Euratom tanácsi rendeletet célzó lakásszolgáltatások becslési elveinek meghatározásáról (HL L 276., 2005.10.21., 5. o.).

2. cikk

(1) A tagállamok tényleges bérleti díjakon alapuló rétegzési módszert alkalmaznak a lakásszolgáltatások kibocsátásának összeállításához.

A tagállamok táblázatos elemzések vagy statisztikai technikák alapján határozzák meg a megfelelő rétegzési szempontokat.

(2) A tagállamok az imputált bérleti díjak összeállításához a bútorozatlan lakás használati jogáért fizetendő tényleges bérleti díjakat használják fel, melyek a tulajdonosok által bérbeadott lakások bérleti szerződéseiben szerepelnek.

A tagállamok felhasználhatják a bútorozott lakások bérleti díjait is, amennyiben azokat csökkentik a bútorok használatáért fizetett díjjal.

A kisméretű magánbérleti szektorral rendelkező tagállamok kivételesen felhasználhatják a megfelelően megnövelt állami bérleti díjakat az imputált bérleti díjak alapjának bővítése érdekében.

3. cikk

Kivételes és kellően indokolt esetben a tagállamok más objektív módszereket is alkalmazhatnak, például a költség alapú módszert.

Nem szükséges indokolni a költség alapú módszer sajátlakás-szolgáltatások kibocsátásának összeállításához történő alkalmazását, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a bérbeadott magánlakások a lakásállomány kevesebb mint 10 %-át teszik ki; és
- b) ha az a) pont teljesül és az összes bérbeadott – piaci és nem piaci – lakásnak a teljes lakásállományon belüli részesedése meghaladja az 10 %-ot, a piaci bérleti díj több mint háromszorosa az egyéb fizetett bérleti díjaknak.

4. cikk

A bázisévalapú megközelítést alkalmazó tagállamok az adott bázisév adatát extrapolálják megfelelő mennyiségi, ár- és minőségi mutatók felhasználásával.

5. cikk

A lakásszolgáltatásokat illetően a tagállamok a mellékletben részletezett elveket alkalmazzák a kibocsátás, a folyó termelőfelhasználás és a külfölddel folytatott tranzakciók becslésére.

6. cikk

A 95/309/EK, Euratom határozat és az 1722/2005/EK rendelet hatályát veszti.

7. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A tagállamok által a lakásszolgáltatások tekintetében a kibocsátás, a folyó termelőfelhasználás és a külfölddel folytatott tranzakciók becslésére alkalmazandó elvek**1. A LAKÁSSZOLGÁLTATÁSOK KIBOCSÁTÁSA****1.1 Alapmódszerek**

A nemzeti számlákban a megállapodás szerint a lakásszolgáltatások kibocsátása nemcsak a bérbe adott lakások szolgáltatásainak, hanem a sajátlakás-szolgáltatások kibocsátását is magában foglalja. A lakásszolgáltatások kibocsátásának értékelésével kapcsolatban az 549/2013/EU rendelettel létrehozott számlák európai rendszerének (ESA 2010) 3.75. pontja előírja, hogy „saját tulajdonú lakás lakásszolgáltatásának kibocsátását a bérleti díj ⁽¹⁾ becsült értéke szerint kell értékelni, azon az értéken, amelyet a lakó egy hasonló lakásért fizetne, olyan tényezőket figyelembe véve, mint az elhelyezkedés, a lakókörnyezetben rendelkezésre álló létesítmények stb., illetve a lakás nagysága és minősége”. A sajátlakás-szolgáltatások értékének becslésére alapvetően több módszer áll rendelkezésre:

- a tényleges bérleti díjakon alapuló rétegzési módszer, amely a különböző rétegekre bontott lakásállományra vonatkozó információkat kombinálja a minden egyes rétegben kifizetett tényleges bérleti díjra vonatkozó információval,
- a költség alapú módszer, amelynek keretében a folyó termelőfelhasználásról, az állóeszköz-felhasználásról, egyéb termelési adók és támogatások egyenlegéről és a nettó működési eredményről külön becslések készülnek. A lakásszolgáltatások kibocsátását e komponensek összege adja,
- az önértékelési módszer, amelynél a saját lakást használókat kérik fel tulajdonuk potenciális bérleti díjának becslésére,
- adminisztratív értékelési módszerek, amelyek keretében a potenciális bérleti díjat egy harmadik fél határozza meg, például a kormány adóügyi célból.

A leginkább előnyben részesített módszer a tényleges bérleti díjakon alapuló rétegzési módszer. Ez a módszer alkalmazható az összes tényleges bérleti díj értékének a tényleges bérleti díjakból vett mintából történő becsléséhez, továbbá a lakásszolgáltatások értékének a nulla, vagy alacsony bérleti díjért bérbeadott lakásokból történő becsléséhez is (részletesebben lásd az 1.4.1. szakaszban).

A költség alapú módszert csak bizonyos feltételek mellett lehet alkalmazni, és a lakásállománynak csak azon rétegei esetében, ahol a tényleges bérleti díjak nem állnak rendelkezésre, vagy azok statisztikailag nem megbízhatóak.

Az önértékelési módszer alkalmazása kerülendő, ugyanis a becslésre gyakorolt hatása meglehetősen szubjektív, ezért igen pontatlan eredményekhez vezet.

Az adminisztratív értékelési módszerek – különösen az adózással kapcsolatban – torzíthatják az eredményeket. Bizonyos rétegekre vonatkozóan ugyanakkor néha rendelkezésre állhatnak objektív értékelési módszerekkel kapott eredmények. Az ilyen eredmények felhasználása elfogadható, amennyiben a módszer objektív volta és az eredmények összehasonlíthatósága bizonyítható.

A rétegzési módszer a bérbeadott lakások tényleges bérleti díjaiból származó információt használja fel a lakásállomány bérleti értékének becsléséhez. Ez értelmezhető összesítő becslésként, mely az ár és a mennyiség szorzatán alapul. A lakásállomány rétegzésére azért van szükség, hogy megbízható becsléshez lehessen jutni, és a relatív árkülönbségeket is megfelelő módon figyelembe lehessen venni. Ennek során egy adott réteg átlagos tényleges bérleti díját kell alkalmazni az adott réteg összes lakása esetében. Amennyiben a bérleti díjakra vonatkozó információk mintavételes felmérésekből származnak, a teljes lakásállományra vonatkozó összes bérleti díj kiszámítása a bérlakások egy részét és az összes saját tulajdonú lakást érinti. A rétegenkénti bérleti díj meghatározására vonatkozó részletes eljárást általában a bázisévre vonatkozóan végzik el, majd az eredményt a folyó évekre extrapolálják.

A tulajdonos által lakott lakásokra alkalmazandó bérleti díj a rétegzési módszer esetében egy bútorozatlan lakás használati jogáért a magánszektorban fizetendő bérleti díjként kerül meghatározásra. Az imputált bérleti díjak megállapítása céljából valamennyi, a magánszektorban kötött szerződésben szereplő bútorozatlan lakás bérleti díja felhasználásra kerül. Figyelembe kell venni a magánbérleti szektornak a kormányzati szabályozás miatt alacsony szintű bérleti díjait is.

⁽¹⁾ A számlák 2010. évi európai rendszerével való következetesség érdekében ez a szöveg a „bérleti díj” kifejezést használja.

Amennyiben az információ forrása a bérlő, előfordulhat, hogy a megfigyelt bérleti díjat korrigálni kell a közvetlenül a bérbeadónak fizetett lakbértámogatás hozzáadásával. Ha a megfigyelt bérleti díjak fentiekben meghatározott mintanagysága nem elegendő, az imputálás céljára felhasználhatók a bútorozott lakások megfigyelt bérleti díjai is, amennyiben kiigazításra kerülnek a bútorok költségével. Kivételes esetben az állami tulajdonban lévő lakások megnövelt bérleti díjai is felhasználhatók. A rokonok vagy munkavállalók számára áron alul kiadott lakások bérleti díja nem használható fel (részletesebben lásd az 1.2.3. és az 1.4.1. szakaszban).

A rétegzési módszer alkalmazható az összes bérlakásra vonatkozó adatok kiszámítására is. Előfordulhat, hogy az imputáláshoz a fentiek szerint felhasznált átlagos bérleti díj a bérlakáspiac bizonyos szegmenseiben nem megfelelő. Például a bútorozott lakások arányosan csökkentett bérleti díja vagy a megnövelt állami bérleti díjak nem felelnek meg a ténylegesen kiadott lakások tekintetében. Különösen a ténylegesen bérbeadott, bútorozott lakások esetében a bútorköltség valójában a bérleti díj részét képezi, és azt figyelembe kell venni a kibocsátás kiszámítása során. E probléma megoldásához ki kell alakítani a ténylegesen kiadott bútorozott, illetve a szociális lakások külön rétegét, amelyben a megfelelő átlagos bérleti díjakat kell alkalmazni.

A bérleti díj elvileg nem foglalja magában a fűtés, a víz, a villamos energia stb. költségeit. Amennyiben az adatforrások ezt nem teszik lehetővé, biztosítani kell a bérleti díjak és a folyó termelőfelhasználás közötti koherenciát (részletesebben lásd a 2. szakaszban).

Ha a tulajdonos által lakott lakások bizonyos rétegei esetében nem áll rendelkezésre reprezentatív tényleges bérleti díj, a legtöbb esetben ez extrapolációs vagy regressziós technikák alkalmazásával megoldható.

Az átlagos bérleti díjakat rétegenként extrapoláló standard rétegzési módszer egyik alternatívája a hedonikus regressziós módszerek alkalmazása. Ezek a módszerek a bérbeadott lakások mintavételi adatai alapján határozzák meg a lakás egyes jellemzőinek (méret, elhelyezkedés, erkély megléte stb.) árát. A kibocsátást a lakásállomány(ból vett reprezentatív minta) minden egyes jellemzőjének és az adott jellemző hedonikus árának szorzata adja meg. A regressziós módszerek lehetővé teszik több változó figyelembevételét, és különösen eredményesek lehetnek olyankor, amikor néhány réteg esetében nem állnak rendelkezésre megfigyelt bérleti díjak.

Ez nyilvánvalóan nem oldja meg a problémát abban a szélsőséges esetben, amikor az összes lakást a tulajdonosok lakják, illetve, amikor nem alakult ki fejlett bérlakáspiac. Ilyen esetekben az objektív értékeléshez a költség alapú módszert kell alkalmazni. A költség alapú módszert csak a tulajdonos által lakott lakásokra lehet alkalmazni.

A költség alapú módszer részletei

A költség alapú módszert csak akkor lehet alkalmazni, ha a tényleges bérleti díjakon alapuló rétegzési módszer a bérlakáspiac reprezentatív voltának hiánya miatt nem használható.

A megegyezés szerint ez az eset áll fenn a következő feltételek teljesülésekor: (1) A bérbeadott magántulajdonú lakások volumene (a lakások száma vagy a lakások területe négyzetméterben kifejezve) nem éri el a lakások teljes volumenének (a lakások száma vagy a lakások területe négyzetméterben kifejezve) a 10 %-át, és (2) ha (1) teljesül, és az összes bérbeadott – piaci és nem piaci – lakás részesedése a teljes lakásállományon belül meghaladja az 10 %-ot, a piaci bérleti díj több mint háromszorosa az egyéb fizetett bérleti díjaknak. Akkor is, ha mindkét feltétel teljesül, a tagállam még mindig dönthet a rétegzési módszer alkalmazása mellett, amennyiben ezt az eredmények minősége indokolja. Amennyiben a feltételek nem teljesülnek, a rétegzési módszert kell alkalmazni, kivéve, ha bizonyítható, hogy a lakásállomány jelentős részeire vonatkozóan nem állnak rendelkezésre reprezentatív piaci bérleti díjak, és hogy a költség alapú módszer összehasonlíthatóbb eredményekhez vezet. Indokolt esetben a költség alapú módszer alkalmazható a lakásállomány egészére vagy részeire. A lakásállománynak a költség alapú módszer vagy a rétegzési módszer alkalmazása céljából történő felosztása során olyan tényezőket is figyelembe kell venni, mint az adatkorlátozások és az országspecifikus helyzet.

A költség alapú módszer esetében a lakásszolgáltatások kibocsátását a folyó termelőfelhasználás, az állóeszköz-felhasználás, az egyéb termelési adók és támogatások egyenlege és a nettó működési eredmény összege adja. A tulajdonos által lakott lakások esetében a tulajdonos által elvégzett munkát nem kell munkaerő-ráfordításként beszámítani⁽²⁾. A tapasztalat szerint a kibocsátás két legnagyobb összegű, annak egyenként 30–40 %-át kitevő összetevője az állóeszközök értékcsökkenése és a nettó működési eredmény.

⁽²⁾ Elméletileg lehetséges, hogy a saját lakást használók, egyénileg vagy kollektíven, házfelügyelőt alkalmazzanak más statisztikai egységek, például lakásépítő szövetkezetek vagy ingatlanfenntartó társaságok bevonása nélkül. Ebben az esetben a költség alapú módszerrel megállapított kibocsátásnak tartalmaznia kell a munkavállalói jövedelemre fordított támogatást.

Az állóeszközök értékcsökkenését a folyamatos leltározás módszere vagy más, jóváhagyott módszerek alapján kell kiszámítani. A tulajdonos által lakott lakóépületek esetében külön becslést kell végezni.

A nettó működési eredményt a tulajdonos által lakott lakások állományának folyó áron számított nettó értékére alkalmazott 2,5 %-os változatlan reál éves megtérülési rátával kell mérni (pótlási költségek). Azért a 2,5 %-os reál megtérülési rátát alkalmazzák a lakásállomány piaci áron számított értékére, mert a lakások piaci értékének növekedését a folyamatos leltározás módszere már figyelembe veszi. Ugyanezt a megtérülési rátát kell alkalmazni az olyan földterület folyó áron számított értékére, amelyen a tulajdonos által lakott lakások találhatók.

A földterület folyó áron számított értékét nehéz lehet éves szinten megfigyelni. A különböző rétegekben a földterület értéke és az épületek értéke hányadosainak származtatása az új házak és a hozzájuk tartozó földterületek költségeinek összetételét vizsgáló elemzés alapján történhet.

1. elv:

A lakásszolgáltatások kibocsátásának összeállításához a tagállamok a tényleges bérleti díjakon alapuló rétegzési módszert alkalmazzák közvetlen extrapolációval vagy ökonometria regresszióval. A tulajdonos által lakott lakások esetében ez azt jelenti, hogy a hasonló bérbeadott lakások tényleges bérleti díjait kell használni. Indokolt és kivételes esetben, amikor a tényleges bérleti díjak nem állnak rendelkezésre, vagy azok statisztikailag nem megbízhatóak, más objektív módszereket lehet alkalmazni, pl. a költség alapú módszert. Nem szükséges indokolni a költség alapú módszer sajátlakás-szolgáltatások kibocsátásának összeállításához történő alkalmazását, feltéve, hogy két feltétel teljesül: (1) a bérbeadott magántulajdonú lakások a lakásállomány kevesebb mint 10 %-át teszik ki, és (2) ha (1) teljesül, és az összes bérbeadott – piaci és nem piaci – lakás részesedése a teljes lakásállományon belül meghaladja az 10 %-ot, a piaci bérleti díj több mint háromszorosa az egyéb fizetett bérleti díjnak.

1.2. A lakásállomány rétegzése

1.2.1. A bérleti díj szintjét meghatározó tényezők

A bérleti díjak szintjét meghatározó változók első csoportját a lakás és az épület jellemzői adják. Először is fontos a lakás mérete, mind az alapterületet, mind pedig a szobák számát illetően. Minél nagyobb a lakás, annál magasabb a bérleti díj. Az egy négyzetméterre jutó bérleti díj azonban a lakás méretével csökken. Néhány lakáskategóriánál (pl. a fővárosi lakások esetében) azonban a négyzetméterár és a lakás mérete között fordított arányosság állhat fenn. Másik fontos tényező a lakás komfortfokozata. Ezt olyan változók szemléltethetik, mint például fürdőszoba, erkély/terasz, különleges padlózat vagy falborítás, kandalló, központi fűtés, légkondicionálás, különleges üvegezés és egyéb zaj- vagy hőszigetelő eszközök megléte; a lakás beosztása szintén lényeges. Az épülettel kapcsolatban bizonyos létesítmények is lényegesek lehetnek, mint pl. garázs, lift, úszómedence, (tető)kert megléte, vagy a lakás épületen belüli elhelyezkedése. Az épület típusa (családi ház, sorház, lakás), architektúrája, kora és az épületben található lakások száma szintén befolyásolhatja a bérleti díjat.

A változók második csoportja a környezeti jellemzőkre vonatkozik. Jól ismert tényező a hasonló városi és vidéki lakások bérleti díja közötti különbség. A gazdasági központtól való távolság vagy a táj jellege (síkság, hegyvidék) nem elhanyagolható tényező. Emellett az olyan lakókörnyezeti tényezők, mint a kilátás, a lakást körülvevő zöldterület, a közlekedési eszközök és elérhetőségük, az üzletek és iskolák, vagy a környék híre és biztonsága szintén befolyásolják a tényleges bérleti díjat.

A változók egy másik csoportját társadalmi-gazdasági tényezőként lehet összefoglalni. A legtöbb tagállamban például a bérleti díjakat az állam szabályozza, például a bérleti díjak korlátozása vagy lakbértámogatások révén. Továbbá a bérleti megállapodás kora, a szerződés típusa (határozott vagy határozatlan idejű), az egy lakásra jutó lakók száma (flat-sharing), a tulajdonos típusa (állam, lakásszövetkezet, magánszemély, munkáltató) és a bérbeadó bérletidíj-politikája szintén befolyásolhatja a bérleti díjat.

Nyilvánvalóan számos további változó befolyásolhatja a bérleti díjakat. A fent említett tényezők mindegyikének összegyűjtése azonban túl bonyolult kérdőívekhez vezethet. Ezért érdemes megfontolni az ingatlanérték rétegzési célokra történő felhasználását. A lakás ingatlanértékének felhasználását az indokolja, hogy az ingatlanérték tükrözi a lakás valamennyi fontos jellemzőjét. Az ingatlanértéket így implicit rétegzési tényezőnek lehet tekinteni. Az ingatlanérték és a tényleges bérleti díj arányának felhasználása alkalmas megközelítésnek tekinthető, különösen azokban a tagállamokban, ahol a bérbeadott lakások a lakásállomány kis részét teszik ki. Feltéve, hogy ez az arány stabil, e módszer lehetővé tenné az olyan lakások bérleti értékének meghatározását, amelyek csak a tulajdonosi szektorban jellemzőek. Emellett az ingatlanérték nem zárja ki „fizikai” rétegzési szempontok használatát; ezek

egymással kombinálhatók. Ilyen esetben az ingatlanértékek feltehetően a hiányzó „fizikai” rétegzési szempontokat tükrözik. A bérleti díjak kiszámításához felhasznált ingatlanértékeknek minden esetben az aktuális referenciaévre vonatkozó objektív értékelésen kell alapulniuk.

A gyakorlatban a rétegzés eltérő képet mutat a tagállamok között mind a rétegek száma, mind pedig a rétegeket képzését pontosan meghatározó szempontok tekintetében. Bár első ránézésre ez okozhat némi aggodalmat, hangsúlyozni kell, hogy bizonyos alapvető szempontokat, mint a lakás méretét és (földrajzi) elhelyezkedését, szinte mindenhol használnak. Ezenfelül az egyéb jellemzők jelentősége tagállamonként eltérő lehet, és a tagállamok leginkább maguk tudják a legjobban meghatározni a lényeges szempontokat.

2. elv:

A rétegzéshez a tagállamok a lakások lényeges jellemzőit használják fel. Ezek a lakás és az épület jellemzőire, a lakás környezeti jellemzőire és a társadalmi-gazdasági tényezőkre vonatkozhatnak. Emellett a rétegzéshez elfogadható az aktuális ingatlanértékek használata is, amennyiben azok objektív értékelésen alapulnak.

1.2.2. A rétegzési szempontok kiválasztása

Tekintettel arra, hogy egy lakás bérleti díját különböző jellemzők befolyásolják, az első feladat a bérleti díjat szignifikánsan befolyásoló változók megválasztása. A szignifikáns változókat a rendelkezésre álló statisztikai információk táblázatos elemzésével is meg lehet állapítani. Az objektív mérőszám meghatározásához hasznos lehet a rétegen belüli tényleges bérleti díjak varianciája. Ez ösztönözheti a rétegzés javítását azáltal, hogy a rétegek úgy kerülnek kiválasztásra, hogy minimalizálódjon a rétegen belüli variancia. Ezért legalább azokban az esetekben ajánlatos kiszámítani a rétegenkénti varianciát, amikor a rétegzés befolyásolja mind a tényleges, mind az imputált bérleti díjak szintjét.

Az összetett statisztikai technikák, mint pl. a (többváltozós) regresszióanalízis, kifinomultabb megközelítést kínálnak. E módszer segítségével megbecsülhető az egyes változók hatása, ezáltal a bérleti díjak közötti különbségek bizonyos jellemzőkre vezethetők vissza. Röviden: a változó magyarázó ereje számszerűsíthető a korrelációs együttható segítségével. E módszer továbbá lehetővé teszi a jellemzők fontosság szerinti rangsorolását. Ez segít annak meghatározásában, hogy mely esetekben van szükség részletesebb rétegzésre. A legfontosabb változóknak többváltozós regressziós technikák keretében történő kombinálása megmutatja azok teljes magyarázó erejét. A fontos változók összetett statisztikai technikákkal történő kiválasztása hatékony módja a lakásállomány rétegzésének. A regresszióanalízis ezen felül közvetlenül alkalmazható a bérleti díjak becslésére, pl. hedonikus modellek formájában. Ez az eljárás hasznos eszköze az átlagos bérleti díj becslésének olyan esetekben, amikor a bérleti szektorban nem állnak rendelkezésre megfelelő információk (üres rétegek).

A rétegzési szempontok összetett statisztikai technikán alapuló kiválasztásának további előnye, hogy nem kell minden tagállamra egységes szempontokat előírni. Összehasonlítható eredmény eléréséhez elégséges minden tagállamra vonatkozóan a legfontosabb szempontokat rangsorolni és a teljes magyarázó erő szükséges szintjét meghatározni. Nyilvánvaló, hogy az ilyen regresszióanalízis nagymértékben függ a rendelkezésre álló statisztikai információtól. Azonban még a korlátozott mértékben rendelkezésre álló statisztikai információ is ösztönözheti a későbbi javításokat.

Mivel a bérleti díjat befolyásoló különböző változókra vonatkozó információ főként az alapstatisztikák alakulásán múlik, az összetett statisztikai technikák alkalmazása jelenleg nehézségekbe ütközhet. Ezért standardmódszer alkalmazása ajánlott, amely szerint a tagállamok a táblázatos elemzésekből származó minden lényeges szempontot figyelembe vesznek. Minimumként a lakás méretét, elhelyezkedését és még legalább egy fontos jellemzőjét fel kell használni a lakásállomány rétegzéséhez; e rétegzésnek legalább 30 réteget kell eredményeznie. A lakásállomány bontásának észszerűnek és a lakásállomány egészére vonatkozóan reprezentatívnek kell lennie. A rétegek kiválasztása céljából összetett statisztikai technika alkalmazható a fontos magyarázó változó(k) meghatározásához.

A gyakorlatban azonban a tagállamok előnyben részesíthetik kevesebb, illetve a standard módszer által előírtaktól eltérő változó alkalmazását. Ez elfogadható, amennyiben a (többváltozós) regresszióanalízis a magyarázó erő elfogadható szintjéről tanúskodik. Az eredmények összehasonlíthatóságának biztosításához küszöbértékként legalább 70 %-os korrelációs együttható ajánlott. Ez a küszöbérték nagy minta esetén elfogadható, amennyiben a minta nem tartalmazza a nulla és az alacsony bérleti díjakat, valamint a kiugró adatokat.

3. elv:

A tagállamok táblázatos elemzések vagy statisztikai technikák alapján határozzák meg a szignifikáns rétegzési szempontokat. Minimumként a lakás méretét, elhelyezkedését és még legalább egy fontos jellemzőjét fel kell használni. Legalább 30 réteget kell alkotni és legalább három méretosztályt és két elhelyezkedési típust kell megkülönböztetni. Kevesebb vagy más változó használata is elfogadható, amennyiben korábban bizonyítást nyert, hogy a (többváltozós) korrelációs együttható eléri a 70 %-ot.

1.2.3. Tényleges és imputált bérleti díjak

Az imputált bérleti díjak a megfigyelt tényleges bérleti díjak kerülnek meghatározásra. Imputálás céljából a bérleti díjat a bútorozatlan lakás használati jogáért fizetendő bérleti díjaként definiálják. Annak érdekében, hogy a megfigyelt bérleti díjak megfeleljenek ennek a definíciónak, szükség lehet azok kiigazítására.

A fűtés, víz, villamos energia stb. díjait ezért ki kell zárni a bérleti díjból, bár a gyakorlatban néha nehéz ezeket elkülöníteni. Az ESA 2010 értékelési szabályaival való összhang érdekében a lakásszolgáltatások kibocsátása alapján számítandó.

A megfigyelt bérleti díjak vonatkozásában bizonyos állami támogatások valószínűleg fontos szerepet játszanak. Például adott egy háztartás, amely fogyasztóként jogosult valamilyen állami transzferre (pl. lakástámogatásra), melyet azonban adminisztratív okokból közvetlenül a bérbeadónak fizetnek ki. A megfigyelt bérleti díj az információ forrásától függően eltérő lehet. Amennyiben az információ forrása a bérlő, előfordulhat, hogy a megfigyelt bérleti díjat korrigálni kell az adott lakbértámogatás hozzáadásával.

Emellett az imputáláshoz szükséges tényleges bérleti díjak használatához számos olyan alapvető kérdést kell tisztázni, amelyek befolyásolják az adatok harmonizációját. Az első kérdés arra vonatkozik, hogy az imputáláshoz az összes tényleges bérleti díjat fel kell-e használni, vagy csak az új szerződésekben szereplőket. A céltól függően különböző elméleti érvek szólhatnak az új szerződések, az építés évében kötött szerződések vagy az „átlagos” szerződések alapján fizetett tényleges bérleti díjak felhasználása mellett. Az általános szabályt alkalmazva, azaz a hasonló lakások bérleti díját felhasználva, nem tűnik elfogadhatónak az, ha az imputálás alapját az új szerződésekben szereplő bérleti díjakra korlátozzák. Mivel a bérleti szektorban „átlagos” bérleti díjakat alkalmaznak, ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni a tulajdonosok által lakott lakásokra is. Emellett egy másik megoldás valószínűleg komoly nehézségeket okozna sok tagállamban a rétegzési módszer alkalmazása során. Röviden: az imputált bérleti díjak kiszámításához a valamennyi szerződésben szereplő átlagos tényleges bérleti díjakat kell felhasználni. Következésképpen az átlagos bérleti díjak kiszámításakor figyelembe kell venni a magánszektorban a kormányzati szabályozás miatt alacsony szintű bérleti díjait is.

A második kérdés arra a problémára vonatkozik, hogy az állami tulajdonban lévő lakások fel használhatók-e az imputáláshoz. Mivel a lakástulajdon döntően magántulajdon, az imputáláshoz elvben csak a magánszektor tényleges bérleti díjait kell felhasználni. Ha azonban a magánkézben lévő lakások tényleges bérleti díjairól nem áll rendelkezésre elegendő információ ahhoz, hogy azok kielégítő alapot biztosítsanak az imputáláshoz, kivételes esetben a magánszektor bérleti díjai helyett közelítő értékűként az állami tulajdonú lakások bérleti díjait is fel lehet használni, feltéve, hogy azokat megfelelően megnövelték.

További kérdés, hogy vajon felhasználhatók-e a bútorozott lakások bérleti díjai az imputált bérleti díjak alapjának bővítése céljából. Elvben a tulajdonos által lakott lakások bérleti értéke imputálásának alapjául a bútorozatlan lakások bérleti díjai szolgálnak. Ezért a bútorozott lakások bérleti díját nem lehet közvetlenül felhasználni. Annak elkerülése érdekében, hogy az imputálás során túl magas bérleti díjakat alkalmazzanak, csökkenteni kell azokat a bútorok használatáért fizetett díjjal.

4. elv:

Imputálás céljából a bérleti díj egy bútorozatlan lakás használati jogáért fizetendő bérleti díj. Amennyiben az információ forrása a bérlő, előfordulhat, hogy a megfigyelt bérleti díjat korrigálni kell az adminisztratív okokból közvetlenül a bérbeadónak fizetett lakbértámogatás hozzáadásával. Az imputált bérleti díjak összeállításához a magántulajdonban lévő, bútorozatlan lakás valamennyi szerződésében szereplő tényleges bérleti díjakat kell felhasználni. Ha statisztikai okokból szükséges, kivételes esetben a magánszektor bérleti díjai helyett közelítő értékűként az állami tulajdonú lakások bérleti díjait is fel lehet használni, feltéve, hogy azokat megfelelően megnövelték. Ehhez hasonlóan – a bútorozott és bútorozatlan lakások bérleti díja közötti különbség levonása után – a bútorozott lakások bérleti díjait is be lehet vonni az imputálás alapjába.

1.3. A bázisére vonatkozó becslés forrásai és extrapolációs módszerek

1.3.1. Lakásállomány

A rétegzési módszer szerinti számítás lényeges eleme a lakásállományra vonatkozó információ. Ez az információ referenciasokaságot teremt az extrapolációhoz. Általában véve a lakásállományba tartozik minden épület vagy az épületek lakásnak használt részei. Részletesebben a különleges problémákat tárgyaló rész foglalkozik e kérdéssel. A lakásállomány megállapításához a fő adatforrásokat a lakásszámlálások, a hivatali épület-nyilvántartások vagy a népszámlálások jelentik. A folyó évre vonatkozó becsült érték megállapításához korrigálni kell a bázisére vonatkozó számadatot.

A bázisév lakásállományát illetően a lakásszámlálások tűnnek a legkevésbé problematikusnak, és ezek a legteljesebbek, különösen, ha azokat népszámlálással együtt végzik. A hivatali épület-nyilvántartások főként jogi eljárásoktól függenek, amelyek bizonytalanságokhoz vezethetnek például azzal kapcsolatban, hogy a lakások kibővítése, fejlesztése, átalakítása és lebontása megfelelően kerül-e a nyilvántartásba. Problémát okozhat, ha a népszámlálás alkalmával a háztartások által szolgáltatott adatokat használják fel a lakásállomány alapjaként, mert az eredmények jellemzően alulbecslik azokat a második lakásokat, amelyekben a népszámlálás idején nem laknak.

5. elv:

A bázisév lakásállományának megállapításához kiindulási alapként a tagállamok lakásszámlálásból, népszámlálásból vagy hivatali épület-nyilvántartásokból származó adatokat használnak fel. Mivel a lakásszámlálás általában a lehető legteljesebb körű, a teljesség érdekében a hivatali épület-nyilvántartások és a népszámlálás esetében intenzív és alapos ellenőrzésekre van szükség.

1.3.2. Tényleges bérleti díjak

A lakásszolgáltatások kibocsátásának a rétegzési módszer szerinti kiszámításához a második alapvető elem a bérleti szektorban kifizetett tényleges bérleti díjak jelentik. A bázisév tényleges bérleti díjaira vonatkozó információk vagy összeírásból (pl. népszámlálás), vagy mintavételes felmérésből – például háztartási költségvetési felmérések, vagy speciális bérletidíj-felmérésből – származhatnak. Az első esetben a tényleges bérleti díjak egésze lefedésre kerül, és a számításoknak csak az imputált bérleti díjak szintjére van hatásuk. Mintavételes felmérések esetében a számításoknak mind a tényleges, mind pedig az imputált bérleti díjak szintjére van hatásuk. Az összeírás nyilvánvalóan széles alapot nyújt a megbízható információkhoz. A háztartási költségvetési felmérések általában szintén megbízhatóak, különösen az alapvető áruk esetében. Az ilyen típusú felmérésnél általános probléma, hogy nem minden kérdésre válaszolnak. Amennyiben a lakás inkább luxuscikknek, semmint alapvető árunak számít, ez a probléma nem kívánt hatást gyakorolna a számítás eredményeire, amelyet semlegesíteni kellene. A háztartási költségvetési felmérések egy további problémája, legalábbis néhány tagállamban, a kis mintaméret, ez ugyanis korlátozhatja a bérleti díjak rétegzésének lehetőségét. A rendelkezésre álló további forrásokat minden esetben a lehető legnagyobb mértékben ki kell használni. Ez lehet a helyzet például olyan tagállamokban, ahol a lakások nagy része állami ellenőrzés alatt áll, és a lakásügynökségeknek elszámolást kell bemutatniuk. Az eredmények folyamatos javítása érdekében meg kell vizsgálni továbbá az alternatív forrásokat, mint pl. a speciális bérletidíj-felméréseket.

6. elv:

A tagállamok a legszélesebb körű és a legmegbízhatóbb forrásokat – például a népszámlálásból vagy a háztartások felméréseiből származó adatokat – használják fel a rétegenkénti tényleges bérleti díjak származtatására. A megbízhatóság, a teljeskörűség és különösen a rétegzés javítása érdekében alternatív forrásokat is figyelembe kell venni.

1.3.3. A bázisév eredményeinek extrapolációja

Csak kevés tagállam rendelkezik olyan éves információval, amely a sajátlakás-szolgáltatások kibocsátásának évenkénti újraszámításához szükséges. A legtöbb tagállamban az egy adott évre vonatkozó eredményeket tekintik referenciaértéknek, majd ezeket mutatók segítségével frissítik, így jutva a folyó év becsült adatához. A frissítés történhet a (teljes) bázisévi kibocsátásra vonatkozó kombinált mutató alkalmazásával, vagy a lakásállomány és a rétegenkénti bérleti díj külön extrapolációjával. Bár általában hasonló eredmények várhatók, eltéréseket okozhatnak a strukturális eltolódások – pl. a bérbeadott lakások és a tulajdonos által lakott lakások közötti arányban. Emellett egy külön számítás lehetővé tenné a hitelesség ellenőrzését.

Az alkalmazott mutatókat illetően, a mennyiségi indexet leginkább az építőipar kibocsátásából származtatják. Az ármutató pedig gyakran a fogyasztói árindexben figyelembe vett, kifizetett bérleti díjak árindexén alapul. Ez torzulásokat okozhat azokban az esetekben, amikor – például az államilag ellenőrzött bérleti díj miatt – nem indokolt az a feltételezés, hogy az imputált bérleti díjak az összesség alakulását követik. Az imputált bérleti díjak extrapolációjához jobbnak tűnik, a bázisévhez hasonlóan, egy olyan árindex használata, amely a bérbeadott magántulajdonú lakások bérleti díjának mozgását tükrözi. Fel kell hívni a figyelmet továbbá arra a tényre, hogy az árindexek rendes esetben nem tartalmazzák a minőségváltozásoknak betudható árnövekedéseket. Az árindexeket ezért ki kell egészíteni egy, a javulásokat tükröző minőségi mutatóval.

Végül célravezetőnek tűnik a strukturális változásoknak az eredményekre gyakorolt hatásait az extrapoláció időszakának korlátozásával minimalizálni. A vonatkozó alapstatisztikák periodicitását figyelembe véve megfelelőnek tűnik a lakásállományra vonatkozóan tízévente – azaz a népszámlálások megszokott ütemét követve – új bázisét bevezetni. Emellett az ártényezőre (a rétegenkénti bérleti díjra) vonatkozóan legalább ötévente – azaz a háztartási költségvetési felmérések rendes periodicitását követve – kellene új bázisét bevezetni.

7. elv:

Amennyiben nem lehetséges a lakásszolgáltatások kibocsátásának teljes körű újrabecslését évente elvégezni, a tagállamok extrapolálhatják az adott bázisév adatát megfelelő mennyiségi, ár- és minőségi mutatók alkalmazásával. A lakásállomány és az átlagos bérleti díj extrapolációját minden rétegre külön kell elvégezni. Az extrapoláció során különbséget kell tenni a tényleges és az imputált bérleti díjak kiszámítása között. Amennyiben szükséges, az extrapolációhoz használt rétegek száma kevesebb lehet, mint a bázisév esetében használt rétegeké. A tulajdonosok által lakott lakások imputált bérleti díjának extrapolációjához általában a magánszektor bérleti díjait tükröző árindexet kell alkalmazni. Két bázisév közötti időszak egyetlen esetben sem haladhatja meg a lakásállomány esetében a 10 évet, az ártényező esetében az 5 évet, vagy más megfelelő módszerekkel hasonló minőséget kell elérni.

1.4. Különleges problémák

1.4.1. Ingyenesen vagy áron alul bérbe adott lakások

A tényleges bérleti díjakra vonatkozó adatgyűjtés során néhány esetben nulla vagy igen alacsony értékek is megfigyelhetők. Az ingyenesen bérbe adott lakások esetében ez ahhoz a különös helyzethez vezet, hogy a lakásszolgáltatásra sor kerül, de (látható) fizetés nem történik. Ilyen esetekben elfogadható megoldást jelent a megfigyelt tényleges nulla bérleti díj korrigálása. Ehhez hasonló megoldás lenne logikus az áron alul bérbe adott lakások esetében is.

Az állami beavatkozások mellett egyéb okok is indokolják, hogy miért kerül sor lakások ingyenes vagy áron aluli bérbeadására. Egy példa erre, amikor a munkavállaló a munkáltató tulajdonában lévő lakásért nulla vagy csökkentett bérleti díjat fizet. Ez mindenféle munkavállalói kategóriánál előfordulhat, beleértve a házfelügyelőket vagy a biztonsági őrköt is. Ez esetben a tényleges bérleti díjat korrigálni kell, továbbá a tényleges bérleti díj és az összehasonlítható bérleti díj közötti különbséget természetbeni juttatásként kell kezelni (lásd az ESA 2010 A. mellékletének 4.04–4.06. pontját). Egy másik lehetőség az, amikor a lakást nulla vagy nagyon alacsony bérleti díj fejében rokonoknak vagy barátoknak adják ki. Ez esetben a korrekció úgy történhet, hogy a lakásokat egyszerűen átsorolják a bérleti szektorból a tulajdonosi szektorba. Hasonló korrekció tűnik továbbá megfelelőnek a bérlők által fizetett általánydíjak esetében, azaz amikor a bérlő a szokásosnál hosszabb időszakra előre fizeti ki a bérleti díjat.

8. elv:

Az ingyenesen vagy áron alul bérbe adott lakások esetében megfigyelt tényleges bérleti díjat úgy kell korrigálni, hogy a bérleti díj lefedje a teljes lakásszolgáltatást. Korrekció nélkül sem a nulla, sem pedig az alacsony bérleti díjakat nem lehet felhasználni az imputált bérleti díjak kiszámításához. Ezért mind a tényleges, mind az imputált bérleti díjak kiszámításához korrekciókat kell végezni annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátás értéke tükrözze a teljes nyújtott lakásszolgáltatást.

1.4.2. Nyaralók

A nyaralók a szabadidő eltöltésére szolgáló ingatlanok minden típusát magukban foglalják, mint pl. a közeli hétvégi házat, amelyet egy évben sokszor, rövid időre vesznek igénybe, vagy a távolabbi üdülőt, amelyet hosszabb időre, de évente csak néhány alkalommal használnak. Első ránézésre a bérbeadott nyaralók nem okoznak problémát, mivel a kibocsátás mérőszámának a ténylegesen kifizetett bérleti díj tekintendő. Ha azonban a tényleges bérleti díjakat havonta szedik be, az egész évre történő extrapoláció túlbecslésekhez vezethet, amennyiben nem áll rendelkezésre kiegészítő információ az átlagos használati időről.

A tulajdonos által lakott nyaralók imputált bérleti díjának kiszámításához a leglogikusabb az ilyen ingatlanokat rétegezni és a ténylegesen bérbeadott hasonló szálláshely megfelelő átlagos éves bérleti díját alkalmazni. Az éves bérleti díj impliciten tükrözi az átlagos használati időt. Amennyiben nehézségek merülnek fel, helyettesítő módszer is alkalmazható. Ennek során az egy rétegbe tartozó nyaralókról történik információgyűjtés és a ténylegesen bérbeadott nyaralók átlagos éves bérleti díját kell alkalmazni a tulajdonosok által lakott nyaralókra. Harmadik megoldásként elfogadható az elhelyezkedés szerint ugyanabba a rétegbe tartozó rendes lakások teljes éves bérleti díjának felhasználása, amennyiben a nyaralók a lakásállománynak csak igen kis részét teszik ki, vagy ahol a nyaralókat nem lehet a többi lakástól elkülöníteni. Még üdülők esetében is észszerűnek tűnik ez az eljárás, ha figyelembe vesszük, hogy ezek mindig a tulajdonos rendelkezésére állnak, és annak barátai vagy rokonai ezeket ingyenesen vehetik igénybe.

Az olyan kivételes esetekben, amikor a nyaralók bizonyos rétegeire nem állnak rendelkezésre a tényleges bérleti díjak, vagy azok statisztikailag nem megbízhatóak, más objektív módszereket lehet alkalmazni, pl. a költség alapú módszert. Azokban az esetekben, amikor a lakástípus esetében kizárólag a költség alapú módszert alkalmazzák egyetlen kivitelezhető módszerként, indokolt feltételezést kell alkalmazni az átlagos használati időre vonatkozóan az összehasonlíthatóság biztosítása érdekében, kivéve, ha a nyaraló az egész évben mindig a tulajdonos rendelkezésére áll. Abban az esetben, ha az átlagos használati időre vonatkozó feltételezés indokolt, fel kell hívni a figyelmet arra, hogy biztosítani kell a hiteles eredményeket abban az értelemben, hogy a költség alapú módszer keretében a kibocsátás az összes költséget fedezi. Ez úgy érhető el, ha az átlagos használati időt csak a nettó működési eredményhez igazítják.

9. elv:

A nyaralók a szabadidő eltöltésére szolgáló ingatlanok minden típusát magukban foglalják, mint pl. a közeli hétvégi házat, vagy a távolabbi üdülőt. A nyaralók kibocsátásának becsléséhez lehetőség szerint a hasonló létesítmények éves átlagos bérleti díjait kell alkalmazni. Az éves bérleti díj impliciten tükrözi az átlagos használati időt. Bár a rétegzés kívánatosnak tűnik, a nyaralók egyetlen rétegbe csoportosíthatók. Amennyiben a nyaralók a lakásállománynak csak igen kis részét teszik ki, az elhelyezkedés szerint ugyanabba a rétegbe tartozó rendes lakások teljes éves bérleti díját lehet alkalmazni. Indokolt és kivételes esetben, amikor a nyaralók bizonyos rétegeire nem állnak rendelkezésre a tényleges bérleti díjak, vagy azok statisztikailag nem megbízhatóak, más objektív módszereket lehet alkalmazni, pl. a költség alapú módszert.

1.4.3. Az időben megosztott használatú szálláshelyek

Az időben megosztott használat esetében az ingatlanügynök egy jogot értékesít, amely biztosítja valamely idegenforgalmi körzetben elhelyezkedő lakásnak az év meghatározott időszakában történő használatát, és az ügynök emellett gondoskodik az ingatlan kezeléséről. A jogot egy tanúsítvány igazolja, amelyet az első befizetést követően bocsátanak ki. E tanúsítvány folyó áron forgalomképes. Az időszakos fizetéseket az igazgatási költségek fedezésére kell teljesíteni.

E leírásból az következik, hogy az első befizetés befektetésnek tekinthető, mivel a kibocsátott tanúsítvány hasonlít a részvényhez. Ezt alátámasztja az a tény, hogy a vásárló legalább egy tagállam törvénye szerint valódi jogot szerez. Így célravezetőnek tűnne az első befizetések beszámítása a nemzeti számlákba az immateriális javak között. Logikusnak tűnne továbbá az ingyenes szálláshely-szolgáltatást osztalékként kezelni, amelyet az ingatlanügynök természetbeni juttatásként nyújt.

Az alapvető probléma az, hogy az időben megosztott használatú szálláshely szolgáltatást nyújt, ez azonban nem része a gazdaság kibocsátásának. Logikus, hogy ebben az esetben korrekcióra van szükség. Először is az a javaslat, hogy az időszakos fizetést fogadják el közelítő értéknek, impliciten azt jelenti, hogy a szálláshely-szolgáltatást illetően nem történik korrekció, mivel az időszakos fizetés más szolgáltatást fedez, nevezetesen az igazgatási költségeket. Egy másik elméleti lehetőség az volna, ha az első befizetést a szolgáltatásnyújtásért fizetett előlegnek tekintenék, és azt felosztanák az érintett használati időszakok között. E modell gyakorlati alkalmazásának statisztikai problémáitól eltekintve úgy tűnik, hogy jogi értelemben ellentmondás áll fenn, mivel az implicit értelmezés szerint egy szolgáltatás, nem pedig egy eszköz megvásárlásáról van szó.

További lehetőség a közelítő érték származtatása a hasonló (önellátó) szálláshelyek éves tényleges bérleti díjaiból. E megoldás mellett szól az a tény, hogy az időben megosztott használatú szálláshelyek az idegenforgalmi körzetekben helyezkednek el a ténylegesen bérbeadott üdülőlakásokkal együtt. Amennyiben nehézségek merülnek fel, a nyaralókra javasolt két másik módszer is elfogadható az időben megosztott használatú ingatlanok esetében. Az imputált bérleti díjnak nettó alapúnak kell lennie, hogy elkerülhető legyen az időszakos fizetések által fedezett költségek kétszeres elszámolása.

10. elv:

Az időben megosztott használatú szálláshelyek esetében ugyanazokat az eljárásokat kell alkalmazni, mint a nyaralóknál.

1.4.4. Albérleti szoba bérlete

A legtöbb tagállamban igen sok egyetemi hallgató lakik albérleti szobában. Ez gyakran más fiatalokra vagy más olyan személyekre is jellemző, akik foglalkozásuk miatt távol vannak otthonuktól. Amennyiben a szoba egy bérbeadott lakás része, azaz albérletbe adták, nincs nagyobb probléma. Az albérleti szoba bérleti díját a tényleges fő bérleti díjhoz történő hozzájárulásnak lehet tekinteni, ez tehát háztartások közötti transzfer. Ha azonban a szoba tulajdonos által lakott lakás része, az albérlő által fizetett bérleti díj és a teljes imputált bérleti díj figyelembevétele kétszeres elszámolást jelentene. A helyes megoldás valószínűleg az volna, ha a lakásnak az albérlő által elfoglalt részéért a fizetett tényleges bérleti díjat, a lakás többi részéért pedig az imputált bérleti díjat vennék figyelembe. Ez azonban a gyakorlatban valószínűleg kivitelezhetetlen. Ehelyett a bérleti díjat olyan transzferként lehetne kezelni, amely a lakásköltségek megosztását célozza. Ez annyiban hasonló az első esethez, hogy az albérleti szoba tényleges bérleti díja úgy jelenik meg, mint hozzájárulás az imputált fő bérleti díjhoz. Ennek következményeként korrekcióra lesz szükség, amennyiben a háztartási szektort csoportokra bontják.

További kérdést jelent a több szoba albérletbe adásának kezelése. Ez esetben ajánlott, hogy az albérlet kifejezést csak akkor legyen alkalmazandó, ha maga a tulajdonos vagy a főbérlő továbbra is ott lakik a lakásban. Egyéb esetben a szoba albérletbe adását külön gazdasági tevékenységnek kell tekinteni (lakásszolgáltatás vagy panzió).

11. elv:

Az egy lakáson belüli albérleti szoba bérleti díja mindaddig a fő bérleti díjhoz való hozzájárulásként tekintendő, ameddig maga a tulajdonos vagy a főbérlő a lakásban lakik.

1.4.5. Üres lakások

Először is, egy bérbeadott lakást mindig lakottnak kell tekinteni, még akkor is, ha a bérlő máshol lakik. Másodszor, a nyaralókra és az időben megosztott használatú szálláshelyekre elfogadott általános megoldás értelmében az éves bérleti díj impliciten tükrözi az átlagos használati időt. Az üres lakások problémája ezért azokra a nem bérbeadott lakásokra korlátozódik, amelyeket tulajdonosuk nem használ, azaz amelyek eladhatók vagy bérbeadhatók. Ilyen esetekben nem történik lakásszolgáltatás, így nulla bérleti díjat kell beállítani.

Az annak eldöntéséhez szükséges információ, hogy egy nem bérbeadott ingatlan üres-e avagy sem, származhat a tulajdonos vagy a szomszédok nyilatkozatából. Az ilyen információ hiányában a bútorok megléte jelezheti, hogy az ingatlan lakják. Ezzel szemben a bútortalan lakásokat üresnek lehet tekinteni, mivel nehéz elképzelni, hogy ott lakásszolgáltatás folyjon. Az üres lakások közé tartoznak azok a lakások is, amelyeket a fizetés elmulasztása miatt tulajdonosuk visszavesz, vagy amelyek rövid időszakra üresek, mert a lakásügynökség nem talált azonnal új bérlőt. Határesetnek minősül egy teljesen bebútorozott üres lakás, amelyet a tulajdonos azonnal használatba vehet. Ez esetben lehet úgy érvelni, hogy addig nem történik lakásszolgáltatás, ameddig a tulajdonos ténylegesen el nem foglalja a lakást. De mivel ez az eset hasonló egy bérbeadott, de üres lakás esetéhez, megfelelőnek tűnik bérleti díjat beállítani. Ezért a tulajdonos által lakott, bútortozott lakásokat általában lakottnak kell tekinteni.

Egy üres lakással kapcsolatban is merülhetnek fel költségek, mint pl. a karbantartással, a villamos energiával, a biztosítási díjakkal, az adókkal stb. kapcsolatos folyó kiadások. Ezeknek szerepelniük kell a folyó termelőfelhasználás, egyéb termelési adók stb. alatt. Egy szolgáltatást egyáltalán nem nyújtó vállalkozás esetéhez hasonlóan ez negatív hozzáadott értéket eredményezhet.

A költség alapú módszer alkalmazása esetében az üres lakásokat megfelelően meg kell különböztetni a lakásállomány többi részétől annak érdekében, hogy a kibocsátás értékét implicit módon ne befolyásolja a számításokban figyelembe vett összes költségelem, mint például az állóeszköz-felhasználás és a nettó működési eredmény. Első pillantásra az üres lakások a szociális lakások összefüggésében némi aggodalomra adhatnak okot, mivel a költségek összegén alapuló megközelítés miatt – mely a szociális lakásokat biztosító nem piaci szektorok számára releváns – hasonló implicit hatást gyakorolnak a kibocsátásra. Ebben az esetben azonban a hatás várhatóan rendkívül jelentéktelen lesz. Ezenkívül az üres lakás a szociális lakások összefüggésében mindig lakott lakásnak tekinthető, mivel azt a tulajdonos (állam vagy háztartásokat segítő nonprofit intézmények) szociális védelmi funkció ellátására használja.

12. elv:

Egy nem bérbeadott lakás esetében, amely eladható vagy bérbeadható, nulla bérleti díjat kell beállítani. A tulajdonos által lakott, bútorozott lakást általában lakottnak kell tekinteni.

1.4.6. Garázsok

Mivel a garázsok a bruttó állóeszköz-felhalmozás részét képezik, indokoltnak tűnik egyfelől, hogy a bérbeadott garázsok szolgáltatása része legyen a gazdaság kibocsátásának, másfelől pedig imputált kibocsátás számítása a tulajdonos által használt garázsok után. A garázs mindkét esetben a lakás komfortjának egyik eleme, mint minden más létesítmény. E tekintetben a fedett gépkocsibeállókat és a parkolóhelyeket is figyelembe kellene venni, mivel azok funkciója feltehetően azonos a garázséval.

Az ESA 2010 A. mellékletének 3.75. pontja kimondja, hogy „a lakástól különálló garázs esetében, amit a tulajdonos a lakásslolgáltatás részeként végső fogyasztási célra használ, hasonló becslést kell alkalmazni.”

A bérbe adott lakásoknál rendszerint több saját használatú lakás rendelkezik garázzsal. E strukturális különbség számításba vételéhez a legjobb megoldásnak az tűnik, ha a garázs megléte rétegzési szempontként szolgál.

13. elv:

A végfelhasználói célú garázsok és a parkolóhelyek által nyújtott szolgáltatásokat a lakásslolgáltatásokon belül kell figyelembe venni.

2. FOLYÓ TERMELŐFELHASZNÁLÁS

A folyó termelőfelhasználásnak összhangban kell lennie a kibocsátással. Az egyéni fogyasztás rendeltetés szerinti osztályozásának (COICOP) megfelelően a fűtés, víz, villamos energia stb. díjait, akárcsak a lakás-karbantartási és -javítási költségeket külön kell elszámolni, azaz a lakásslolgáltatások kibocsátásába nem szabad beleszámítani.

A gyakorlatban azonban több díjat, valamint a karbantartási és javítási költségeket a bérleti szolgáltatás részének kell tekinteni azon az alapon, hogy ezeket nem lehet elkülöníteni. A GNI-szintet nem érintheti, ha a folyó termelőfelhasználást és a kibocsátást következetesen bruttó módon kezelik.

A javítást és a karbantartást illetően három kategóriát kell elkülöníteni. Először, a használt állóeszközökön a szokásos karbantartáson és javításokon túlmenően végzett nagyjavítások a bruttó állóeszköz-felhalmozás részét képezik (az ESA 2010 A. mellékletének 3.129. pontja).

Másodszor, a saját lakást használónál a lakás olyan jellegű szépítésével, karbantartásával és javításával kapcsolatban felmerült kiadásokat, amelyet bérlők jellemzően nem végeznek, a lakásslolgáltatás folyó termelőfelhasználásaként kell értékelni (az ESA 2010 A. mellékletének 3.96. pontja).

Végezetül, a termelésbe nem tartozik bele a lakástakarítás, -festés és -karbantartás, amennyiben e tevékenységek végzése bérlők körében is általános (az ESA 2010 A. mellékletének 3.09. pontja). Az említett tevékenységekhez kapcsolódó kiadásokat közvetlenül a háztartások végső fogyasztásaként kell elszámolni. Az ESA 2010 A. mellékletének 3.95. pontja értelmében a háztartások végső fogyasztási kiadásaiba beletartoznak a bérlő vagy a tulajdonos által a lakás kisebb külső, vagy belső javításaihoz és szépítéséhez használt anyagok.

Ez azt jelenti, hogy a tulajdonos által lakott lakások esetében a folyó termelőfelhasználásnak a szokásos karbantartás és a javítások ugyanazon fajtáit kell lefednie, mint amelyeket hasonló bérbeadott lakások esetében a bérbeadó folyó termelőfelhasználásnak tekintene. A jellemzően inkább a bérlő, mint a bérbeadó által elvégzett javítások és karbantartás kiadásait a háztartások végső fogyasztási kiadásaként kell kezelni mind a bérlők, mind a saját lakást használók esetében.

A tulajdonos által lakott lakások esetében a szokásos karbantartás és javítások folyó termelőfelhasználása olyan közvetlen statisztikai forrásokból származtatható, mint pl. a háztartási költségvetési felmérések. Ha a folyó termelőfelhasználásnak a sajátlakás-szolgáltatás kibocsátásához viszonyított aránya nagyon eltérő a bérleti szektorban mért aránytól, ennek okait ki kell vizsgálni. Ha az eltérést minőségi különbségek okozzák, például az egyébként hasonló lakások szokásos karbantartásának eltérő mértéke, az imputált bérleti díjakat ennek megfelelően ki kell igazítani.

A folyó termelőfelhasználásnak – az ESA 2010 A. mellékletének 14. fejezetével összhangban – tartalmaznia kell a pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díját (FISIM). Ebbe beletartozik a háztartások tulajdonosi minőségben felmerülő folyó termelőfelhasználása a lakáshitelekkel összefüggésben.

Az 1.4.5.szakaszban foglaltak szerint az üres lakások is eredményezhetnek folyó termelőfelhasználást. Általánosságban hangsúlyozni kell, hogy a munkáltató tulajdonában lévő lakások esetében kerülni kell a folyó termelőfelhasználás kétszeres elszámolását.

14. elv:

A folyó termelőfelhasználást a lakásszolgáltatások kibocsátásának definíciójával összhangban állapítják meg. Általában egyik tétel sem tartalmazza a fűtés, víz és villamos energia stb. díját. Amennyiben gyakorlati okok miatt eltérő eljárást részesítenek előnyben, ez elfogadható, ha ez nincs hatással a GDP- és a GNI-szintre.

3. A KÜLFÖLDDEL FOLYTATOTT TRANZAKCIÓK

Az ESA 2010 (az A. melléklet 1.63. és 2.29. pontja) értelmében képzett rezidens egységnek kell tekinteni az ország gazdasági területén föld- vagy épülettulajdonnal rendelkező nem rezidens egységeket e tulajdonosi minőségükben, és kizárólag az ilyen földet vagy épületeket érintő gazdasági műveletek vonatkozásában.

Ez azt jelenti, hogy az olyan lakással kapcsolatos szolgáltatást, amely egy nem rezidens tulajdonában van, azon gazdaság kibocsátásába számítják bele, amelyben a lakás található. A nem rezidens tulajdonos által lakott lakóingatlan esetében lakásszolgáltatás-exportot kell elszámolni, az ennek megfelelő nettó működési eredmény pedig a külföldnek fizetett elsődleges jövedelemként kerül elszámolásra (az ESA 2010 A. mellékletének 3.173. és 4.60. pontja).

A rezidensek külföldön lévő saját lakásával kapcsolatban az ESA 2010 A. mellékletének 3.75. pontja megállapítja, hogy „a külföldön lévő saját tulajdonú lakás, pl. nyaraló bérleti értékét nem a hazai termelés részeként kell számba venni, hanem mint szolgáltatásimportot, az abból származó nettó működési eredményt pedig külföldről származó elsődleges jövedelemként”.

Általában kevés probléma merül fel, ha a nem rezidens tulajdonában lévő ingatlant rezidensnek adják ténylegesen bérbe, mert ekkor pénzügyi mozgásról van szó ami bekerül a fizetési mérlegbe. Csak a külföldi rezidensek tulajdonában lévő, általuk lakott lakásokat kellene elkülöníteni. A saját lakást használó állampolgársága nem elég ahhoz, hogy meg lehessen különböztetni a rezidenseket a nem rezidensektől. E tekintetben a külföldi rezidensek tulajdonában lévő nyaralóknak van minden bizonnyal a legnagyobb szerepe, és célravezető lenne, ha az érintett tagállamok megállapodásra jutnának a nem rezidens tulajdonosok számáról. A nem rezidens, saját lakást használókról azonban igen kevés információ áll rendelkezésre. A külföldi saját nyaralóval rendelkező rezidensekről még annál is kevesebb az adat. A következtetések elkerülése érdekében annak a tagállamnak, amely a nem rezidens tulajdonosok által lakott lakások után elsődleges jövedelmet von le, ezzel egyidejűleg a rezidens tulajdonosok által lakott külföldi lakások után elsődleges jövedelmet kellene hozzáadnia.

Külön problémát jelentenek e tekintetben az időben megosztott használatú ingatlanok. Mivel ugyanazon számviteli időszakban az ilyen ingatlant különböző országok rezidensei lakhatják, a származási országhoz történő közvetlen hozzárendelés szinte lehetetlen. Összehasonlítható eredményeket egy gyakorlatiasabb megközelítés szolgáltat. Először az időben megosztott használatú szálláshely által teremtett (imputált) hozzáadott értéket a tulajdonos vállalkozás honossága szerinti országhoz rendelik. Ezt követően a tulajdonos vállalkozást fel lehet kérni arra, hogy adjon információt az üdülési jog tulajdonosainak származási országáról, amely felosztási kulcsként szolgálhat.

15. elv:

Az ESA 2010 szerint a tagállam gazdasági területén található valamennyi lakás hozzájárul a tagállam GDP-jéhez. Azt a nettó működési eredményt, amelyet a nem rezidensek az adott tagállamban föld- és lakástulajdonosként kapnak, a külföldnek fizetett tulajdonosi jövedelemként kell elszámolni, és ezért le kell vonni a GDP-ből, hogy megkapjuk a GNI-t (és fordítva). Ez a nettó működési eredmény a lakások tényleges és imputált bérbeadásának nettó működési eredményének tekintendő. Annak a tagállamnak, amely a nem rezidens tulajdonosok által lakott lakások után tulajdonosi jövedelmet von le, ezzel egyidejűleg a rezidens tulajdonosok által lakott külföldi lakások után tulajdonosi jövedelmet kellene hozzáadnia.

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1950 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2021. november 10.)****a 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 68. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/115/EU határozattal ⁽²⁾ a Tanács jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezet keretében megkötött, a közbeszerzésről szóló megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyvet ⁽³⁾. A módosított megállapodás a közbeszerzésről (a továbbiakban: megállapodás) olyan plurilaterális eszköz, melynek célja a szerződő felek közbeszerzési piacainak egymás előtti megnyitása. Minden olyan közbeszerzési szerződésre vonatkozik, amelynek értéke eléri vagy meghaladja a megállapodásban meghatározott, különleges lehívási jogként kifejezett összegeket (a továbbiakban: értékhatárok).
- (2) A 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ célja többek között, hogy lehetővé tegye az irányelveket alkalmazó ajánlatkérők és ajánlatkérő szervek számára, hogy egyidejűleg a megállapodásban meghatározott kötelezettségeiknek is eleget tudjanak tenni. A 2014/25/EU irányelv 17. cikkének értelmében a Bizottságnak két évente meg kell vizsgálnia, hogy az említett irányelv 15. cikkének a) és b) pontjában foglalt értékhatárok megfelelnek-e a megállapodásban megállapított értékhatároknak, és szükség esetén felül kell vizsgálnia azokat.
- (3) A 2014/25/EU irányelvben megállapított értékhatárok felülvizsgálatra kerültek. A 2009/81/EK irányelv 68. cikkének (1) bekezdésével összhangban az említett irányelvben meghatározott értékhatárokat hozzá kell igazítani a 2014/25/EU irányelv felülvizsgált értékhatáraihoz.
- (4) A 2009/81/EK irányelv 68. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak a 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ megállapított értékhatárok felülvizsgálatával egyidejűleg felül kell vizsgálnia az elsőként említett irányelv 8. cikkében megállapított értékhatárokat is. A 2004/17/EK irányelvet hatályon kívül helyező 2014/25/EU irányelv 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak két évente január 1-jei hatállyal felül kell vizsgálnia az értékhatárokat. Ezért a 2022–2023. évekre vonatkozó küszöbértékeket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (5) A 2009/81/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ HL L 216., 2009.8.20., 76. o.

⁽²⁾ A Tanács 2014/115/EU határozata (2013. december 2.) a Kormányzati Beszerzési Megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről (HL L 68., 2014.3.7., 1. o.).

⁽³⁾ HL L 68., 2014.3.7., 2. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/17/EK irányelve (2004. március 31.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról (HL L 134., 2004.4.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2009/81/EK irányelv 8. cikke a következőképpen módosul:

1. Az a) pontban a „428 000 EUR” összeg helyébe „431 000 EUR” lép.
2. A b) pontban az „5 350 000 EUR” összeg helyébe „5 382 000 EUR” lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

*a Bizottság részéről
az elnök*

Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1951 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2021. november 10.)****a 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a koncessziókra vonatkozó értékhatárok tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a koncessziós szerződésekről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/115/EU határozattal ⁽²⁾ a Tanács jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezet keretében megkötött, a közbeszerzésről szóló megállapodás ⁽³⁾ módosításáról szóló jegyzőkönyvet. A közbeszerzésről szóló módosított megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) olyan plurilaterális eszköz, melynek célja a szerződő felek közbeszerzési piacainak egymás előtti megnyitása. A megállapodás minden olyan közbeszerzési szerződésre vonatkozik, amelynek értéke eléri vagy meghaladja a megállapodásban meghatározott, különleges lehívási jogként kifejezett összegeket (a továbbiakban: értékhatárok).
- (2) A 2014/23/EU irányelv célja többek között az, hogy lehetővé tegye az irányelvet alkalmazó közszolgáltató ajánlatkérők és ajánlatkérő szervek számára, hogy egyidejűleg a megállapodásban meghatározott kötelezettségeiknek is eleget tudjanak tenni. Annak biztosítása érdekében, hogy a 2014/23/EU irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott koncessziós értékhatár megfeleljen a megállapodásban meghatározott koncessziós értékhatárnak, az említett irányelvben meghatározott értékhatárt felül kell vizsgálni.
- (3) A 2014/23/EU irányelv 9. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak két évente január 1-jei hatállyal felül kell vizsgálnia az értékhatárokat. Így a 2022–2023. évekre vonatkozó küszöbértékeket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (4) A 2014/23/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2014/23/EU irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében az „5 350 000 EUR” összeg helyébe „5 382 000 EUR” összeg lép.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.⁽¹⁾ HL L 94., 2014.3.28., 1. o.⁽²⁾ A Tanács 2014/115/EU határozata (2013. december 2.) a Kormányzati Beszerzési Megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről (HL L 68., 2014.3.7., 1. o.).⁽³⁾ HL L 68., 2014.3.7., 2. o.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1952 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2021. november 10.)****a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra, valamint a tervpályázatokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/115/EU határozattal ⁽²⁾ a Tanács jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezet keretében megkötött, a közbeszerzésről szóló megállapodás ⁽³⁾ módosításáról szóló jegyzőkönyvet. A közbeszerzésről szóló módosított megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) olyan plurilaterális eszköz, melynek célja a szerződő felek közbeszerzési piacainak egymás előtti megnyitása. Minden olyan közbeszerzési szerződésre vonatkozik, amelynek értéke eléri vagy meghaladja az abban meghatározott, különleges lehvási jogként kifejezett összegeket (a továbbiakban: értékhatárok).
- (2) A 2014/24/EU irányelv célja többek között, hogy lehetővé tegye az irányelvet alkalmazó ajánlatkérő szervek számára, hogy egyidejűleg a megállapodásban meghatározott kötelezettségeiknek is eleget tudjanak tenni. Annak érdekében, hogy a 2014/24/EU irányelv 4. cikkének a), b) és c) pontjában meghatározott értékhatárok megfeleljenek a megállapodásban megállapított értékhatároknak, felül kell vizsgálni az említett irányelvben meghatározott értékhatárokat. A 2014/24/EU irányelv 6. cikke (2) bekezdésének értelmében az említett irányelv 13. cikkében megállapított értékhatárt hozzá kell igazítani az említett irányelv 4. cikkének a) és c) pontjában meghatározott értékhatárhoz.
- (3) A 2014/24/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak két évente január 1-jei hatállyal felül kell vizsgálnia az értékhatárokat. Így a 2022–2023-ra vonatkozó küszöbértékeket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (4) A 2014/24/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2014/24/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. a 4. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az a) pontban az „5 350 000 EUR” összeg helyébe „5 382 000 EUR” lép;
 - b) a b) pontban a „139 000 EUR” összeg helyébe „140 000 EUR” lép;
 - c) a c) pontban a „214 000 EUR” összeg helyébe „215 000 EUR” lép;
2. a 13. cikk első bekezdése a következőképpen módosul:
 - a) az a) pontban az „5 350 000 EUR” összeg helyébe „5 382 000 EUR” lép;
 - b) a b) pontban a „214 000 EUR” összeg helyébe „215 000 EUR” lép;

⁽¹⁾ HL L 94., 2014.3.28., 65. o.⁽²⁾ A Tanács 2014/115/EU határozata (2013. december 2.) a Kormányzati Beszerzési Megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről (HL L 68., 2014.3.7., 1. o.).⁽³⁾ HL L 68., 2014.3.7., 2. o.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1953 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2021. november 10.)****a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az árubeszerzésre, a szolgáltatásnyújtásra és az építési beruházásokra, valamint a tervpályázatokra irányadó értékhatárok tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 17. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/115/EU határozattal ⁽²⁾ a Tanács jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezet keretében megkötött, a közbeszerzésről szóló megállapodás ⁽³⁾ módosításáról szóló jegyzőkönyvet. A módosított megállapodás a közbeszerzésről (a továbbiakban: megállapodás) olyan plurilaterális eszköz, melynek célja a szerződő felek közbeszerzési piacainak egymás előtti megnyitása. Minden olyan közbeszerzési szerződésre vonatkozik, amelynek értéke eléri vagy meghaladja a megállapodásban meghatározott és különleges lehvási jogként kifejezett összegeket (a továbbiakban: értékhatárok).
- (2) A 2014/25/EU irányelv célja többek között, hogy lehetővé tegye az irányelvet alkalmazó ajánlatkérők számára, hogy egyidejűleg a megállapodásban meghatározott kötelezettségeiknek is eleget tudjanak tenni. A 2014/25/EU irányelv 17. cikke (1) bekezdésének értelmében a Bizottságnak két évente meg kell vizsgálnia, hogy az említett irányelv 15. cikkének a) és b) pontjában az árubeszerzési, szolgáltatásnyújtási és az építési beruházási közbeszerzések és tervpályázatok tekintetében előírt értékhatárok megfelelnek-e a megállapodásban megállapított értékhatároknak. Mivel a 2014/25/EU irányelv 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően kiszámított értékhatárok eltérnek az ugyanazon irányelv 15. cikkének a) és b) pontjában meghatározott értékhatároktól, az említett értékhatárokat felül kell vizsgálni.
- (3) A 2014/25/EU irányelv 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak két évente január 1-jei hatállyal felül kell vizsgálnia az értékhatárokat. Így a 2022–2023. évekre vonatkozó küszöbértékeket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (4) A 2014/25/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2014/25/EU irányelv 15. cikke a következőképpen módosul:

1. az a) pontban a „428 000 EUR” összeg helyébe „431 000 EUR” lép;
2. a b) pontban az „5 350 000 EUR” összeg helyébe „5 382 000 EUR” lép.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.⁽¹⁾ HL L 94., 2014.3.28., 243. o.⁽²⁾ A Tanács 2014/115/EU határozata (2013. december 2.) a Kormányzati Beszerzési Megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről (HL L 68., 2014.3.7., 1. o.).⁽³⁾ HL L 68., 2014.3.7., 2. o.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök

Ursula VON DER LEYEN

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2021/1954 HATÁROZATA

(2021. november 9.)

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a Belga Királyság által javasolt egy tagja kinevezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 302. cikkére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság összetételének megállapításáról szóló, 2019. május 21-i (EU) 2019/853 tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

tekintettel a belga kormány javaslatára,

az Európai Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A Szerződés 300. cikkének (2) bekezdése értelmében a Gazdasági és Szociális Bizottság a munkaadók és a munkavállalók szervezetei, valamint a civil társadalom egyéb területei, így különösen a gazdasági és társadalmi élet, az állampolgári részvétel, a szakmai és a kulturális területek reprezentatív szereplőit tömörítő szervezetek képviselőiből áll.
- (2) A Tanács 2020. október 2-án elfogadta az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak a 2020. szeptember 21-től 2025. szeptember 20-ig terjedő időtartamra történő kinevezéséről szóló (EU) 2020/1392 határozatot ⁽²⁾.
- (3) Sophie GRENADE lemondását követően az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy tagjának helye megüresedett,
- (4) A belga kormány Miranda ULENS-t *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Federation Générale du Travail de Belgique* (az ABVV-FGTB szakszervezet főtitkára) javasolta kinevezni az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává a jelenlegi hivatali idő hátralévő részére, azaz 2025. szeptember 20-ig,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács a jelenlegi hivatali idő hátralévő részére, azaz 2025. szeptember 20-ig az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává nevezi ki Miranda ULENS-t *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Federation Générale du Travail de Belgique* (az ABVV-FGTB szakszervezet főtitkára).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 9-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ HL L 139., 2019.5.27., 15. o.

⁽²⁾ A Tanács (EU) 2020/1392 határozata (2020. október 2.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak a 2020. szeptember 21-től 2025. szeptember 20-ig terjedő időtartamra történő kinevezéséről, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak a 2020. szeptember 21-től 2025. szeptember 20-ig terjedő időtartamra történő kinevezéséről szóló, 2020. szeptember 18-án elfogadott tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről és felváltásáról (HL L 322., 2020.10.5., 1. o.).

A TANÁCS (EU) 2021/1955 HATÁROZATA**(2021. november 9.)****a Régiók Bizottsága az Osztrák Köztársaság által javasolt egy tagjának kinevezéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 305. cikkére,

tekintettel a Régiók Bizottsága összetételének megállapításáról szóló, 2019. május 21-i (EU) 2019/852 tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

tekintettel az osztrák kormány javaslatára,

mivel:

- (1) A Szerződés 300. cikkének (3) bekezdése értelmében a Régiók Bizottsága a regionális és helyi testületek olyan képviselőiből áll, akik valamely regionális vagy helyi testületben választással nyert képviselői megbízással rendelkeznek, vagy valamely választott testületnek politikai felelősséggel tartoznak.
- (2) A Tanács 2019. december 10-én elfogadta a Régiók Bizottsága tagjainak és póttagjainak a 2020. január 26-tól 2025. január 25-ig tartó időszakra történő kinevezéséről szóló (EU) 2019/2157 határozatot ⁽²⁾.
- (3) A Régiók Bizottsága egy tagjának helye megüresedett azon megbízással lejártát követően, amelynek alapján Markus LINHART kinevezését javasolták.
- (4) Az osztrák kormány Bernhard BAIER-t, aki regionális vagy helyi testületet képvisel, és valamely helyi testületben választással nyert képviselői megbízással rendelkezik, *Gemeinderat der Stadt Linz* (Linz város városi tanácsa), a Régiók Bizottsága tagjává javasolta kinevezni a jelenlegi hivatali idő fennmaradó részére, azaz 2025. január 25-ig,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács a jelenlegi hivatali idő fennmaradó részére, azaz 2025. január 25-ig a Régiók Bizottsága tagjává nevezi ki Bernhard BAIER-t, aki regionális, illetve helyi testületet képvisel, és választással nyert képviselői megbízással rendelkezik, *Gemeinderat der Stadt Linz* (Linz város városi tanácsa).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 9-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ HL L 139., 2019.5.27., 13. o.

⁽²⁾ A Tanács (EU) 2019/2157 határozata (2019. december 10.) a Régiók Bizottsága tagjainak és póttagjainak a 2020. január 26-tól 2025. január 25-ig tartó időszakra történő kinevezéséről (HL L 327., 2019.12.17., 78. o.).

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a gépjárműveknek és pótkocsijaiknak, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek az általános biztonság, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. november 27-i (EU) 2019/2144 európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 325., 2019. december 16.)

Az (EU) 2019/2144 rendelet szövege helyesen a következő:

„AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/2144 RENDELETE

(2019. november 27.)

a gépjárműveknek és pótkocsijaiknak, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek az általános biztonság, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ a belső piac megfelelő működése, valamint a magas szintű biztonság és környezetvédelem biztosítása érdekében közigazgatási rendelkezéseket és műszaki követelményeket határoz meg minden új jármű, rendszer, alkotóelem és önálló műszaki egység típusjóváhagyására vonatkozóan.
- (2) Ez a rendelet az (EU) 2018/858 rendeletben megállapított EU-típusjóváhagyási eljárás céljából elfogadott rendeleti jellegű jogi aktus. Ezért az (EU) 2018/858 rendelet II. mellékletét megfelelően módosítani kell. Az (EU) 2018/858 rendelet közigazgatási rendelkezései, köztük a korrekciós intézkedésekre és a szankciókra vonatkozó rendelkezések, e rendeletre teljes mértékben alkalmazandók.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 90. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. november 8-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

- (3) Az elmúlt évtizedek során a járműbiztonsági fejlesztések jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy összességében csökkent a halálos kimenetelű közúti balesetek és a súlyos sérülések száma. Mindazonáltal 2017-ben 25 300 ember vesztette életét az Unió közútjain, és ez a szám az elmúlt négy év során nem változott. Ezenfelül évente 135 000 személy szenved súlyos sérülést ütközésekben ⁽⁴⁾. Az Uniónak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy a közúti közlekedésben csökkentse, illetve megszüntesse a baleseteket és a sérüléseket. Az úthasználók védelmét szolgáló biztonsági intézkedéseken túlmenően a nem a járműben tartózkodó úthasználók védelme érdekében a veszélyeztetett úthasználók – úgymint a kerékpárosok és a gyalogosok – halálos kimenetelű baleseteinek és sérüléseinek megakadályozására irányuló egyedi intézkedéseket kell végrehajtani. Az általános közúti közlekedésbiztonságra vonatkozó új kezdeményezések nélkül a jelenlegi megközelítés biztonsági hatásai a továbbiakban nem tudják már ellensúlyozni a forgalom volumenének növekedését. Ezért a járművek biztonsági teljesítményét egy integrált közúti közlekedésbiztonsági megközelítés részeként, a veszélyeztetett úthasználók nagyobb védelme érdekében tovább kell javítani.
- (4) A típusjóváhagyásra vonatkozó rendelkezéseknek biztosítaniuk kell, hogy a gépjárművek teljesítményszintjeit megismételhető és reprodukálható módon lehessen értékelni. Ezért az e rendeletben foglalt műszaki követelmények csak a gyalogosokra és a kerékpárosokra vonatkoznak, mivel jelenleg hivatalosan csak ők számítanak harmonizált vizsgálati célalanyoknak. A veszélyeztetett úthasználók a gyalogosok és a kerékpárosok mellett – általában – a nem motoros és motoros egyéb úthasználókat is magukban foglalják, akik védőszerkezet nélküli egyéni mobilitási megoldásokat alkalmazhatnak. Ezen túlmenően a jelenlegi technológia alapján észszerűen valószínűsíthető, hogy a fejlett rendszerek rendes vezetési feltételek mellett más veszélyeztetett úthasználókra is reagálni fognak, annak ellenére, hogy nem végeznek külön erre irányuló vizsgálatot. Az e rendeletben foglalt műszaki követelményeket egy értékelési és felülvizsgálati eljárást követően a műszaki fejlődéshez kell igazítani annak érdekében, hogy kiterjedjenek minden olyan úthasználóra, aki védőszerkezet nélküli egyéni mobilitási megoldást – például robogót, önegyensúlyozó járművet és kerekesszéket – alkalmaz.
- (5) A fejlett járműbiztonsági rendszerek területén tapasztalható műszaki fejlődés új lehetőségeket kínál a balesetek számának csökkentésére. A súlyos sérülések és a halálos kimenetelű balesetek számának minimalizálása érdekében egy sor új technológia bevezetésére van szükség.
- (6) A Bizottság a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ összefüggésben megvizsgálta, hogy ki lehet-e terjeszteni az említett rendeletben foglalt, arra vonatkozó követelményt, hogy bizonyos járműkategóriákba be kell építeni bizonyos rendszereket (például fejlett vészfékező rendszereket és abroncsnyomás-ellenőrző rendszereket), hogy ez a követelmény valamennyi járműkategóriára vonatkozzon. A Bizottság ezenkívül megvizsgálta a műszaki és gazdasági kivitelezhetőséget, valamint a piaci érettséget az egyéb fejlett biztonsági funkciók beépítésére vonatkozó új követelmény előírásával kapcsolatban. Az említett vizsgálatok alapján a Bizottság 2016. december 12-én közzétette az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, „A halálos kimenetelű közúti balesetek csökkentése: a gépjárműbiztonság javítása az Európai Unióban” című jelentést. A jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 19 olyan lehetséges szabályozási intézkedést határozott meg és terjesztett elő, amelyek hatékonyak lennének a közúti balesetek és a halálos kimenetelű közúti balesetek és sérülések számának további csökkentése tekintetében.
- (7) A technológiasemlegesség biztosítása érdekében a teljesítménykövetelményeknek lehetővé kell tenniük mind a közvetlen, mind a közvetett abroncsnyomás-ellenőrző rendszerek használatát.
- (8) A fejlett járműbiztonsági rendszerek csak akkor lehetnek még inkább eredményesek a halálos kimenetelű balesetek és a közúti balesetek számának csökkentésében, valamint a sérülések és károk enyhítésében, ha azokat úgy alakítják ki, hogy azok a felhasználók számára is megfelelőek legyenek. Ezért a járműgyártóknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben előírt rendszereket és funkciókat oly módon fejlesszék, amely támogatja a járművezetést. Az említett rendszerek és funkciók működését és korlátait egyértelműen és fogyasztóbarát módon kell elmagyarázni a gépjármű használati utasításában.
- (9) A gépjárművezetés támogatásában használt biztonsági funkcióknak és figyelmeztetéseknek minden járművezető – többek között az idősek és a fogyatékkal élő személyek – számára könnyen érzékelhetőnek kell lenniük.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/transport/road_safety/sites/default/files/vademecum_2018.pdf

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 661/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról (HL L 200., 2009.7.31., 1. o.).

- (10) A fejlett vészfékező rendszerek, az intelligens sebességszabályozó, a vészhelyzeti sávtartó rendszerek, a járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszerek, a járművezető figyelmének elterelődésére figyelmeztető fejlett rendszerek és a tolatóradar olyan biztonsági rendszerek, amelyek jelentősen csökkenthetik a balesetek számát. Továbbá ezen biztonsági rendszerek némelyike olyan technológiák alapját képezi, amelyeket az automatizált járművek bevezetéséhez is alkalmazni fognak. Az ilyen biztonsági rendszereknek a járművezetők és az utasok bármilyen jellegű biometrikus információinak felhasználása nélkül kell működniük, ideértve az arcfelismerést is. Ezért uniós szinten meg kell állapítani a járműveknek az említett rendszerek tekintetében történő típusjóvá-hagyására, valamint az említett rendszerek önálló műszaki egységként történő típusjóvá-hagyására vonatkozó harmonizált szabályokat és vizsgálati eljárásokat. E rendszerek technológiai fejlődését a meglévő jogszabályok valamennyi értékelésekor figyelembe kell venni annak érdekében, hogy időtállóak legyenek, szigorúan szem előtt tartva a magánélet védelmének és az adatvédelemnek az elvét, valamint hogy a közúti közlekedés során csökkentsék és kiküszöböljék a baleseteket és sérüléseket. Biztosítani kell továbbá, hogy e rendszerek a jármű teljes életciklusa során biztonságosan használhatók legyenek.
- (11) Lehetővé kell tenni az intelligens sebességszabályozó kikapcsolását, például akkor, ha a járművezető a rossz időjárási viszonyok, az építési övezetekben egymásnak ellentmondó ideiglenes útburkolati jelek vagy félrevezető, hibás vagy hiányzó közúti jelzőtáblák miatt hamis figyelmeztetéseket vagy nem megfelelő visszajelzéseket kap. Ennek a kikapcsoló funkciónak a járművezető ellenőrzése alatt kell maradnia. Lehetővé kell tennie az intelligens sebességszabályozó kikapcsolását mindaddig, ameddig szükséges, valamint azt, hogy a járművezető könnyen visszakapcsolhassa azt. Ha a rendszer kikapcsolt állapotban van, a sebességhatárra vonatkozóan lehet információkat nyújtani. A rendszernek mindig aktívnak kell lennie, amikor a gyújtás be van kapcsolva, és a járművezetőt minden esetben tájékoztatni kell arról, hogy a rendszer bekapcsolt vagy kikapcsolt állapotban van-e.
- (12) Széles körben elismert, hogy a biztonsági öv az egyik legfontosabb és leghatékonyabb járműbiztonsági funkció. Ezért a biztonsági öv bekapcsolására figyelmeztető rendszerek lehetőséget kínálnak a halálos kimenetelű balesetek további megelőzésére vagy a sérülések enyhítésére a biztonsági öv használati arányának Unió-szerte történő növelése révén. Ennélfogva a 661/2009/EK rendelet alapján – az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) 16. sz. előírását végrehajtva, amely megállapította a vonatkozó műszaki előírásokat – 2014 óta minden új személygépkocsiban kötelező lett a biztonsági öv bekapcsolására figyelmeztető rendszer a vezetőülés tekintetében. Az említett ENSZ-előírás műszaki fejlődést figyelembe vevő módosításának eredményeképpen kötelező az M_1 és az N_1 kategóriájú járművek valamennyi első és hátsó ülését, valamint az N_2 , az N_3 , az M_2 és az M_3 kategóriájú járművek valamennyi első ülését az új típusú gépjárművek esetében 2019. szeptember 1-jétől, minden új gépjármű esetében pedig 2021. szeptember 1-jétől a biztonsági öv bekapcsolására figyelmeztető rendszerrel felszerelni.
- (13) Az eseményadat-rögzítő bevezetése, amely egy sor fontos anonimizált járműadatot tárol röviddel az ütközés előtt, alatt és közvetlenül az után (amelyet például egy légszák kinyílása aktivál), illetve ezzel párhuzamosan az adatok körére, pontosságára, felbontására, gyűjtésére, tárolására és visszakereshetőségére vonatkozó követelmények bevezetése igen jelentős előrelépés abból a szempontból, hogy a balesetekkel kapcsolatban pontosabb, részletesebb adatok álljanak rendelkezésre. Ezért elő kell írni minden gépjármű ilyen adatrögzítőkkel való felszerelését. Az említett adatrögzítőknek képesnek kell lenniük úgy rögzíteni és tárolni az adatokat, hogy azokat csak a közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos elemzések elvégzéséhez és konkrét intézkedések hatékonyságának értékeléséhez tudják a tagállamok felhasználni, anélkül, hogy lehetőségük lenne egy adott jármű tulajdonosának vagy üzemeltetőjének a tárolt adatok alapján való azonosítására.
- (14) A személyes adatok, például az eseményadat-rögzítőkben a járművezetőre vonatkozóan rögzített információk vagy a járművezető fáradtságáról és éberségének csökkenéséről vagy a járművezető figyelmének elterelődéséről rögzített információk kezelését az uniós adatvédelmi joggal, és különösen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ összhangban kell végezni. Az eseményadat-rögzítőknek zártláncú rendszeren kell működniük, amelyben a tárolt adatokat felülírják, és amely nem teszi lehetővé a jármű vagy az üzemeltető azonosítását. Ezen túlmenően a járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszerek, valamint a járművezető figyelmének elterelődésére figyelmeztető fejlett rendszerek nem rögzíthetnek folyamatosan vagy nem őrizhetnek meg semmilyen olyan egyéb adatot, amelyre már nincs szükség abból a célból, amelyből azokat gyűjtötték vagy más módon kezelték a zártláncú rendszeren belül. A 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszeren keresztül gyűjtött személyes adatok kezelésére továbbá az (EU) 2015/758 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁷⁾ meghatározott külön biztosítékok vonatkoznak.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/758 rendelete (2015. április 29.) a 112-es egységes európai segélyhívó szolgáltatáson alapuló fedélzeti e-szegélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 77. o.).

- (15) A felett vészfékező rendszerek vagy a vészhelyzeti sávtartó rendszerek egyes esetekben – különösen a közúti infrastruktúra hiányosságai miatt – esetleg nem teljesen működőképesek. Ezekben az esetekben a rendszereknek ki kell kapcsolniuk magukat, és erről tájékoztatniuk kell a járművezetőt. Ha nem kapcsolnak ki automatikusan, lehetővé kell tenni manuális kikapcsolásukat. Az ilyen kikapcsolásnak ideiglenesnek kell lennie, és csak addig kell tartania, amíg a rendszer teljesen működőképes nem lesz. A járművezetőknek szükségük lehet a felett vészfékező rendszer vagy a vészhelyzeti sávtartó rendszer figyelmen kívül hagyására is, amennyiben a rendszer működése nagyobb kockázathoz vagy károsodáshoz vezethet. Ez biztosítaná, hogy a járművek mindig a járművezető ellenőrzése alatt maradjanak. Mindazonáltal az ilyen rendszerek felismerhetik azokat az eseteket is, amikor a járművezető cselekvőképtelen, és ezért a rendszer beavatkozására van szükség annak érdekében, hogy a baleset ne legyen súlyosabb annál, mint amilyen súlyos egyébként lenne.
- (16) A 661/2009/EK rendelet az ülés magasság és a jármű tömege miatt mentesítette a kisteherautókat, a szabadidő-terepjárókat és a többcélú járműveket a biztonsági előírások alól. Tekintettel az említett járművek piaci elterjedésének megnövekedésére (az 1996-os 3 %-ról 2016-ban 14 %-ra), valamint az ütközést követő elektromos biztonsági vizsgálatok terén bekövetkezett technológiai fejlődésre, az említett mentességek mára elavulttá és indokolatlanná váltak. Ezért meg kell szüntetni a mentességeket, és a felett járműrendszerekre vonatkozó követelmények teljes körét alkalmazni kell az említett járművekre.
- (17) A 661/2009/EK rendelet az uniós jogszabályok jelentős egyszerűsítését hajtotta végre azáltal, hogy 38 irányelv helyébe azokat az egyenértékű ENSZ-előírásokat léptette, amelyek a 97/836/EK tanácsi határozat⁽⁸⁾ alapján kötelezőek. A további egyszerűsítés érdekében még több uniós szabályt kell felváltani meglévő ENSZ-előírásokkal, amelyek kötelezően alkalmazandók az Unióban. A Bizottságnak továbbá elő kell segítenie és támogatnia kell az ENSZ szintjén az annak érdekében folytatott munkát, hogy haladéktalanul, az érvényes legszigorúbb közúti közlekedésbiztonsági szabványoknak megfelelően műszaki követelményeket dolgozzanak ki az e rendelet által előírt járműbiztonsági rendszerek típusjóváhagyására vonatkozóan.
- (18) Azon ENSZ-előírásokat és azok módosításait, amelyek elfogadását az Unió megszavazta vagy alkalmaz, a 97/836/EK határozattal összhangban be kell építeni az uniós típusjóváhagyásra vonatkozó jogszabályokba. Következésképpen a Bizottságot fel kell hatalmazni a kötelezően alkalmazandó ENSZ-előírások listájának módosítására a lista naprakész állapotának biztosítása érdekében.
- (19) A 78/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁹⁾ a járművek elülső szerkezetük tekintetében történő típusjóváhagyására és az elülső védelmi rendszerek (például gallytörő rácsok) típusjóváhagyására vonatkozó megfelelőségi vizsgálatok és határértékek formájában követelményeket állapít meg a gyalogosok, a kerékpárosok és az egyéb veszélyeztetett úthasználók védelme érdekében. A 78/2009/EK rendelet elfogadása óta az ENSZ keretében a műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében továbbfejlesztették a járművekre vonatkozó műszaki követelményeket és vizsgálati eljárásokat. A gépjárművek gyalogosbiztonsági teljesítményének tekintetében történő jóváhagyásra vonatkozó egységes rendelkezések megállapításáról szóló 127. sz. ENSZ-előírás (a továbbiakban: a 127. sz. ENSZ-előírás) jelenleg az Unióban is alkalmazandó a gépjárművek típusjóváhagyása tekintetében.
- (20) A 79/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ elfogadását követően a műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében az ENSZ szintjén továbbfejlesztették a hidrogénüzemű járművek, valamint a hidrogénrendszerek és -alkatrészek típusjóváhagyására vonatkozó műszaki követelményeket és vizsgálati eljárásokat. A gépjárműveknek és alkatrészeknek a hidrogénüzemű járművek biztonságot érintő teljesítménye tekintetében történő jóváhagyására vonatkozó egységes rendelkezésekről szóló 134. sz. ENSZ-előírás (a továbbiakban: a 134. sz. ENSZ-előírás)⁽¹¹⁾ jelenleg az Unióban is alkalmazandó a gépjárművek hidrogénrendszereinek típusjóváhagyása tekintetében. Az említett követelmények mellett a hidrogéngáz használatára tervezett járműrendszerekben használt anyagok és töltőcsatlakozók minőségére vonatkozó kritériumokat uniós szinten kell megállapítani.

⁽⁸⁾ A Tanács 97/836/EK határozata (1997. november 27.) az Európai Közösségnek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a kerek járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváhagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodásához („1958. évi felülvizsgált megállapodás”) való csatlakozásáról (HL L 346., 1997.12.17., 78. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 78/2009/EK rendelete (2009. január 14.) a gépjárműveknek a gyalogosok és más veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 2003/102/EK és a 2005/66/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 35., 2009.2.4., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 79/2009/EK rendelete (2009. január 14.) a hidrogénüzemű gépjárművek típusjóváhagyásáról és a 2007/46/EK irányelv módosításáról (HL L 35., 2009.2.4., 32. o.).

⁽¹¹⁾ HL L 129., 2019.5.17., 43. o.

- (21) A közérthetőség, az ésszerűség és az egyszerűsítés érdekében a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és ezzel a rendelettel kell felváltani.
- (22) Korábban az uniós szabályok korlátozták a „moduláris rendszerű” járművek teljes hosszát, aminek következtében olyan általános elrendezést alakítottak ki, hogy a motor felett helyezték el vezetőfülkét, hogy minél nagyobb legyen a rakodótér. Ennek következtében azonban magasra került a vezetőülés és nagyobb lett a holtter, romlott a tehergépkocsi vezetőfülkéje körüli közvetlen láthatóság. Ez a legfőbb oka a tehergépkocsival okozott, veszélyeztetett úthasználókat érintő baleseteknek. A közvetlen látás javításával jelentősen csökkenthető lenne a balesetek száma. Ezért követelményeket kell bevezetni a közvetlen látás javítására vonatkozóan annak érdekében, hogy javuljon a gyalogosok, a kerékpárosok és az egyéb veszélyeztetett úthasználók közvetlen láthatósága a vezetőülésből, a járművezető elülső és oldalsó részénél található holtterek lehető legnagyobb mértékű csökkentése révén. Figyelembe kell venni a járművek különböző kategóriáinak sajátosságait.
- (23) Az automatizált járművek jelentős mértékben hozzájárulhatnak a halálos kimenetelű közúti balesetek számának csökkentéséhez, mivel becslések szerint a közúti balesetek több mint 90 %-át valamilyen szintű emberi hiba okozza. Mivel az automatizált járművek fokozatosan átveszik a járművezetők feladatait, az automatizált járműrendszerekre vonatkozóan harmonizált szabályokat és műszaki követelményeket – köztük az automatizált járművek általi döntéshozatal tekintetében az ellenőrizhető biztonsági garanciára vonatkozókat – kell uniós szinten, a technológiai semlegesség elvét tiszteletben tartva elfogadni, és azokat az ENSZ EGB járműelőírások harmonizálásával foglalkozó világfóruma (29. munkacsoport) keretében nemzetközi szinten elő kell mozdítani.
- (24) Azokat az úthasználókat – mint például a gyalogosokat, a kerékpárosokat, valamint a nem automatizált járművek vezetőit –, akik nem kaphatnak járművek közötti elektronikus információkat egy automatizált jármű magatartásáról, az ENSZ-előírásokban vagy más rendeleti jellegű jogi aktusokban előírt hagyományos eszközök útján kell tájékoztatni az említett magatartásról, a lehető leghamarabb azok hatálybalépését követően.
- (25) A járműkonvoj-kialakítás révén a jövőben biztonságosabb, tisztább és hatékonyabb lehet a közlekedés. A járműkonvoj kialakítását biztosító technológia és a vonatkozó előírások várható bevezetése harmonizált szabályokat és eljárásokat tartalmazó szabályozási keret kialakítását teszi szükségessé.
- (26) A járművek összekapcsoltsága és automatizációja megnöveli a fedélzeti adatokhoz történő jogosulatlan távoli hozzáférés, és a szoftver illegális, vezetékek nélküli módosításának lehetőségét. Az ilyen kockázatok figyelembevétele érdekében a kiberbiztonságra vonatkozó ENSZ-előírásokat vagy más rendeleti jellegű jogi aktusokat a hatálybalépésük után a lehető leghamarabb kötelező érvénnyel alkalmazni kell.
- (27) A szoftvermódosítások jelentős mértékben megváltoztathatják a jármű funkcióit. A szoftvermódosítások tekintetében a típusjóváahagyási eljárásokkal összhangban lévő harmonizált szabályokat és műszaki követelményeket kell megállapítani. Ezért a hatálybalépésüket követően a lehető leghamarabb kötelezően kell alkalmazni a szoftverek naprakészé tételének eljárására vonatkozó ENSZ-előírásokat vagy más rendeleti jellegű jogi aktusokat. Ezek a biztonsági intézkedések viszont nem sérthetik a jármű gyártójának azon kötelezettségét, hogy hozzáférést biztosítson a jármű javítására és karbantartására vonatkozó átfogó diagnosztikai információkhoz és fedélzeti adatokhoz.
- (28) Az Uniónak továbbra is támogatnia kell a gumiabroncsok zajszintjére, gördülési ellenállására és nedves tapadására vonatkozó műszaki követelményeknek az ENSZ szintjén történő fejlesztését. Ennek oka az, hogy a gumiabroncsok gördülésszaj-kibocsátás és/vagy nedves tapadás és/vagy gördülési ellenállás tekintetében történő jóváahagyására vonatkozó egységes rendelkezésekről szóló 117. sz. ENSZ-előírás⁽¹³⁾ (a továbbiakban: a 117. sz. ENSZ-előírás) már tartalmazza ezeket a részletes rendelkezéseket. Az ENSZ szintjén gyorsan és ambíciózusan folytatni kell a gumiabroncsokra vonatkozó követelmények műszaki fejlődéshez való hozzáigazítását, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a gumiabroncsok teljesítményét életciklusuk végén, elhasznált állapotban is értékeljük, és azon elképzelés támogatása érdekében, hogy a gumiabroncsoknak a teljes életciklus során meg kell felelniük a követelményeknek, hogy ne kelljen azokat idő előtt lecserélni. A 661/2009/EK rendelet gumiabroncs-teljesítményre vonatkozó jelenlegi követelményeit egyenértékű ENSZ-előírásokkal kell felváltani.

⁽¹³⁾ HL L 218., 2016.8.12., 1. o.

- (29) E rendelet hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a fejlett járműrendszerekre vonatkozó típusjóváahagyási követelményekre vonatkozóan, és hogy módosítsa ezt a rendeletet annak II. melléklete vonatkozásában a műszaki fejlődés és a szabályozási fejlemények figyelembevétele érdekében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹³⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (30) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (31) Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra utaló uniós jogszabályoknak az EUMSZ által bevezetett jogi kerethez történő hozzáigazítása, valamint a járműbiztonsággal kapcsolatos uniós jogszabályok további egyszerűsítése érdekében a következő rendeleteket hatályon kívül kell helyezni és az e rendelet alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kell felváltani:
- a Bizottság 631/2009/EK rendelete⁽¹⁵⁾,
 - a Bizottság 406/2010/EU rendelete⁽¹⁶⁾,
 - a Bizottság 672/2010/EU rendelete⁽¹⁷⁾,
 - a Bizottság 1003/2010/EU rendelete⁽¹⁸⁾,
 - a Bizottság 1005/2010/EU rendelete⁽¹⁹⁾,
 - a Bizottság 1008/2010/EU rendelete⁽²⁰⁾,
 - a Bizottság 1009/2010/EU rendelete⁽²¹⁾,

⁽¹³⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹⁵⁾ A Bizottság 631/2009/EK rendelete (2009. július 22.) a gépjárműveknek a gyalogosok és más veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváahagyásáról szóló 78/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. melléklete részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról, a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 2003/102/EK és a 2005/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 195., 2009.7.25., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ A Bizottság 406/2010/EU rendelete (2010. április 26.) a hidrogénüzemű gépjárművek típusjóváahagyásáról szóló 79/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 122., 2010.5.18., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Bizottság 672/2010/EU rendelete (2010. július 27.) egyes gépjárművek szélvédő-jégmentesítő és -párátlanító berendezéseire vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 196., 2010.7.28., 5. o.).

⁽¹⁸⁾ A Bizottság 1003/2010/EU rendelete (2010. november 8.) a gépjárművek és pótkocsijaik hátsó rendszámtáblái felszerelésének helyére és rögzítésének módjára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 291., 2010.11.9., 22. o.).

⁽¹⁹⁾ A Bizottság 1005/2010/EU rendelete (2010. november 8.) a gépjárművek elvontató berendezéseire vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 291., 2010.11.9., 36. o.).

⁽²⁰⁾ A Bizottság 1008/2010/EU rendelete (2010. november 9.) egyes gépjárművek szélvédőtörlő és szélvédőmosó rendszereire vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 292., 2010.11.10., 2. o.).

⁽²¹⁾ A Bizottság 1009/2010/EU rendelete (2010. november 9.) egyes gépjárművek kerékdobjaira vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 292., 2010.11.10., 21. o.).

- a Bizottság 19/2011/EU rendelete ⁽²²⁾,
 - a Bizottság 109/2011/EU rendelete ⁽²³⁾,
 - a Bizottság 458/2011/EU rendelete ⁽²⁴⁾,
 - a Bizottság 65/2012/EU rendelete ⁽²⁵⁾,
 - a Bizottság 130/2012/EU rendelete ⁽²⁶⁾,
 - a Bizottság 347/2012/EU rendelete ⁽²⁷⁾,
 - a Bizottság 351/2012/EU rendelete ⁽²⁸⁾,
 - a Bizottság 1230/2012/EU rendelete ⁽²⁹⁾,
 - a Bizottság (EU) 2015/166 rendelete ⁽³⁰⁾.
- (32) Mivel a 78/2009/EK, a 79/2009/EK vagy a 661/2009/EK rendelettel, valamint azok végrehajtási intézkedéseivel összhangban megadott EU-típusjóváahagyásokat az e rendelettel összhangban megadottakkal egyenértékűeknek kell tekinteni – hacsak ez a rendelet nem módosítja a vonatkozó követelményeket, illetve addig, amíg az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus vagy végrehajtási jogi aktus nem módosítja azokat –, átmeneti rendelkezések szükségesek annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen jóváahagyásokat ne érvénytelenítsék.
- (33) Az EU-típusjóváahagyás megadásának megtagadására, a jármű nyilvántartásba vételének megtagadására, valamint az alkotóelemek és az önálló műszaki egységek forgalomba hozatalának vagy üzembe helyezésének tilalmára vonatkozó dátumokat minden egyes szabályozott tétel esetében meg kell állapítani.
- (34) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a belső piac megfelelő működésének a gépjárművek és pótkocsijai, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek biztonságosságára és környezetvédelmi jellemzőire vonatkozó harmonizált műszaki követelmények bevezetése révén történő biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
-
- ⁽²²⁾ A Bizottság 19/2011/EU rendelete (2011. január 11.) a gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt gyári adattáblájára és járműazonosító számára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 8., 2011.1.12., 1. o.).
- ⁽²³⁾ A Bizottság 109/2011/EU rendelete (2011. január 27.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gépjárművek és pótkocsijaik egyes kategóriáira a felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel összefüggésben vonatkozó típus-jóváahagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 34., 2011.2.9., 2. o.).
- ⁽²⁴⁾ A Bizottság 458/2011/EU rendelete (2011. május 12.) a gépjárműveknek és pótkocsijaiknak a gumibroncsaik felszerelése tekintetében történő típusjóváahagyásáról, valamint a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK rendelet végrehajtásáról (HL L 124., 2011.5.13., 11. o.).
- ⁽²⁵⁾ A Bizottság 65/2012/EU rendelete (2012. január 24.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet sebességváltás-jelzők tekintetében történő végrehajtásáról, valamint a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 28., 2012.1.31., 24. o.).
- ⁽²⁶⁾ A Bizottság 130/2012/EU rendelete (2012. február 15.) az egyes gépjárművekre a járműbe való bejutás és a manőverezőképesség tekintetében vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváahagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 43., 2012.2.16., 6. o.).
- ⁽²⁷⁾ A Bizottság 347/2012/EU rendelete (2012. április 16.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az egyes gépjármű-kategóriákra a fejlett vészfékező rendszerek szempontjából vonatkozó típus-jóváahagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 109., 2012.4.21., 1. o.).
- ⁽²⁸⁾ A Bizottság 351/2012/EU rendelete (2012. április 23.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a sávelhagyásra figyelmeztető rendszerek gépjárművekbe történő beépítésére vonatkozó típus-jóváahagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 110., 2012.4.24., 18. o.).
- ⁽²⁹⁾ A Bizottság 1230/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gépjárművek és azok pótkocsijainak tömegével és méreteivel kapcsolatos típus-jóváahagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról és a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 353., 2012.12.21., 31. o.).
- ⁽³⁰⁾ A Bizottság (EU) 2015/166 rendelete (2015. február 3.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a különös eljárások, értékelési módszerek és műszaki előírások bevezetése tekintetében történő kiegészítéséről és módosításáról, valamint a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, továbbá az 1003/2010/EU, a 109/2011/EU és a 458/2011/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 28., 2015.2.4., 3. o.).

- (35) A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint a rendszereik, alkotóelemeik és önálló műszaki egységeik típusjövahagyására vonatkozó részletes műszaki követelményeket és megfelelő vizsgálati eljárásokat, valamint az egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazásuk kezdőnapja előtt elegendő idővel felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon a gyártók rendelkezésére az e rendeletben és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelményekhez való alkalmazkodásra. Egyes járműveket csak kis mennyiségben gyártanak. Ezért helyénvaló, hogy az e rendeletben meghatározott követelmények és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok figyelembe vegyék az ilyen járműveket vagy járműosztályokat, amennyiben az említett követelmények összeegyeztethetetlenek az ilyen járművek használati módjával vagy kialakításával, vagy aránytalan többletterheléssel járnak. Ennélfogva e rendelet alkalmazását el kell halasztani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet követelményeket állapít meg a következőkre vonatkozóan:

- a járművek, valamint a járművekhez tervezett és gyártott rendszerek, alkotóelemek és önálló műszaki egységek általános jellemzőik és biztonságosságuk, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme és biztonsága tekintetében történő típusjövahagyása;
- a járműveknek az abroncsnyomás-ellenőrző rendszerek tekintetében a biztonságosság, a hatékony tüzelőanyag-fogyasztás és a szén-dioxid-kibocsátás vonatkozásában történő típusjövahagyása; valamint
- az újonnan gyártott gumiabroncsok biztonsága és környezeti teljesítménye tekintetében történő típusjövahagyása.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet az (EU) 2018/858 rendelet 4. cikkében meghatározott, M, N és O kategóriájú járművekre, valamint az ilyen járművekhez tervezett és gyártott rendszerekre, alkotóelemekre és önálló műszaki egységekre alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az (EU) 2018/858 rendelet 3. cikkében megállapított fogalommeghatározások alkalmazandók.

Emellett az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

- „veszélyeztetett úthasználó”: nem motorizált úthasználók, ideértve különösen a kerékpárosokat és a gyalogosokat, továbbá a gépi hajtású kétkerekű járművek használói;
- „abroncsnyomás-ellenőrző rendszer”: olyan, járműbe beépített rendszer, amely képes az abroncsnyomásnak és a nyomás idővel történő változásának az értékelésére, és menet közben továbbítani tudja a megfelelő információkat a járművezetőhöz;
- „intelligens sebességszabályozó”: olyan rendszer, amely segíti a járművezetőt az útviszonyoknak megfelelő sebesség tartásában azáltal, hogy helyzethez igazított és megfelelő visszajelzést ad;

4. „indításgátló alkoholszonda előkészítése”: szabványosított interfész, amely megkönnyíti a tartozékpiacon elérhető indításgátló alkoholszonda-készülékek beszerelését gépjárművekbe;
5. „a járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszer”: olyan rendszer, amely felméri a vezető éberségét a gépjármű rendszerei által összegyűjtött adatok elemzése alapján, és figyelmezteti a járművezetőt, amennyiben az szükséges;
6. „a járművezető figyelmének elterelődésére figyelmeztető fejlett rendszer”: olyan rendszer, amely segíti a járművezetőt abban, hogy folyamatosan figyelemmel kísérje a forgalmi helyzetet, és amely figyelmezteti a járművezetőt, ha valami eltereli a figyelmét;
7. „vérsfékjelzés”: olyan fényjelző funkció, amely a jármű mögött közlekedőknek jelzi, hogy az útviszonyokhoz képest nagy fékezőerőt fejtenek ki a járműre;
8. „tolatóradar”: elsősorban a tolatás közbeni ütközés elkerülésére szolgáló rendszer, amely tolatáskor a járművezető számára jelzi a jármű mögötti embereket és tárgyakat;
9. „sávelhagyásra figyelmeztető rendszer”: olyan rendszer, amely figyelmezteti a járművezetőt a járműnek a menetsávból történő kisodródására;
10. „fejlett vérsfékező rendszer”: olyan rendszer, amely képes automatikusan érzékelni a lehetséges ütközést és bekapcsolni a jármű fékrendszerét, hogy az ütközés elkerülése vagy enyhítése céljából lelassítsa a járművet;
11. „vészhelyzeti sávtartó rendszer”: olyan rendszer, amely segíti a járművezetőt a jármű sávjelzésekhez vagy az út széléhez viszonyított biztonságos helyzetének megtartásában legalább sávelhagyáskor, vagy közvetlenül a sávelhagyás előtt, amikor is ütközés közvetlen veszélye áll fenn;
12. „gépjármű főkapcsolója”: az a berendezés, amellyel a gépjármű fedélzeti elektronikai rendszerét kikapcsolt állapotból – amikor a gépjármű parkol, a vezető pedig nincs jelen – rendes üzemmódba kapcsolják;
13. „eseményadat-rögzítő”: olyan rendszer, amelynek célja kizárólag az, hogy röviddel ütközés előtt, ütközéskor és közvetlenül az ütközést követően az ütközés szempontjából kritikus adatokat és információkat rögzítse és tárolja;
14. „elülső védelmi rendszer”: olyan önálló szerkezet vagy szerkezetek, mint például a gallytörő rács vagy kiegészítő lökhárító, amely a gyárilag felszerelt lökhárító mellett a jármű külső felületének védelmét szolgálja egy másik tárggyal való ütközés esetén fellépő károk ellen, a 0,5 kg-nál kisebb tömegű szerkezetek kivételével, amelyek rendeltetése csupán a jármű lámpáinak védelme;
15. „lökhárító”: az elülső védelmi rendszer kivételével minden, a jármű elejének alján lévő külső szerkezeti elem, ideértve az ahhoz rögzített alkatrészeket is, amelyek célja a jármű védelme más járművel kis sebességgel történő frontális ütközés esetén;
16. „hidrogénüzemű jármű”: olyan gépjármű, amely meghajtásához hidrogént használ tüzelőanyagként;
17. „hidrogénrendszer”: hidrogénüzemű járművekre rögzített hidrogén alkotórészek és kapcsolóelemek együttese, kivéve a hidrogénüzemű meghajtórendszereket és a segédhajtóműveket;
18. „hidrogénüzemű meghajtórendszer”: a jármű meghajtásához használt energiaátalakító;
19. „hidrogénrendszer alkotórésze”: a hidrogéntartályok, valamint a hidrogénüzemű jármű minden más olyan része, amely a hidrogénnel közvetlenül érintkezik, vagy a hidrogénrendszer részét képezi;
20. „hidrogéntartály”: a hidrogénrendszer azon alkotórésze, amely a hidrogén-tüzelőanyag fő volumenét tárolja;
21. „automatizált jármű”: olyan gépjármű, amelyet arra a célra terveztek és gyártottak, hogy bizonyos ideig folyamatos járművezetői felügyelet nélkül, önállóan közlekedjen, de amelynek tekintetében továbbra is elvárt vagy szükséges a járművezetői beavatkozás;
22. „teljesen automatizált jármű”: olyan gépjármű, amelyet arra a célra terveztek és gyártottak, hogy járművezetői felügyelet nélkül, önállóan közlekedjen;
23. „a járművezető készségét figyelő rendszer”: olyan rendszer, amely adott esetben felméri, hogy a járművezető bizonyos helyzetekben képes-e szükség esetén átvenni a vezetési feladatokat az automatizált járműtől;

24. „járműkonvoj kialakítása”: két vagy több jármű konvojba történő rendezése kapcsolódási technológiák és automatizált vezetéstámogató rendszerek használatával, amely lehetővé teszi, hogy a járművek egymás között az előre beállított rövid követési távolságot automatikusan tartsák, ha az utazás bizonyos szakaszain össze vannak kapcsolva, és képesek legyenek alkalmazkodni a konvojt vezető jármű mozgásában bekövetkező változásokhoz úgy, hogy az csekély vagy semmilyen beavatkozást nem igényel a járművezetők részéről;
25. „legnagyobb tömeg”: a gyártó által megadott, műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg;
26. „A-oszlop”: a legelső és legkülső tetőtartó oszlop, amely a jármű alvázatól a tetőig nyúlik.

II. FEJEZET

A GYÁRTÓK KÖTELEZETTSÉGEI

4. cikk

Általános kötelezettségek és műszaki követelmények

(1) A gyártóknak igazolniuk kell, hogy minden új jármű, amelyet forgalomba hoztak, nyilvántartásba vettek vagy üzembe helyeztek, valamint minden új rendszer, alkotóelem és önálló műszaki egység, amelyet forgalomba hoztak vagy üzembe helyeztek, e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok követelményeinek megfelelő típusjávahagyással rendelkezik.

(2) Az I. mellékletben felsorolt ENSZ-előírásoknak megfelelő típusjávahagyás e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok követelményeinek megfelelő EU-típusjávahagyásnak minősül.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására vonatkozóan, hogy a műszaki fejlődés és a szabályozási fejlemények figyelembevétele érdekében bevezesse és naprakésszé tegye a kötelezően alkalmazandó ENSZ-előírásokra és a vonatkozó módosítássorozatra való hivatkozásokat.

(4) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a járműveket úgy tervezzék, gyártsák és szereljék össze, hogy azok a lehető legkisebb sérülési veszélyt jelentsék az utasokra és a veszélyeztetett úthasználókra nézve.

(5) A gyártóknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a járművek, rendszerek, alkotóelemek és önálló műszaki egységek megfeleljenek a II. mellékletben felsorolt alkalmazandó követelményeknek az említett mellékletben meghatározott időpontoktól kezdve, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított részletes műszaki követelményeknek és vizsgálati eljárásoknak, továbbá az e rendelet alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban megállapított egységes eljárásoknak és műszaki előírásoknak, beleértve az alábbiakkal kapcsolatos követelményeket is:

- a) utasbiztonsági rendszerek, törésteszt, a tüzelőanyag-rendszer épsége és nagyfeszültségű elektromos biztonság;
- b) veszélyeztetett úthasználók, látás és kilátás;
- c) a jármű alváza, fékrendszere, gumiabroncsai és kormányberendezése;
- d) fedélzeti műszerek, elektromos rendszer, járművilágítás, valamint a jogosulatlan használat – többek között a kibertámadások – elleni védelem;
- e) a járművezető magatartása és a rendszer működése; valamint
- f) a járművek általános szerkezeti felépítése és tulajdonságai.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet módosítására vonatkozóan a műszaki fejlődés és a szabályozási fejlemények figyelembevétele érdekében, különösen az e cikk (5) bekezdésének a)–f) pontjában, valamint a 6. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában, a 7. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében, a 9. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében felsorolt témákat illetően, valamint a járművek, rendszerek, alkotóelemek és önálló műszaki egységek magas szintű általános biztonságának, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók magas szintű védelmének – az ENSZ-előírásokra, valamint a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra és a végrehajtási jogi aktusokra való hivatkozások beillesztése és naprakésszé tétele révén történő – biztosítása céljából.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el a járműveknek, rendszereknek, alkotóelemeknek és önálló műszaki egységeknek a II. mellékletben felsorolt követelmények tekintetében történő típusjóvá-hagyására vonatkozó egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

5. cikk

Az abroncsnyomás-ellenőrző rendszerekkel és gumiabroncsokkal kapcsolatos egyedi rendelkezések

(1) A járművekbe megfelelő abroncsnyomás-ellenőrző rendszert kell beépíteni, amely a legkülönbözőbb útviszonyok és környezeti feltételek mellett képes a járművezetőt a jármű belsejében figyelmeztetni, ha a gumiabroncsban nyomáscsökkenés lép fel.

(2) Az abroncsnyomás-ellenőrző rendszert úgy kell megtervezni, hogy alacsony gumiabroncsnyomásnál ne lehessen visszaállítani vagy újralibrálni.

(3) Minden forgalomba hozott gumiabroncsnak teljesítenie kell a biztonságra és a környezeti teljesítményre vonatkozó, a II. mellékletben felsorolt, releváns rendeleti jellegű jogi aktusokban meghatározott követelményeket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el az egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan a következők tekintetében:

- a) a járművek abroncsnyomás-ellenőrző rendszerük tekintetében történő típusjóváahagyása;
- b) a gumiabroncsok típusjóváahagyása, beleértve a felszerelésükre vonatkozó műszaki előírásokat is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

6. cikk

Fejlett járműrendszerek minden gépjármű-kategória számára

(1) A gépjárműveket fel kell szerelni a következő fejlett járműrendszerekkel:

- a) intelligens sebességszabályozó;
- b) indításgátló alkoholszonda előkészítése;
- c) a járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszer;
- d) a járművezető figyelmenélkültségére figyelmeztető fejlett rendszer;
- e) vészfékjelzés;
- f) tolatóradar; és
- g) eseményadat-rögzítő.

(2) Az intelligens sebességszabályozónak a következő minimumkövetelményeknek kell megfelelnie:

- a) lehetővé teszi, hogy a járművezető a gázadagoló vagy helyzethez igazított, megfelelő és hatékony visszajelzés révén tudomást szerezzen az alkalmazandó sebességhatár túllépéséről;
- b) a rendszert ki lehet kapcsolni; a sebességkorlátozásra vonatkozó információk továbbra is rendelkezésre bocsáthatók, és a gépjármű főkapcsolója által végrehajtott minden egyes bekapcsoláskor az intelligens sebességszabályozónak normál üzemmódban kell lennie;
- c) a helyzethez igazított és megfelelő visszajelzések a közúti táblák és jelzések megfigyeléséből szerzett sebességhatár-információkon, a járműben hozzáférhető infrastruktúrajelzéseken vagy elektronikus térképadatokon, vagy mindkettőn alapulnak;

- d) nem akadályozhatja a járművezetőket annak lehetőségében, hogy a járműnek a rendszer által beállított sebességét túllépjék;
- e) teljesítménycéljait úgy kell meghatározni, hogy valós vezetési körülmények között ne lépjen fel hiba, vagy a lehető legkisebbre csökkenjen a hibaarány.

(3) A járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszereket, valamint a járművezető figyelmének elterelődésére figyelmeztető fejlett rendszereket úgy kell megtervezni, hogy azok ne rögzítsenek folyamatosan vagy ne őrizzenek meg semmilyen egyéb olyan adatot, amelyre már nincs szükség abból a célból, amelyből azokat gyűjtötték vagy más módon kezelték. Ezen túlmenően az említett adatokhoz harmadik felek semmilyen esetben sem férhetnek hozzá, és azokat semmilyen esetben sem lehet rendelkezésükre bocsátani, továbbá ezen adatokat az adatkezelést követően azonnal törölni kell. Az említett rendszereket emellett úgy kell megtervezni, hogy ne legyenek átfedések, és ne külön-külön és egyidejűleg, vagy zavaró módon figyelmeztessék a járművezetőt abban az esetben, ha egy művelet mindkét rendszert működésbe lépteti.

(4) Az eseményadat-rögzítőknek különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) az általuk röviddel az ütközés előtt, az ütközéskor, és közvetlenül az ütközést követően rögzített és tárolt adatoknak – nagyfokú pontossággal és az adatok fennmaradásának biztosítása mellett – tartalmazniuk kell a jármű sebességét, fékezését, helyzetét és dőlését az úton, a jármű valamennyi biztonsági rendszere, a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer aktiválásának és üzemmódjainak állapotát, a fékek aktiválását és az aktív fedélzeti biztonsági és balesetmegelőző rendszerek érdemi beviteli paramétereit;
- b) azokat nem lehet kikapcsolni;
- c) olyan módon kell képesnek lenniük az adatok rögzítésére és tárolására, hogy:
 - i. zártláncú rendszeren működnek;
 - ii. az általuk összegyűjtött adatokat anonimizálják és védik a manipulációval és a visszaéléssel szemben; és
 - iii. az általuk összegyűjtött adatok lehetővé teszik a pontos járműtípus, -változat és -kivitel, valamint különösen a járműbe szerelt aktív biztonsági és balesetmegelőző rendszerek azonosítását; továbbá
- d) azok az adatok, amelyeket képesek rögzíteni, rendelkezésre bocsáthatók a nemzeti hatóságok számára az uniós vagy a nemzeti jog alapján kizárólag baleseti kutatás és elemzés céljára, többek között a rendszerek és alkotóelemek típusjövahagyásához, és az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelően egy szabványosított interfészen keresztül.

(5) Az eseményadat-rögzítő nem rögzítheti és tárolhatja a jármű-azonosító szám járművet azonosító szakaszának utolsó négy számjegyét, sem más olyan információt, amely lehetővé tenné a konkrét jármű, annak tulajdonosa vagy üzemeltetője beazonosítását.

(6) A Bizottság a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, hogy részletes szabályokat állapítson meg a különös vizsgálati eljárásokra és műszaki követelményekre vonatkozóan a következők tekintetében:

- a) a járműveknek az (1) bekezdésben felsorolt fejlett járműrendszerek tekintetében történő típusjövahagyása;
- b) az (1) bekezdés a), f) és g) pontjában felsorolt fejlett járműrendszerek önálló műszaki egységként történő típusjövahagyása.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

7. cikk

A személygépkocsikkal és a könnyű haszongépjárművekkel kapcsolatos egyedi követelmények

(1) Az e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok egyéb, az M₁ és N₁ kategóriájú járművekre is alkalmazandó követelményei mellett az említett kategóriákba tartozó járműveknek meg kell felelniük a (2)–(5) bekezdésben meghatározott követelményeknek és a (6) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak.

(2) Az M_1 és N_1 kategóriájú járműveket fejlett vészfékező rendszerrel kell felszerelni, amelyet két szakaszban kell megtervezni és beépíteni, és amelynek a következőket kell biztosítania:

- a) az első szakaszban a gépjármű előtt lévő tárgyak és mozgó járművek felismerése;
- b) az a) pontban említett felismerési képesség kiterjesztése a gépjármű előtt lévő gyalogosokra és kerékpárosokra.

(3) Az M_1 és N_1 kategóriájú járműveket vészhelyzeti sávtartó rendszerrel is fel kell szerelni.

(4) A fejlett vészfékező rendszereknek és a vészhelyzeti sávtartó rendszereknek különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) az ilyen rendszereket kizárólag egyenként, a járművezető által végzett cselekvési sorozat által lehet kikapcsolni;
- b) a gépjármű főkapcsolója által végrehajtott minden egyes bekapcsoláskor a rendszereknek normál üzemmódban kell lenniük;
- c) a figyelmeztető hangjelzéseket könnyen ki lehet kapcsolni, de kikapcsolásuk egyidejűleg nem kapcsolhat ki más rendszerfunkciókat, csak a figyelmeztető hangjelzéseket;
- d) lehetővé kell tenniük, hogy a járművezető felülbírálja az ilyen rendszereket.

(5) Az M_1 és N_1 kategóriájú járműveket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a veszélyeztetett úthasználók megnövelt védelme és ütközéskori potenciális sérüléseik mérséklése érdekében nagyobb frontális védelmi zónával rendelkezzenek.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el a járműveknek az e cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított követelmények tekintetében történő típusjóváhagyására vonatkozó egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

8. cikk

Elülső védelmi rendszerek a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek számára

(1) Az elülső védelmi rendszereknek, függetlenül attól, hogy azokat eredeti készülékként szerelték-e be az M_1 és N_1 kategóriájú járművekbe, vagy az ezekre a járművekre való felszerelés céljára önálló műszaki egységként forgalmazták, meg kell felelniük a (2) bekezdésben megállapított követelményeknek, valamint a (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított műszaki előírásoknak.

(2) Az önálló műszaki egységként forgalmazott elülső védelmi rendszerekhez csatolni kell azon járműtípusok, -változatok és -kivitelek részletes felsorolását, amelyek tekintetében az önálló műszaki egységként forgalmazott elülső védelmi rendszer típusjóváhagyással rendelkezik, valamint egyértelmű összeszerelési utasításokat.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el az elülső védelmi rendszerek típusjóváhagyására vonatkozó egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan, beleértve a kialakításukkal és felszerelésükkel kapcsolatos műszaki előírásokat is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

9. cikk

Az autóbuszokkal és a tehergépkocsikkal kapcsolatos egyedi követelmények

(1) Az e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok egyéb, az M_2 , M_3 , N_2 és N_3 kategóriájú járművekre is alkalmazandó követelményei mellett az említett kategóriába tartozó járműveknek meg kell felelniük a (2)–(5) bekezdésben megállapított követelményeknek és a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított műszaki előírásoknak. Az M_2 és M_3 kategóriájú járműveknek a (6) bekezdésben megállapított követelmények is meg kell felelniük.

(2) Az M_2 , M_3 , N_2 és N_3 kategóriájú járműveket a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak megfelelő, sávelhagyásra figyelmeztető rendszerrel és fejlett vészfékező rendszerrel kell felszerelni.

(3) Az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú járműveket fel kell szerelni olyan fejlett rendszerrel, amely képes érzékelni a jármű elejénél vagy mellett, a jármű közvetlen közelében lévő gyalogosokat és kerékpárosokat, és figyelmeztető jelzést adni, vagy elkerülni az ilyen veszélyeztetett úthasználókkal való ütközést.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben említett rendszereknek különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) az ilyen rendszereket kizárólag egyenként, a járművezető által végzett cselekvési sorozat által lehet kikapcsolni;
- b) a gépjármű főkapcsolója által végrehajtott minden egyes bekapcsoláskor a rendszereknek normál üzemmódban kell lenniük;
- c) a figyelmeztető hangjelzéseket könnyen ki lehet kapcsolni, de kikapcsolásuk egyidejűleg nem kapcsolhat ki más rendszerfunkciókat, csak a figyelmeztető hangjelzéseket;
- d) lehetővé kell tenniük, hogy a járművezető felülbírálja az ilyen rendszereket.

(5) Az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú járműveket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a járművezető előtt és mellett lévő holtterek lehető legnagyobb mértékű, a különböző kategóriájú járművek sajátosságainak figyelembevételével történő csökkentése révén a vezetőülésből jobb legyen a közvetlen rálátás a veszélyeztetett úthasználókra.

(6) Az olyan, M₂ és M₃ kategóriájú járműveket, amelyek kapacitása a járművezetőn kívül meghaladja a 22 utast, és álló utasok számára kialakított területekkel rendelkeznek, lehetővé téve az utasok gyakori mozgását, úgy kell megtervezni és gyártani, hogy csökkent mozgásképességű személyek, többek között kerekesszékesek számára is hozzáférhetőek legyenek.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el az egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan a következők tekintetében:

- a) a járműveknek az e cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított követelmények tekintetében történő típusjóváhagyása;
- b) az e cikk (3) bekezdésében említett rendszerek önálló műszaki egységként történő típusjóváhagyása.

Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében megállapított követelményekre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

Az e cikk (5) bekezdésében megállapított követelményekre vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat legalább 36 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

10. cikk

A hidrogénüzemű járművekkel kapcsolatos egyedi követelmények

(1) Az e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok egyéb, az M és az N kategóriájú járművekre is alkalmazandó követelményei mellett az említett kategóriába tartozó hidrogénüzemű járműveknek, hidrogénrendszereiknek és az ilyen rendszerek alkotórészeinek meg kell felelniük a (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak.

(2) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a hidrogénrendszereket és hidrogénrendszer-alkotórészeket a (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak megfelelően építsék be. A gyártók – amennyiben szükséges – a hidrogénrendszerek és -alkotórészek ellenőrzése céljából a hidrogénüzemű járművek teljes üzemi élettartama során információkat bocsátanak rendelkezésre.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el a hidrogénüzemű járművek hidrogénrendszerei – többek között az anyagok összeférhetősége és a töltőcsonkok – tekintetében történő típusjóváhagyására, valamint a hidrogénrendszer-alkotórészek típusjóváhagyására vonatkozó egységes eljárásokra és műszaki előírásokra – a beépítésükkel kapcsolatos műszaki előírásokat is ideértve – vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusokat legalább 15 hónappal a II. mellékletben meghatározott alkalmazandó időpontok előtt kell kihirdetni.

11. cikk

Az automatizált járművekkel és a teljesen automatizált járművekkel kapcsolatos egyedi követelmények

(1) Az e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok egyéb, az adott kategóriájú járművekre alkalmazandó követelményei mellett az automatizált járműveknek és a teljesen automatizált járműveknek a következők tekintetében meg kell felelniük a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak:

- a) a járművezetőt a jármű vezetésében – többek között a jelzésben, kormányzásban, gyorsításban és fékezésben – helyettesítő rendszerek;
- b) a jármű állapotát és a környezetet ismertető, valós idejű információkat biztosító rendszerek;
- c) a járművezető készségét figyelő rendszerek;
- d) eseményadat-rögzítők az automatizált járművek számára;
- e) az adatcsere harmonizált formátuma, például a több márkát is magába foglaló járműkonvoj kialakításához;
- f) a többi úthasználónak biztonsági információkat nyújtó rendszerek.

Mindazonáltal az első albekezdés c) pontjában említett azon műszaki előírások, amelyek a járművezető készségét figyelő rendszerekre vonatkoznak, nem alkalmazandók a teljesen automatizált járművekre.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezéseket fogad el az e cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában felsorolt rendszerekre és egyéb eszközökre, valamint az automatizált és teljesen automatizált járműveknek az említett rendszerek és egyéb eszközök tekintetében történő típusjóváhagyására vonatkozó egységes eljárásokra és műszaki előírásokra vonatkozóan, az automatizált és teljesen automatizált járművek biztonságos közúti üzemelése érdekében.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (3) és (6) bekezdésében és a 6. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2020. január 5-től. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) és (6) bekezdésében és a 6. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (3) és (6) bekezdése és a 6. cikk (6) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

14. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A Bizottság 2027. július 7-ig, majd azt követően ötévente értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a biztonsági intézkedések és rendszerek eredményeiről, azok elterjedtségének mértékét, valamint felhasználói szempontoknak való megfelelését is ideértve. A Bizottság megvizsgálja, hogy az említett biztonsági intézkedések és rendszerek e rendelet céljainak megfelelően működnek-e. Az említett jelentéshez adott esetben a közúti közlekedési balesetek és sérülések további csökkentése és kiküszöbölése érdekében ajánlásokat kell csatolni, beleértve az általános biztonságra, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelmére és biztonságára vonatkozó követelmények módosítására irányuló jogalkotási javaslatot is.

A Bizottság értékeli különösen az új intelligens sebességszabályozó rendszerek megbízhatóságát és hatékonyságát, valamint azt, hogy e rendszerek milyen pontosan és hibaarány mellett működnek valós vezetési körülmények között. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be.

(2) A Bizottság minden év január 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az előző évről vonatkozóan az ENSZ EGB járműelőírások harmonizálásával foglalkozó világforumának (29. munkacsoport) a járműbiztonsági szabványokra vonatkozó, az 5–11. cikkben meghatározott követelmények tekintetében történő végrehajtása terén elért eredményekkel kapcsolatos tevékenységeiről, továbbá az Unió e kérdésekkel kapcsolatos álláspontjáról.

15. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ez a rendelet nem érvénytelenít semmilyen, járműre, rendszerre, alkotóelemre vagy önálló műszaki egységre a 78/2009/EK, a 79/2009/EK vagy a 661/2009/EK rendeletnek és azok végrehajtási intézkedéseinek megfelelően 2022. július 5-ig megadott EU-típusjóváhagyást, kivéve, ha a járműre, rendszerre, alkotóelemre vagy önálló műszaki egységre vonatkozó követelményeket az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok módosították vagy új követelményekkel egészítették ki az e rendelet értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott további részletes rendelkezések szerint.

(2) A jóváhagyó hatóságok továbbra is meghosszabbítják az (1) bekezdésben említett EU-típusjóváhagyásokat.

(3) E rendeletről eltérve, a tagállamok a IV. mellékletben meghatározott időpontig továbbra is engedélyezik azon járművek nyilvántartásba vételét, valamint azon alkotóelemek értékesítését vagy üzembe helyezését, amelyek nem felelnek meg a 117. sz. ENSZ-előírás követelményeinek.

16. cikk

Végrehajtási határidők

A járművek, rendszerek, alkotóelemek és önálló műszaki egységek vonatkozásában a nemzeti hatóságoknak:

- a) a II. mellékletben meghatározott időpontoktól kezdődően az említett mellékletben felsorolt adott követelmény tekintetében, az adott követelménnyel kapcsolatos okokból meg kell tagadniuk az olyan új járműtípus, rendszer, alkotóelem vagy önálló műszaki egység EU-típusjóváhagyásának vagy nemzeti típusjóváhagyásának megadását, amely nem felel meg e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok követelményeinek;

- b) a II. mellékletben meghatározott időpontoktól kezdődően az említett mellékletben felsorolt adott követelmény tekintetében, az adott követelménnyel kapcsolatos okokból az (EU) 2018/858 rendelet 48. cikke alkalmazásában érvénytelennek kell tekinteniük az új járművekre vonatkozó megfelelési nyilatkozatokat és meg kell tiltaniuk az ilyen járművek nyilvántartásba vételét, amennyiben az említett járművek nem felelnek meg e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok követelményeinek;
- c) a II. mellékletben meghatározott időpontoktól kezdődően az említett mellékletben felsorolt adott követelmény tekintetében, az adott követelménnyel kapcsolatos okokból meg kell tiltaniuk az alkotóelemek vagy önálló műszaki egységek forgalomba hozatalát vagy üzembe helyezését, amennyiben ezek nem felelnek meg e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok követelményeinek.

17. cikk

Az (EU) 2018/858 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/858 rendelet II. melléklete e rendelet III. mellékletének megfelelően módosul.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK rendelet, valamint a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 rendelet e rendelet alkalmazásának kezdőnapjával hatályát veszti.

(2) A 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

19. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdőnapja

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. július 6-tól kell alkalmazni.

A 4. cikk (3), (6) és (7) bekezdését, az 5. cikk (4) bekezdését, a 6. cikk (6) bekezdését, a 7. cikk (6) bekezdését, a 8. cikk (3) bekezdését, a 9. cikk (7) bekezdését, a 10. cikk (3) bekezdését, a 11. cikk (2) bekezdését, valamint a 12. és a 13. cikket azonban 2020. január 5-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2019. november 27-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

T. TUPPURAINEN

A 4. cikk (2) bekezdésében említett ENSZ-előírások listája

Az ENSZ-előírás száma	Tárgy	A HL-ben közzétett módosítássorozat	HL-hivatkozás	Az ENSZ-előírás által érintett terület
1.	Aszimmetrikus tompított fényt, távolsági fényt vagy mindkettőt kibocsátó, R2 és/vagy HS1 kategóriájú izzólámpával felszerelt fényszórók	02 módosítássorozat	HL L 177., 2010.7.10., 1. o.	M, N ^(a)
3.	Gépjárművekre és pótkocsijaikra felszerelt fényvisszaverő eszközök	02 módosítássorozat	HL L 323., 2011.6.12., 1. o.	M, N, O
4.	Gépjárművek és pótkocsijaik hátsó rendszámtábláinak megvilágítása	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 17. o.	M, N, O
6.	Gépjárművek és pótkocsijaik irányjelző lámpái	01 módosítássorozat	HL L 213., 2014.7.18., 1. o.	M, N, O
7.	Gépjárművek és pótkocsijaik első és hátsó (oldalsó) helyzetjelző lámpái, féklámpái és méretjelző lámpái	02 módosítássorozat	HL L 285., 2014.9.30., 1. o.	M, N, O
8.	Gépjárművek fényszórói (H1, H2, H3, HB3, HB4, H7, H8, H9, HIR1, HIR2 és/vagy H11)	05 módosítássorozat A 4. felülvizsgálat 1. helyesbítése	HL L 177., 2010.7.10., 71. o.	M, N ^(a)
10.	Elektromágneses összeférhetőség	05 módosítássorozat	HL L 41., 2017.2.17., 1. o.	M, N, O
11.	Ajtózárak és ajtórogzító elemek	04 módosítássorozat	HL L 218., 2019.8.21., 1. o.	M ₁ , N ₁
12.	Ütközés esetén a vezető kormányserkezettel szembeni védelme	04 módosítássorozat	HL L 89., 2013.3.27., 1. o.	M ₁ , N ₁
13.	Járművek és pótkocsik fékezése	11 módosítássorozat	HL L 42., 2016.2.18., 1. o.	M ₂ , M ₃ , N, O ^(b)
13-H.	Személygépkocsik fékezése	Az előírás eredeti változata	HL L 335., 2015.12.22., 1. o.	M ₁ , N ₁
14.	A biztonsági öv rögzítési pontjai	07 módosítássorozat	HL L 218., 2015.8.19., 27. o.	M, N
16.	Biztonsági övek, utasbiztonsági rendszerek, gyermek-utasbiztonsági rendszerek és ISOFIX gyermek-utasbiztonsági rendszerek	07 módosítássorozat	HL L 109., 2018.4.27., 1. o.	M, N
17.	Ülések, azok rögzítései és fejtámlák	08 módosítássorozat	HL L 230., 2010.8.31., 81. o.	M, N
18.	Gépjárművek jogosulatlan használat elleni védelme	03 módosítássorozat	HL L 120., 2010.5.13., 29. o.	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃
19.	Gépjárművek első ködfényszórói	04 módosítássorozat	HL L 250., 2014.8.22., 1. o.	M, N
20.	Gépjárművek aszimmetrikus tompított fényt, távolsági fényt vagy mindkettőt kibocsátó, halogénizzókkal (H4 lámpákkal) felszerelt fényszórói	03 módosítássorozat	HL L 177., 2010.7.10., 170. o.	M, N ^(a)
21.	Belső berendezések	01 módosítássorozat	HL L 188., 2008.7.16., 32. o.	M ₁

Az ENSZ-előírás száma	Tárgy	A HL-ben közzétett módosítássorozat	HL-hivatkozás	Az ENSZ-előírás által érintett terület
23.	Gépjárművekre és pótkocsijaikra felszerelt tolatólámpák és manőverezőlámpák	Az előírás eredeti változata	HL L 237., 2014.8.8., 1. o.	M, N, O
25.	A jármű ülésével egybeépített vagy különálló fejtámlák (fejtámaszok)	04 módosítássorozat Az 1. felülvizsgálat 2. helyesbítése	HL L 215., 2010.8.14., 1. o.	M ₁
26.	Kiálló részek	03 módosítássorozat	HL L 215., 2010.8.14., 27. o.	M ₁
28.	Hangjelző berendezések és hangjelzések	Az előírás eredeti változata	HL L 323., 2011.12.6., 33. o.	M, N
29.	A haszongépjárművek vezetőfülkéjében ülő személyek védelme	03 módosítássorozat	HL L 304., 2010.11.20., 21. o.	N
30.	Gépjárművek és pótkocsijaik gumibroncsai (C1 osztály)	02 módosítássorozat	HL L 307., 2011.11.23., 1. o.	M, N, O
31.	Gépjárművek európai aszimmetrikus tompított fényt, távolsági fényt vagy mindkettőt kibocsátó, sajtolt burás fényszórói	02 módosítássorozat	HL L 185., 2010.7.17., 15. o.	M, N
34.	Tűzveszély elleni védelem (folyékony tüzelőanyagok tartályai)	03 módosítássorozat	HL L 231., 2016.8.26., 41. o.	M, N, O
37.	Gépjárművek és pótkocsijaik jóváhagyott lámpaegységeibe való izzólámpák	03 módosítássorozat	HL L 213., 2014.7.18., 36. o.	M, N, O
38.	Gépjárművek és pótkocsijaik hátsó ködlámpái	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 20. o.	M, N, O
39.	Sebességmérő és kilométerszámláló berendezés és annak beépítése	01 módosítássorozat	HL L 302., 2018.11.28., 106. o.	M, N
43.	Biztonsági üvegezésre alkalmas anyagok és azok járművekbe való beszerelése	01 módosítássorozat	HL L 42., 2014.2.12., 1. o.	M, N, O
44.	Gépjárművekben utazó gyermekek rögzítőeszközei („gyermekbiztonsági rendszerek”)	04 módosítássorozat	HL L 265., 2016.9.30., 1. o.	M, N
45.	Fényszórótörlők	01 módosítássorozat		M, N
46.	Közvetett látást biztosító eszközök és beépítésük	04 módosítássorozat	HL L 237., 2014.8.8., 24. o.	M, N
48.	Világító és fényjelző berendezések járművekbe történő beépítése	06 módosítássorozat	HL L 14., 2019.1.16., 42. o.	M, N, O ⁽⁹⁾
54.	Haszongépjárművek és pótkocsijaik gumibroncsai (C2 és C3 osztály)	Az előírás eredeti változata	HL L 307., 2011.11.23., 2. o.	M, N, O
55.	Járműszerelvények mechanikus csatlakozó-alkotóelemei	01 módosítássorozat	HL L 153., 2018.6.15., 179. o.	M, N, O ⁽⁹⁾
58.	Hátsó aláfutásgátló berendezések és beépítésük; Hátsó aláfutás elleni védelem	03 módosítássorozat	HL L 49., 2019.2.20., 1. o.	M, N, O
61.	Haszongépjárművek vezetőfülkéjének a hátfal síkja előtti kiálló részei	Az előírás eredeti változata	HL L 164., 2010.6.30., 1. o.	N

Az ENSZ-előírás száma	Tárgy	A HL-ben közzétett módosítássorozat	HL-hivatkozás	Az ENSZ-előírás által érintett terület
64.	Ideiglenes használatra szánt tartalékegység, defektűző gumibroncsok/rendszer és abroncsnyomás-ellenőrző rendszer	02 módosítássorozat	HLL 310., 2010.11.26., 18. o.	M ₁ , N ₁
66.	Nagy személyszállító járművek felépítményének szilárdsága	02 módosítássorozat	HL L 84., 2011.3.30., 1. o.	M ₂ , M ₃
67.	PB-gázt használó gépjárművek	01 módosítássorozat	HL L 285., 2016.10.20., 1. o.	M, N
73.	Tehergépjárművek oldalsó aláfutásgátlói	01 módosítássorozat	HL L 122., 2012.5.8., 1. o.	N ₂ , N ₃ , O ₃ , O ₄
77.	Gépjárművek várakozást jelző lámpái	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 21. o.	M, N
79.	Kormányberendezés	03 módosítássorozat	HL L 318., 2018.12.14., 1. o.	M, N, O
80.	Nagy személyszállító gépjárművek ülései	03. módosítássorozat	HL L 226., 2013.8.24., 20. o.	M ₂ , M ₃
87.	Gépjárművek nappali menetjelző lámpái	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 24. o.	M, N
89.	Sebességkorlátozó készülékek és beállítható sebességkorlátozó készülékek	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 25. o.	M, N ^(d)
90.	Gépjárművek és pótkocsijaik csere-fékbetétrendszeri részei, cseredobfékbetétjei, illetve csereféktárcsái és cserefékdobjai	02 módosítássorozat	HLL 290., 2018.11.16., 54. o.	M, N, O
91.	A gépjárművekre és pótkocsijaikra felszerelt oldalsó helyzetjelző lámpák	Az előírás eredeti változata	HL L 4., 2012.1.7., 27. o.	M, N, O
93.	Elülső aláfutásgátló berendezések és azok beépítése; elülső aláfutás elleni védelem	Az előírás eredeti változata	HL L 185., 2010.7.17., 56. o.	N ₂ , N ₃
94.	Utasok védelme frontális ütközés esetén	03 módosítássorozat	HL L 35., 2018.2.8., 1. o.	M ₁
95.	Utasok védelme oldalirányú ütközés esetén	03 módosítássorozat	HL L 183., 2015.7.10., 91. o.	M ₁ , N ₁
97.	Jármű-riasztórendszerek	01 módosítássorozat	HL L 122., 2012.5.8., 19. o.	M ₁ , N ₁ ^(e)
98.	Gázkisüléses fényforrással ellátott gépjárműfényoszórók	01 módosítássorozat	HL L 176., 2014.6.14., 64. o.	M, N
99.	Gépjárművek jóváhagyott gázkisüléses lámpaegységeiben használatos gázkisüléses fényforrások	Az előírás eredeti változata	HLL 320., 2018.12.17., 45. o.	M, N
100.	Elektromos biztonság	02 módosítássorozat	HLL 302., 2018.11.28., 114. o.	M, N
102.	Rövid vonószerkezetek; jóváhagyott típusú rövid vonószerkezet felszerelése	Az előírás eredeti változata	HLL 351., 2008.12.30., 44. o.	N ₂ , N ₃ , O ₃ , O ₄
104.	Fényvisszaverő jelzések (nehéz és hosszú járművek)	Az előírás eredeti változata	HL L 75., 2014.3.14., 29. o.	M ₂ , M ₃ , N, O ₂ , O ₃ , O ₄

Az ENSZ-előírás száma	Tárgy	A HL-ben közzétett módosítássorozat	HL-hivatkozás	Az ENSZ-előírás által érintett terület
105.	Veszélyes anyagok szállítására szolgáló járművek	05 módosítássorozat	HL L 4., 2012.1.7., 30. o.	N, O
107.	M ₂ és M ₃ kategóriájú járművek általános felépítése	07 módosítássorozat	HL L 52., 2018.2.23., 1. o.	M ₂ , M ₃
108.	Személygépkocsikra és pótkocsijaikra szánt újrafutózott gumiabroncsok	Az előírás eredeti változata	HL L 181., 2006.7.4., 1. o.	M ₁ , O ₁ , O ₂
109.	Haszongépjárművekre és pótkocsijaikra szánt újrafutózott gumiabroncsok	Az előírás eredeti változata	HL L 181., 2006.7.4., 1. o.	M ₂ , M ₃ , N, O ₃ , O ₄
110.	Sűrített földgázzal (CNG) és cseppfolyósított földgázzal (LNG) üzemelő rendszerek különleges alkotóelemei	01 módosítássorozat	HL L 166., 2015.6.30., 1. o.	M, N
112.	Gépjárművek aszimmetrikus tompított fényt, távolsági fényt vagy mindkettőt kibocsátó, izzólámpákkal és/vagy LED-modulokkal felszerelt fényszórói	01 módosítássorozat	HL L 250., 2014.8.22., 67. o.	M, N
114.	Cserelégzsákrendszerek	Az előírás eredeti változata	HLL 373., 2006.12.27., 272. o.	M ₁ , N ₁
115.	Utólag beépíthető LPG- és CNG-rendszerek	Az előírás eredeti változata	HL L 323., 2014.11.7., 91. o.	M, N
116.	Gépjárművek jogosulatlan használat elleni védelme	Az előírás eredeti változata	HL L 45., 2012.2.16., 1. o.	M ₁ , N ₁ ⁽⁶⁾
117.	Gumiabroncsok gördülési zaja, nedves tapadása és gördülési ellenállása (C1, C2 és C3 osztály)	02 módosítássorozat	HL L 218., 2016.8.12., 1. o.	M, N, O
118.	Beltéri anyagok tűzállósága	02 módosítássorozat	HL L 102., 2015.4.21., 67. o.	M ₃
119.	Kanyarodási lámpák	01 módosítássorozat	HL L 89., 2014.3.25., 101. o.	M, N
121.	Kézi működtetésű kezelőszervek, visszajelző lámpák és kijelzők elhelyezése és azonosítása	01 módosítássorozat	HL L 5., 2016.1.8., 9. o.	M, N
122.	Járművek fűtési rendszerei	Az előírás eredeti változata	HL L 164., 2010.6.30., 231. o.	M, N, O
123.	Gépjárművek adaptív fényszórórendszerei	01 módosítássorozat	HL L 49., 2019.2.20., 24. o.	M, N
124.	Pótkerekek	Az előírás eredeti változata	HLL 375., 2006.12.27., 568. o.	M ₁ , N ₁ , O ₁ , O ₂
125.	Előre irányuló látómező	01 módosítássorozat	HL L 20., 2018.1.25., 16. o.	M ₁
126.	Elválasztó rendszerek	Az előírás eredeti változata		M ₁
127.	Gyalogosbiztonság	02 módosítássorozat		M ₁ , N ₁
128.	Világító diódás (LED) fényforrás	Az előírás eredeti változata	HLL 320., 2018.12.17., 63. o.	M, N, O

Az ENSZ-előírás száma	Tárgy	A HL-ben közzétett módosítássorozat	HL-hivatkozás	Az ENSZ-előírás által érintett terület
129.	Megerősített gyermekbiztonsági rendszerek	Az előírás eredeti változata	HL L 97., 2014.3.29., 21. o.	M, N
130.	Sávelhagyásra figyelmeztető rendszerek	Az előírás eredeti változata	HL L 178., 2014.6.18., 29. o.	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ ^(f)
131.	Fejlett vészfékező rendszerek	01 módosítássorozat	HL L 214., 2014.7.19., 47. o.	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ ^(f)
134.	Hidrogénbiztonság	Az előírás eredeti változata	HL L 129., 2019.5.17., 43. o.	M, N
135.	Oszloppal való oldalirányú ütközés	01 módosítássorozat		M ₁ , N ₁
137.	Teljes szélességű frontális ütközés	01 módosítássorozat		M ₁
139.	Fékasszisztensrendszerek	Az előírás eredeti változata	HL L 269., 2018.10.26., 1. o.	M ₁ , N ₁
140.	Elektronikus menetstabilizáló rendszerek	Az előírás eredeti változata	HLL 269., 2018.10.26., 17. o.	M ₁ , N ₁
141.	Abronsznyomás-ellenőrző rendszerek	Az előírás eredeti változata	HLL 269., 2018.10.26., 36. o.	M ₁ , N ₁ ^(g)
142.	Gumiabroncsok felszerelése	Az előírás eredeti változata		M ₁
145.	Gyermekek biztonsági övének rögzítése	Az előírás eredeti változata		M ₁

Megjegyzések a táblázathoz

A táblázatban feltüntetett módosítássorozatok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett változatot tükrözik, és nem érintik azon módosítássorozatokat, amelyeknek a velük kapcsolatos átmeneti rendelkezések alapján meg kell felelni.

A táblázatban feltüntetett adott módosítássorozat után elfogadott módosítássorozatoknak való megfelelést alternatívaként el kell fogadni.

A táblázatban felsorolt ENSZ-előírások vonatkozó módosítássorozatában meghatározott időpontok, amelyek az 1958. évi felülvizsgált megállapodásban részes feleknek az első nyilvántartásba vétellel, az üzembe helyezéssel, a forgalomba hozatallal, az értékesítéssel, a típusjóvá hagyások elismerésével és más hasonló rendelkezésekkel kapcsolatos kötelezettségeire vonatkoznak, kötelezően alkalmazandók az (EU) 2018/858 rendelet 48. és 50. cikkének alkalmazásában, kivéve, ha e rendelet II. melléklete alternatív időpontokat határoz meg, mert ez esetben azokat kell alkalmazni.

Egyes esetekben a táblázatban felsorolt ENSZ-előírások átmeneti rendelkezései olyan rendelkezést tartalmaznak, hogy egy adott időponttól kezdve az 1958. évi felülvizsgált megállapodásban részes és az adott ENSZ-előírás bizonyos módosítássorozatát alkalmazó felek a nemzeti vagy regionális típusjóvá hagyás tekintetében nem kötelesek elfogadni, illetve elutasíthatják az előző módosítássorozatok szerint jóváhagyott típust, vagy hasonló szándékot és jelentést kifejező szöveget. Az ilyen rendelkezés kötelezi a nemzeti hatóságokat arra, hogy az (EU) 2018/858 rendelet 48. cikkének alkalmazásában ne tekintse többé érvényesnek a megfelelőségi nyilatkozatokat, kivéve, ha e rendelet II. melléklete alternatív időpontokat határoz meg, mert ez esetben azokat kell alkalmazni.

-
- ^(a) Az 1., a 8. és a 20. sz. ENSZ-előírások a járművek EU-típusjóváhagyására nem vonatkoznak.
- ^(b) A jármű-stabilitási funkció beépítése az ENSZ-előírások alapján kötelező. E beépítés az N₁ kategóriájú járművekben is kötelező.
- ^(c) Amennyiben a járműgyártó nyilatkozata szerint egy jármű teher vontatására alkalmas (az (EU) 2018/858 rendelet 24. cikkének (1) bekezdésben említett adatközlő lap 2.11.5. pontja), és a megfelelő, az adott gépjárműtípusra felszerelt vagy nem felszerelt mechanikus vonószerkezet valamilyen része (részlegesen) eltakarhatja a világítóelemeket és/vagy a hátsó rendszámtábla felszerelésének helyét és rögzítőeszközét, a következők alkalmazandók:
- a gépjármű használati útmutatója (pl. a gépjármű kézikönyve) világosan előírja, hogy nem engedélyezett olyan mechanikus vonószerkezet felszerelése, amelyet nem lehet könnyen eltávolítani vagy áthelyezni;
 - az útmutató azt is világosan előírja, hogy a felszerelt mechanikus vonószerkezetnek mindig eltávolíthatónak vagy áthelyezhetőnek kell lennie, ha nincs használatban; valamint
 - az 55. sz. ENSZ-előírás szerinti járműrendszer-típusjóváhagyás esetén biztosítani kell, hogy az eltávolításra, áthelyezésre és/vagy alternatív helyszínre vonatkozó rendelkezéseket a világítóberendezés, valamint a hátsó rendszámtábla felszerelésének helye és rögzítőeszköze tekintetében is teljes mértékben teljesítsék.
- ^(d) Csak sebességkorlátozó készülékekre és ezeknek az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú járművekbe való kötelező beszerelésére vonatkozik.
- ^(e) Az M₁ és az N₁ kategóriájú járművekbe jogosulatlan használat elleni védelemre szolgáló eszközöket, az M₁ kategóriájú járművekbe pedig indításgátló rendszert kell beszerelni.
- ^(f) Lásd a II. mellékletben található táblázathoz fűzött ⁴ magyarázó megjegyzést.
- ^(g) Tengelyre szerelt ikerkerekekkel nem rendelkező, legfeljebb 3 500 kg legnagyobb tömegű M₁ kategóriájú, illetve az N₁ kategóriájú járművek.
-

A 4. cikk (5) bekezdésében és az 5. cikk (3) bekezdésében említett követelmények, valamint a 16. cikkben említett időpontok felsorolása

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
A következőkre vonatkozó követelmények:														
A. AZ UTASBIZTONSÁGI RENDSZEREK, TÖRÉSTESZT, A TÜZELŐANYAG-RENDSZER ÉPSÉGE ÉS A NAGYFESZÜLTSGŰ ELEKTROMOS BIZTONSÁG														
A1 Belső berendezések	21. sz. ENSZ-előírás		A											
A2 Ülések és fejtámlák	17. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
A3 Autóbuszülések	80. sz. ENSZ-előírás			A	A									A
A4 Biztonsági öv rögzítési pontjai	14. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
A5 Biztonsági övek és utasbiztonsági rendszerek	16. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A					A	A
A6 A biztonsági öv becsatolására figyelmeztető berendezés	16. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
A7 Elválasztó rendszerek	126. sz. ENSZ-előírás		X										B	
A8 Gyermekek biztonsági övének rögzítése	145. sz. ENSZ-előírás		A											
A9 Gyermekbiztonsági rendszerek	44. sz. ENSZ-előírás		A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾					A	A
A10 Megerősített gyermekbiztonsági rendszerek	129. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X					B	B
A11 Elülső aláfutás elleni védelem	93. sz. ENSZ-előírás						A	A					A	A
A12 Hátsó aláfutás elleni védelem	58. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
A13 Oldalsó aláfutásgátló	73. sz. ENSZ-előírás						A	A			A	A		
A14 Tüzelőanyagtartály-biztonság	34. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
A15 Cseppfolyósított szénhidrogéngáz biztonsága	67. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						A
A16 Sűrített földgáz és cseppfolyósított földgáz biztonsága	110. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						A
A17 Hidrogénbiztonság	134. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						A
A18 Hidrogénrendszer anyagminősítési vizsgálata			A	A	A	A	A	A						A
A19 Működés közbeni elektromos biztonság	100. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
A20 Részleges frontális ütközés	94. sz. ENSZ-előírás	A legfeljebb 3500 kg legnagyobb tömegű M ₁ és a legfeljebb 2500 kg legnagyobb tömegű N ₁ kategóriájú járművekre vonatkozik. A több mint 2500 kg legnagyobb tömegű járművekre a B megjegyzésben szereplő időpontok vonatkoznak.	A			A								
A21 Teljes szélességű frontális ütközés	137. sz. ENSZ-előírás	Megengedett a Hybrid III típusú, ember formájú tesztbábu használata mindaddig, amíg nem áll rendelkezésre a „THOR” utasbiztonsági berendezésre vonatkozó ENSZ-előírás.	B			B								
A22 Védelmet nyújtó kormányberendezés	12. sz. ENSZ-előírás		A			A							A	
A23 Cserelégzsák	114. sz. ENSZ-előírás		X			X							B	
A24 Vezetőfülke felőli ütközés	29. sz. ENSZ-előírás					A	A	A						

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
A25 Oldalsó ütközés	95. sz. ENSZ-előírás	Valamennyi M ₁ és N ₁ kategóriájú járműre vonatkozik, beleértve azokat is, amelyeknél a legalacsonyabb ülés R pontja több mint 700 mm-rel haladja meg a talajszintet. Azon járművekre, amelyeknél a legalacsonyabb ülés R pontja több mint 700 mm-rel haladja meg a talajszintet, a B megjegyzésben szereplő dátumok vonatkoznak.	A			A								
A26 Oszloppal való oldalirányú ütközés	135. sz. ENSZ-előírás		B			B								
A27 Hátról történő ütközés	34. sz. ENSZ-előírás	A legfeljebb 3500 kg legnagyobb tömegű M ₁ és az N ₁ kategóriájú járművekre vonatkozik. Biztosítani kell a balesetek utáni helyzetre vonatkozó elektromos biztonsági követelményeket.	B			B								

A következőkre vonatkozó követelmények:

B. VESZÉLYEZTETETT ÚTHASZNÁLÓK, LÁTÁS ÉS LÁTHATÓSÁG

B1 A gyalogosok láb- és fejsérülések elleni védelme	127. sz. ENSZ-előírás		A			A								
B2 A fej ütközési tartományának megnövelése	127. sz. ENSZ-előírás	A gyermek és felnőtt fejforma vizsgált területét a 2500 mm-es ráhajlási méret vagy a szélvédő hátsó referenciavonala határolja, attól függően, melyik van előrébb. A fejforma nem érintkezhet az A-oszlopokkal, a szélvédő feletti területtel és a motorházzal, de ellenőrizni kell.	C			C								
B3 Elülső védelmi rendszer			X			X							A	
B4 A gyalogosok és kerékpárosok védelmére szolgáló fejlett vészfékező rendszer			C			C								

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
B5 A gyalogosokkal és kerékpárosokkal való ütközés előrejelzése				B	B		B	B					B	
B6 Holttérfigyelő rendszer				B	B		B	B					B	
B7 Tolatóradar			B	B	B	B	B	B					B	
B8 Látómező	125. sz. ENSZ-előírás	Az M ₁ és N ₁ kategóriájú járművekre vonatkozik.	A			C								
B9 Közvetlen látás a nehézgépjárművek esetében				D	D		D	D						
B10 Biztonsági üveg	43. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		A
B11 Jég-/páramentesítés			A	A ⁽²⁾	A ⁽²⁾	A ⁽²⁾	A ⁽²⁾	A ⁽²⁾						
B12 Szélvédőmosó/-törlő			A	A ⁽³⁾	A ⁽³⁾	A ⁽³⁾	A ⁽³⁾	A ⁽³⁾					A	
B13 Közvetett látást biztosító eszközök	46. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						A

A következőkre vonatkozó követelmények:

C. A JÁRMŰ ALVÁZA, FÉKRENDSZERE, GUMIABRONCSAI ÉS KORMÁNYBERENDEZÉSE

C1 Kormányberendezés	79. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
C2 Sávelhagyásra figyelmeztető rendszer	130. sz. ENSZ-előírás			A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾		A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾						
C3 Veszélyhelyzeti sávtartó rendszer			B ⁽⁶⁾			B ⁽⁶⁾								
C4 Fékezés	13. sz. ENSZ-előírás 13-H. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
C5 Csere-fékegységek	90. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	A	
C6 Fékasszisztens	139. sz. ENSZ-előírás		A			A								
C7 Stabilitásszabályozás	13. sz. ENSZ-előírás 140. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
C8 Fejlett vészfékező rendszer nehézgépjárművekben	131. sz. ENSZ-előírás			A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾		A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾						

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
C9 Fejlett vészfékező rendszer könnyűgépjárművekben			B			B								
C10 Gumiabroncsok biztonsági és környezeti teljesítménye	30. sz. ENSZ-előírás 54. sz. ENSZ-előírás 117. sz. ENSZ-előírás	Biztosítani kell egy, a használt gumiabroncsokra vonatkozó vizsgálati eljárást is; a C megjegyzésben szereplő időpontok alkalmazandók.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		A
C11 Pótkerekek és defektűrő rendszerek	64. sz. ENSZ-előírás		A ⁽¹⁾			A ⁽¹⁾								
C12 Újrafutóztott abroncsok	108. sz. ENSZ-előírás 109. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		A
C13 Abroncsnyomás-ellenőrzés könnyűgépjárműveknél	141. sz. ENSZ-előírás	A legfeljebb 3500 kg legnagyobb tömegű M ₁ és az N ₁ kategóriájú járművekre vonatkozik.	A			B								
C14 Abroncsnyomás-ellenőrzés nehézgépjárműveknél				B	B		B	B			B	B		
C15 Gumiabroncsok felszerelése	142. sz. ENSZ-előírás	Valamennyi járműkategóriára vonatkozik.	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
C16 Pótkerekek	124. sz. ENSZ-előírás		X			X			X	X				B

A következőkre vonatkozó követelmények:

D. FEDÉLZETI MŰSZEREK, ELEKTROMOS RENDSZER, JÁRMŰVILÁGÍTÁS, VALAMINT A JOGOSULATLAN HASZNÁLAT, TÖBBEK KÖZÖTT A KIBERTÁMADÁSOK ELLENI VÉDELEM

D1 Figyelmeztető hangjelzések	28. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						A
D2 Rádiózavar (elektromágneses összeférhetőség)	10. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
D3 Jogosulatlan használat elleni védelem, indításgátló és riasztórendszer	18. sz. ENSZ-előírás 97. sz. ENSZ-előírás 116. sz. ENSZ-előírás		A	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾					A	A

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
D4 A jármű kibertámadások elleni védelme			B	B	B	B	B	B					B	B
D5 Sebességmérő	39. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
D6 „Odometer” (kilométer-számláló)	39. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
D7 Sebességkorlátozó készülékek	89. sz. ENSZ-előírás			A	A		A	A						A
D8 Intelligens sebességszabályozó			B	B	B	B	B	B					B	
D9 A kezelőszervek, a visszajelző lámpák és a kijelzők azonosítása	121. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A						
D10 Fűtési rendszerek	122. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		A
D11 Fényjelző berendezések	4. sz. ENSZ-előírás 6. sz. ENSZ-előírás 7. sz. ENSZ-előírás 19. sz. ENSZ-előírás 23. sz. ENSZ-előírás 38. sz. ENSZ-előírás 77. sz. ENSZ-előírás 87. sz. ENSZ-előírás 91. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		A
D12 Útmegvilágítási eszközök	31. sz. ENSZ-előírás 98. sz. ENSZ-előírás 112. sz. ENSZ-előírás 119. sz. ENSZ-előírás 123. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X						A
D13 Fényvisszaverő eszközök	3. sz. ENSZ-előírás 104. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		A
D14 Fényforrások	37. sz. ENSZ-előírás 99. sz. ENSZ-előírás 128. sz. ENSZ-előírás		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		A
D15 Fényjelző berendezések, útmegvilágítási és	48. sz. ENSZ-előírás		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
fényvisszaverő eszközök beépítése														
D16 Vészfékjelzés			B	B	B	B	B	B						
D17 Fényszórótörölők	45. sz. ENSZ-előírás		A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾						A
D18 Sebességváltás-jelző			A											

A következőkre vonatkozó követelmények:

E. A JÁRMŰVEZETŐ MAGATARTÁSA ÉS A RENDSZER MŰKÖDÉSE

E1 Indításgátló alkoholszonda előkészítése		EN 50436:2016	B	B	B	B	B	B						
E2 A járművezető fáradtságára és éberségének csökkenésére figyelmeztető rendszer			B	B	B	B	B	B						
E3 A járművezető figyelmének elterelődésére figyelmeztető fejlett rendszer		A figyelem elterelődésének technikai eszközökkel való elkerülése is figyelembe vehető.	C	C	C	C	C	C						
E4 A járművezető készségét figyelő rendszer			B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾						
E5 Eseményadat-rögzítő			B	D	D	B	D	D					B	
E6 A járművezető általi vezetést helyettesítő rendszerek			B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾						
E7 A jármű állapotát és a környezetet ismertető információkat biztosító rendszerek			B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾						
E8 Járműkonvoj kialakítása				B ⁽¹⁾	B ⁽¹⁾		B ⁽¹⁾	B ⁽¹⁾						
E9 A többi úthasználónak biztonsági információkat nyújtó rendszerek			B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾	B ⁽⁵⁾						

Tárgy	Rendeleti jellegű jogi aktusok	További különös műszaki rendelkezések	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	STU	Alk otó elem
A következőkre vonatkozó követelmények:														
F. A JÁRMŰVEK ÁLTALÁNOS SZERKEZETI FELEPÍTÉSE ÉS TULAJDONSÁGAI														
F1 Rendszámtábla helye			A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
F2 Tolató mód			A	A	A	A	A	A						
F3 Ajtózárok és csuklópántok	11. sz. ENSZ-előírás		A			A								
F4 Ajtófellépők, kapaszkodók és korlátok			A			A	A	A						
F5 Kiálló részek	26. sz. ENSZ-előírás		A											
F6 A haszonjárművek vezetőfülkéjének kiálló részei	61. sz. ENSZ-előírás					A	A	A						
F7 Hatóságilag előírt gyári adattábla és járműazonosító szám			A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
F8 Vontatóberendezések			A	A	A	A	A	A						
F9 Kerékdobok			A											
F10 A felcsapódó víz elleni védelem						A	A	A	A	A	A	A		
F11 Tömegek és méretek			A	A	A	A	A	A	A	A	A	A		
F12 Mechanikus kapcsolószerkezetek	55. sz. ENSZ-előírás 102. sz. ENSZ-előírás		A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	A	A	A	A	A	A
F13 Veszélyes áruk szállítására használt járművek	105. sz. ENSZ-előírás					A	A	A	A	A	A	A		
F14 A buszok általános szerkezeti felépítése	107. sz. ENSZ-előírás			A	A									
F15 A buszok felépítményének szilárdsága	66. sz. ENSZ-előírás			A	A									
F16 Gyúlékonyság a buszok esetében	118. sz. ENSZ-előírás				A									A

Megjegyzések a táblázathoz

- A: A járművek nyilvántartásba vétele, valamint az alkotóelemek és az önálló műszaki egységek forgalomba hozatala és üzembe helyezése betiltásának időpontja: 2022. július 6.
- B: Az EU-típusjóváhagyás megadása megtagadásának időpontja: 2022. július 6. A járművek nyilvántartásba vétele, valamint az alkotóelemek és az önálló műszaki egységek forgalomba hozatala és üzembe helyezése betiltásának időpontja: 2024. július 7.
- C: Az EU-típusjóváhagyás megadása megtagadásának időpontja: 2024. július 7. A járművek nyilvántartásba vétele, valamint az alkotóelemek és az önálló műszaki egységek forgalomba hozatala és üzembe helyezése betiltásának időpontja: 2026. július 7.
- D: Az EU-típusjóváhagyás megadása megtagadásának időpontja: 2026. január 7. A járművek nyilvántartásba vétele, valamint az alkotóelemek és az önálló műszaki egységek forgalomba hozatala és üzembe helyezése betiltásának időpontja: 2029. január 7.
- X: Az adott alkotóelem vagy önálló műszaki egység a feltüntetett járműkategóriákra alkalmazandó.
- ⁽¹⁾ Beszerelés esetén kötelező az előírásoknak való megfelelés.
- ⁽²⁾ Az ezen kategóriába tartozó járműveknek rendelkezniük kell megfelelő szélvédő-jégmentesítő és -párátlanító berendezéssel.
- ⁽³⁾ Az ezen kategóriába tartozó járműveknek rendelkezniük kell megfelelő szélvédőmosó és -törlő berendezéssel.
- ⁽⁴⁾ A következő járművek mentességben részesülnek:
- 3,5 tonnánál nagyobb, de 8 tonnát meg nem haladó legnagyobb tömegű, N₂ kategóriájú nyerges vontatók;
 - a 107. sz. ENSZ-előírás 2.1. szakaszában meghatározott, az A., I., és II. osztályba tartozó, M₂ és M₃ kategóriájú járművek;
 - a 107. sz. ENSZ-előírás 2.1. szakaszában meghatározott, az A., I., és II. osztályba tartozó, M₃ kategóriájú csuklós autóbuszok;
 - az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú terepjáró járművek;
 - az M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú különleges rendeltetésű járművek; valamint
 - a több mint három hajtótengellyel rendelkező, M₂, M₃, N₂ és N₃ kategóriájú járművek.
- ⁽⁵⁾ Automatizált járművek esetében kötelező az előírásoknak való megfelelés.
- ⁽⁶⁾ A hidraulikus szervokormányval felszerelt járművekre a C megjegyzésben szereplő időpontok vonatkoznak. Ugyanakkor e járműveket sávelhagyásra figyelmeztető rendszerrel kell felszerelni.
-

III. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/858 rendelet II. mellékletének módosításai

Az (EU) 2018/858 rendelet II. melléklete a következőképpen módosul:

1. A „661/2009/EK rendelet”-re való hivatkozások a következőképpen módosulnak:

- a) az I. részben található táblázatban, a 3A. tételre vonatkozó bejegyzésnél a harmadik oszlopban szereplő, a „661/2009/EK rendelet”-re való hivatkozás helyébe a következő szöveg lép:
- „(EU) 2019/2144 európai parlament és tanácsi rendelet ⁽³¹⁾”
- b) a „661/2009/EK rendelet”-re való minden további hivatkozást a II. melléklet egészében az „(EU) 2019/2144 rendelet”-re való hivatkozással kell felváltani;

2. Az I. rész a következőképpen módosul:

a) a táblázat a következőképpen módosul:

- i. a szöveg az 54A. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„55A.	Oszloppal való oldalirányú ütközés	(EU) 2019/2144 rendelet 135. sz. ENSZ-előírás	X			X”;							
-------	------------------------------------	---	---	--	--	-----	--	--	--	--	--	--	--

- ii. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás	X			X							X”;
------	-----------------	---	---	--	--	---	--	--	--	--	--	--	-----

- iii. a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogén-rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	X	X	X	X	X					X
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾ ”;

- iv. a 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás		X	X		X	X					
66.	Sávellhagyásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás		X	X		X”;						

b) a magyarázó megjegyzések a következőképpen módosulnak:

- i. a (3) és a (4) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (EU) 2019/2144 rendelet 4. cikke (5) bekezdésével összhangban járműstabilitási funkció beszerelése kötelező.

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2144 rendelete (2019. november 27.) a gépjárműveknek és pótkocsijainak, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek az általános biztonság, továbbá az utasok és a veszélyeztetett úthasználók védelme tekintetében történő típusjóváhagyásáról, az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 78/2009/EK, a 79/2009/EK és a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 631/2009/EK, a 406/2010/EU, a 672/2010/EU, az 1003/2010/EU, az 1005/2010/EU, az 1008/2010/EU, az 1009/2010/EU, a 19/2011/EU, a 109/2011/EU, a 458/2011/EU, a 65/2012/EU, a 130/2012/EU, a 347/2012/EU, a 351/2012/EU, az 1230/2012/EU és az (EU) 2015/166 bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 325, 2019.12.16., 1. o.);

(4) Az (EU) 2019/2144 rendelet 4. cikke (5) bekezdésével összhangban elektronikus stabilitásszabályozó rendszer beszerelése kötelező.”;

ii. a (9A) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„(9A) Az (EU) 2019/2144 rendelet 5. cikke (1) bekezdésével összhangban abroncsnyomás-ellenőrző rendszer beszerelése kötelező.”;

iii. a (15) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„(15) Az (EU) 2019/2144 rendeletnek való megfelelés kötelező. Az e tételszám alatt történő típusjóváhagyás azonban nem tervezett, mivel a tétel pusztán a táblázatban máshol felsorolt olyan különálló tételek gyűjteménye, amelyek az (EU) 2019/2144 rendeletre hivatkoznak.”;

c) az 1. függelékben az 1. táblázat a következőképpen módosul:

i. a 46A. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„46A.	Gumiabroncsok felszerelése	(EU) 2019/2144 rendelet 142. sz. ENSZ-előírás		B”;
-------	----------------------------	---	--	-----

ii. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás		C Az EU-típusjóváhagyás megadása megtagadásának időpontja: 2026. január 7. A járművek nyilvántartásba vétele betiltásának időpontja: 2034. július 7.”;
------	-----------------	---	--	--

iii. a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás		X
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet		Az (EU) 2019/2144 rendeletnek való megfelelés kötelező. Az e tételszám alatt történő típusjóváhagyás azonban nem tervezett, mivel a tétel pusztán a táblázatban máshol felsorolt olyan különálló tételek gyűjteménye, amelyek az (EU) 2019/2144 rendeletre hivatkoznak.”;

d) az 1. függelék 1. táblázatához fűzött magyarázó „Nem alkalmazandó” megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Nem alkalmazandó

Nem kell alkalmazni a rendeleti jellegű jogi aktust. A rendeleti jellegű jogi aktusban foglalt egy vagy több szempontnak való megfelelés azonban előírható.”;

e) az 1. függelékben a 2. táblázat a következőképpen módosul:

i. a 46A. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„46A.	Gumiabroncsok felszerelése	(EU) 2019/2144 rendelet 142. sz. ENSZ-előírás		B”;
-------	----------------------------	---	--	-----

ii. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás	C	Az EU-típusjóváhagyás megadása megtagadásának időpontja: 2026. január 7. A járművek nyilvántartásba vétele betiltásának időpontja: 2034. július 7.”;
------	-----------------	--	---	---

iii. a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet		Az (EU) 2019/2144 rendeletnek való megfelelés kötelező. Az e tételszám alatt történő típusjóváhagyás azonban nem tervezett, mivel a tétel pusztán a táblázatban máshol felsorolt olyan különálló tételek gyűjteménye, amelyek az (EU) 2019/2144 rendeletre hivatkoznak.”;

f) a 2. függelék 4. pontja a következőképpen módosul:

i. az „I. rész: Az M₁ kategóriába tartozó járművek” című táblázat a következőképpen módosul:

– az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	127. sz. ENSZ-előírás (EU) 2019/2144 rendelet* (Gyalogosvédelem)	A járműveket az összes kerékre ható elektronikus blokkolásgátló fékrendszerrel kell ellátni. A 127. sz. ENSZ-előírás követelményeit kell alkalmazni. Az elülső védelmi rendszer vagy a jármű szerves részét képezi, és így megfelel a 127. sz. ENSZ-előírás követelményeinek, vagy önálló műszaki egységként kell típusjóváhagyásra bocsátani”;
------	--	---

– a szöveg a 61. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„62.	134. sz. ENSZ-előírás (EU) 2019/2144 rendelet (Hidrogénrendszer)	A 134. sz. ENSZ-előírás követelményeit kell alkalmazni. Vagy bizonyítani kell, hogy a jármű megfelel a következőknek: – a 79/2009/EK rendelet 2022. július 5-én alkalmazandó változatában meghatározott lényegi követelmények; – 100. függelék – A sűrített hidrogéngázzal működő gépjárművek tüzelőanyag-ellátó rendszereire vonatkozó műszaki szabvány (Japán); – GB/T 24549-2009 Tüzelőanyagcellás elektromos járművek – biztonsági követelmények (Kína); – ISO 23273:2013 nemzetközi szabvány, 1. rész: »Funkcionális járműbiztonság« és 2. rész »A sűrített hidrogénnel működő járműveknek a hidrogén által kiváltott veszélyekkel szembeni védelme«; vagy – SAE J2578 – A tüzelőanyagcellás járművek általános biztonsága”;
------	--	---

ii. a „II. rész: az N₁ kategóriába tartozó járművek” című táblázat a következőképpen módosul:

– az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	127. sz. ENSZ-előírás (EU) 2019/2144 rendelet (Gyalogosvédelem)	A járműveket az összes kerékre ható elektronikus blokkolásgátló fékrendszerrel kell ellátni. A 127. sz. ENSZ-előírás követelményeit kell alkalmazni. Az elülső védelmi rendszer vagy a jármű szerves részét képezi, és így megfelel a 127. sz. ENSZ-előírás követelményeinek, vagy önálló műszaki egységként kell típusjóváhagyásra bocsátani”;
------	---	---

– a szöveg a 61. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„62.	134. sz. ENSZ-előírás (EU) 2019/2144 rendelet (Hidrogénrendszer)	A 134. sz. ENSZ-előírás követelményeit kell alkalmazni. Vagy bizonyítani kell, hogy a megfelel a következőknek: – a 79/2009/EK rendelet 2022. július 5-én alkalmazandó változatában meghatározott lényegi követelmények; – 100. függelék – A sűrített hidrogéngázzal működő gépjárművek tüzelőanyag-ellátó rendszereire vonatkozó műszaki szabvány (Japán); – GB/T 24549-2009 Tüzelőanyagcellás elektromos járművek – biztonsági követelmények (Kína); – ISO 23273:2013 nemzetközi szabvány, 1. rész: »Funkcionális járműbiztonság« és 2. rész »A sűrített hidrogénnel működő járműveknek a hidrogén által kiváltott veszélyekkel szembeni védelme«; vagy – SAE J2578 – A tüzelőanyagcellás járművek általános biztonsága”.
------	--	---

3. A II. részben található táblázatból az 58., a 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzéseket el kell hagyni.

4. A III. rész a következőképpen módosul:

a) az 1. függelékben a táblázat a következőképpen módosul:

i. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás	X	X”;		
------	-----------------	--	---	-----	--	--

ii. a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	X	X	X
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾ ”;

iii. a 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás			N/A	N/A
66.	Sávellátásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás			N/A	N/A”;

b) a 2. függelékben a táblázat a következőképpen módosul:

i. a szöveg az 54A. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„55A	Oszloppal való oldalirányú ütközés	(EU) 2019/2144 rendelet 135. sz. ENSZ-előírás	N/A			N/A”;						
------	------------------------------------	---	-----	--	--	-------	--	--	--	--	--	--

ii. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás	N/A			N/A”;						
------	-----------------	---	-----	--	--	-------	--	--	--	--	--	--

iii. a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	X	X	X	X	X				
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾ ”;

iv. a 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás		N/A	N/A		N/A	N/A				
66.	Sávellahagyásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás		N/A	N/A		N/A	N/A”;				

c) a 3. függelék a következőképpen módosul:

i. a táblázatban a szöveg az 54A. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„55A.	Oszloppal való oldalirányú ütközés	(EU) 2019/2144 rendelet 135. sz. ENSZ-előírás	N/A”;
-------	------------------------------------	---	-------

ii. a táblázatban az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás	G”;
------	-----------------	---	-----

iii. a táblázatban a 62. és a 63. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾ ”;

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„5. Az 1–4. pont az olyan M₁ kategóriájú járművekre is alkalmazandó, amelyek nem a különleges rendeltetésű járművek kategóriájába tartoznak, de kerekesszéssel használható járművek.”;

d) a 4. függelékben a táblázat a következőképpen módosul:

i. a szöveg az 54A. tételre vonatkozó bejegyzést követően a következő bejegyzéssel egészül ki:

„55A.	Oszloppal való oldalirányú ütközés	(EU) 2019/2144 rendelet 135. sz. ENSZ-előírás			A”;						
-------	------------------------------------	---	--	--	-----	--	--	--	--	--	--

ii. az 58. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„58.	Gyalogosvédelem	(EU) 2019/2144 rendelet 127. sz. ENSZ-előírás			A”;						
------	-----------------	---	--	--	-----	--	--	--	--	--	--

iii. a 62., a 63., a 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	X	X	X	X				
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás	N/A	N/A		N/A	N/A				
66.	Sávelhagyásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás	N/A	N/A		N/A	N/A”;				

e) az 5. függelék táblázatában a 62., 63., 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzések helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾
65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás	N/A
66.	Sávelhagyásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás	N/A”;

f) a 6. függelék táblázatában a 62., 63., 65. és a 66. tételre vonatkozó bejegyzések helyébe a következő szöveg lép:

„62.	Hidrogénrendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 134. sz. ENSZ-előírás	X	
63.	Általános biztonság	(EU) 2019/2144 rendelet	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
65.	Fejlett vészfékező rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 131. sz. ENSZ-előírás	N/A	
66.	Sávelhagyásra figyelmeztető rendszer	(EU) 2019/2144 rendelet 130. sz. ENSZ-előírás	N/A”;	

- g) a magyarázó megjegyzések a következőképpen módosulnak:
- i. az X-re vonatkozó magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:
„X A vonatkozó rendeleti jellegű jogi aktusban foglalt követelményeket alkalmazni kell.”;
 - ii. a (3) és a (4) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:
„(3) Az (EU) 2019/2144 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megfelelően járműstabilitási funkció beszerelése kötelező.
(4) Az (EU) 2019/2144 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megfelelően elektronikus stabilitásszabályozó rendszer beszerelése kötelező”;
 - iii. a (9A) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:
„(9A) Csak akkor alkalmazandó, ha e járműveket a 64. sz. ENSZ-előírás hatálya alá tartozó berendezéssel szerelték fel. Az (EU) 2019/2144 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően azonban abroncsnyomás-ellenőrző rendszer beszerelése kötelező”;
 - iv. a (15) magyarázó megjegyzés helyébe a következő szöveg lép:
„(15) Az (EU) 2019/2144 rendeletnek való megfelelés kötelező. Az e tételszám alatt történő típusjóváhagyás azonban nem tervezett, mivel a tétel pusztán a releváns táblázatban máshol felsorolt különálló tételek gyűjteménye.”;
 - v. a 16. és a 17. magyarázó megjegyzést el kell hagyni.
-

IV. MELLÉKLET

A 165. cikk (3) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések

ENSZ-előírás száma	Különleges előírások	A követelményeknek nem megfelelő járművek nyilvántartásba vételére, valamint a követelményeknek nem megfelelő alkotóelemek értékesítésére vagy üzembe helyezésére vonatkozó határidő ⁽¹⁾
117.	Gumiabroncsok gördülési zaja, nedves tapadása és gördülési ellenállása	2023. április 30.
	A C3 osztályú gumiabroncsoknak a gördülési ellenállás tekintetében a 2. fázis szerinti jóváhagyáshoz megállapított követelményeknek kell megfelelniük”	

Megjegyzések a táblázathoz

- ⁽¹⁾ A 661/2009/EK rendelet 2022. július 5-én alkalmazandó változatában foglalt követelményeknek megfelelő járműtípus, rendszer, alkotóelem vagy önálló műszaki egység tekintetében, valamint a 78/2009/EK rendelet 2022. július 5-én alkalmazandó változatában foglalt követelményeknek megfelelő járműtípus és rendszer tekintetében megállapított időpontok.

Helyesbítés az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 150., 2019. június 7.)

1. A 18. oldalon, a 6. cikk új 1a. bekezdése első albekezdésének

szövege: „(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 92a. cikkben meghatározott követelményeket csak azon intézményeknek kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyeket szanálандó szervezetként azonosítottak, és amelyek egyúttal globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy ezek részei, továbbá nincs leányvállalatuk.”

helyesen: „(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 92a. cikkben meghatározott követelményeket csak azon intézményeknek kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyeket szanálандó szervezetként azonosítottak, és amelyek egyúttal globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, továbbá nincs leányvállalatuk.”

2. A 20. oldalon, a 11. cikk új 3a. bekezdése első albekezdésének

szövege: „(3a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve e rendelet 92a. cikkének kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének minősülő, szanálандó szervezetként azonosított anyaintézmények kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni.”

helyesen: „(3a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve e rendelet 92a. cikkének kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő, szanálандó szervezetként azonosított anyaintézmények kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni.”

3. A 21. oldalon, a 12. cikk számának és címének, valamint második és harmadik bekezdésének

szövege: „12. cikk

Összevont számítás a több szanálандó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(...)

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg alacsonyabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálандó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok kötelesek a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint eljárni.

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg magasabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálандó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint járhatnak el.”

helyesen: „12a. cikk

Összevont számítás a több szanálандó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(...)

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg alacsonyabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálандó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok kötelesek a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint eljárni.

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg magasabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálандó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint járhatnak el.”

4. A 21. oldalon, a felváltott 13. cikk (2) bekezdésének

szövege: „(2) A szanálандó szervezetként megjelölt olyan intézmények, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, a szanálандó csoportjuk összevont helyzete alapján kötelesek megfelelni a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.”

helyesen: „(2) A szanálандó szervezetként azonosított olyan intézmények, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, a szanálандó csoportjuk összevont helyzete alapján kötelesek megfelelni a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.”

5. A 23. oldalon, a felváltott 22. cikk

szövege: „22. cikk

Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket szubkonszolidált helyzetük alapján kell alkalmazniuk, amennyiben ezeknek az intézményeknek egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a leányvállalat intézmények dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák szubkonszolidált helyzetük alapján a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket, amennyiben harmadik országbeli leányvállalatuk vagy részesedésük mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételeinek együttes összege nem éri el a leányvállalat intézmény mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.”

helyesen: „22. cikk

Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket szubkonszolidált helyzetük alapján kell alkalmazniuk, amennyiben ezeknek az intézményeknek vagy – amennyiben az anyavállalat pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság – ezen intézmények anyavállalatának egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a leányvállalat intézmények dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák szubkonszolidált helyzetük alapján a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket, amennyiben harmadik országbeli leányvállalatok vagy részesedések mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételeinek együttes összege nem éri el a leányvállalat intézmény mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.”

6. A 34. oldalon, az új 72e. cikk (4) bekezdése első albekezdésében

a következő szövegrész: „ $m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$ ”

ahol:

- i = a leányvállalatot jelölő index;
- OP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok összege;
- LP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek összege;
- β = az i leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek százalékos aránya;
- O_i = az i leányvállalat szavatolótőkéjének összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;
- L_i = az i leányvállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;
- r_i = e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkével összhangban az i leányvállalatra a szanálандó csoportja szintjén alkalmazandó arány; és”

helyesen:

„ $m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$ ”

ahol:

- i = a leányvállalatot jelölő index;
- OP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok összege;
- LP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumok összege;
- β = az i leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumok százalékos aránya, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:
- $$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{az } i \text{ leányvállalat által kibocsátott összes szavatolótőke-instrumentum és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentum összege}};$$
- O_i = az i leányvállalat szavatolótőkéjének összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;
- L_i = az i leányvállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;
- r_i = e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és a 2014/59/EU irányelv 45c. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban az i leányvállalatra a szanálандó csoportja szintjén alkalmazandó arány; és”.

7. A 37. oldalon, az 1. cikk 35. pontjában

a következő szövegrész: „35. A 76. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának, a 69. cikk a) pontjának és a 72h. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

(...)

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt instrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, hogy egy intézmény az alábbi pontok közül egy vagy több pontban említett tételek szerinti kitettségét kiszámítja: (...).»

helyesen:

„35. A 76. cikk címe és (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»76. cikk

Indexhez kötött tőkeinstrumentumok és kötelezettségek állománya

(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának, a 69. cikk a) pontjának, a 72f. cikk a) pontjának és a 72h. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban vagy kötelezettségben meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

(...)

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt tőkeinstrumentumokkal vagy kötelezettségekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, hogy egy intézmény az alábbi pontok közül egy vagy több pontban említett tételek szerinti kitettségét kiszámítja:

(...).»

8. A 38. oldalon, a felváltott 78. cikk (1) bekezdése második albekezdése negyedik mondatának

szövege:

„Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 3 %-át, és nem haladhatja meg a 10 %-át annak az összegnek, amellyel az elsődleges alapvető tőke meghaladja az elsődleges alapvető tőkére vonatkozó, e rendeletben, a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelmények összegét azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél.”

helyesen:

„Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 3 %-át, és nem haladhatja meg a 10 %-át annak az összegnek, amellyel az elsődleges alapvető tőke meghaladja az elsődleges alapvető tőkére vonatkozó, e rendeletben, a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelmények összegét és azt a többletet, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél.”

9. A 42. oldalon, a felváltott 82. cikkben

a következő szövegrész: „82. cikk

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, és az ezekhez kapcsolódó eredménytartalék és ázsio, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

(...)

c) az említett instrumentumok az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.«

helyesen:

„82. cikk

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint adott esetben a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, továbbá az ezekhez kapcsolódó ázsio, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

(...)

- c) az e bekezdés bevezető fordulatában említett elsődleges alapvető tőkeelemek, kiegészítő alapvető tőkeelemek és járulékos tőkeelemek az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.”

10. A 43. oldalon, az új 92a. cikk (1) bekezdése bevezető fordulatának

szövege: „(1) A 93. és a 94. cikke, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kivételekre is figyelemmel, a szanálendő szervezetként megjelölt globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálendő szervezetként megjelölt részei mindenkor kötelesek megfelelni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeknek:”

helyesen: „(1) A 93. és a 94. cikke, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kivételekre is figyelemmel, a szanálendő szervezetként azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmények mindenkor kötelesek megfelelni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeknek:”.

11. A 44. oldalon, az új 92a. cikk (3) bekezdésének

szövege: „(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelménynek az ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyes szanálendő szervezeteire való alkalmazásával kapott eredmények együttesen magasabbak, mint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek az e rendelet 12a. cikke szerint számított összege, az EU-szintű anyaintézmény szanálási hatósága az egyéb érintett szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdése vagy 45h. cikkének (1) bekezdése szerint járhat el.”

helyesen: „(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelménynek az ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyes szanálendő szervezeteire való alkalmazásával kapott eredmények együttesen magasabbak, mint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek az e rendelet 12a. cikke szerint számított összege, az EU-szintű anyaintézmény szanálási hatósága az egyéb érintett szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdése vagy 45h. cikkének (2) bekezdése szerint járhat el.”

12. Az 55. oldalon, az új 132c. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $RWAE_i$ = a 132a. cikknek megfelelően a KBF_i -re kiszámított összeg;”

helyesen: „ $RWAE_i$ = a 132a. cikknek megfelelően a KBF_i -re kiszámított összeg;”.

13. A 67. oldalon, a felváltott 278. cikk (3) bekezdésében

a következő szövegrész:
$$z = \begin{cases} \text{CMV-NICA a 275.cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \\ \text{CMV-VM- NICA a 275.cikk (2) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \\ \text{CMV}_i\text{-NICA}_i \text{ a 275.cikk (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \end{cases}$$
 „

helyesen: „ $z = \{\text{CMV} - \text{NICA a 275 cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében CMV} - \text{VM} - \text{a 275. cikk (2) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ a 275. cikk (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében}\}$ ”.

14. A 68. oldalon, az új 279a cikk (1) bekezdése a) pontjában, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „T= az opció lejárat időpontja; azon opciók esetében, amelyek csak egy adott jövőbeli időpontban hívhatók le, ezt az időpontot kell tekinteni a lejárat időpontjának. Azon opciók esetében, amelyek több jövőbeli időpontban is lehívhatók, ezen időpontok közül a legkésőbbit kell a lejárat időpontjának tekinteni; a lejárat időpontot évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és”

helyesen: „T= az opció lejárat időpontja T_{exp} és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő; azon opciók esetében, amelyek csak egy adott jövőbeli időpontban hívhatók le, T_{exp} megfelel az említett időpontnak; azon opciók esetében, amelyek több jövőbeli időpontban is lehívhatók, T_{exp} az említett időpontok közül a legkésőbbinek felel meg; T-t évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és”.

15. A 70. oldalon, az új 279b. cikk (1) bekezdése a) pontjában, a képletben

a következő szövegrész: „átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója = $\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$ ”

ahol:

R = felügyeleti diszkontráta; R = 5 %;

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

E = az ügylet záró időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.”

helyesen: „átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója = $\max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{EgyÜzletiÉv}\right\}$ ”

ahol:

R = felügyeleti diszkontráta; R = 5 %;

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

E = az ügylet záró időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.”

16. A 73. oldalon, az új 280a. cikk (2) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ ϵ_j =a »j«-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikkben megállapított alkalmazandó értéknek megfelelően történik;”

helyesen: „ ϵ_j =a »j«-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikkben megállapított alkalmazandó értéknek megfelelően történik;”.

17. A 73. oldalon, az új 280a. cikk (3) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Tényl.Névl}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]},$$

helyesen: „
$$\text{Tényl.Névl}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]},$$

18. A 75. oldalon, az új 280c. cikk (3) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Többl}_j^{\text{hitel}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{hitel}} \cdot \text{Többl}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{hitel}})^2 \cdot (\text{Többl}(\text{szervezet}_k))^2}$$
 „

helyesen: „
$$\text{Többl}_j^{\text{hitel}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{hitel}} \cdot \text{Többl}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{hitel}})^2\right) \cdot (\text{Többl}(\text{szervezet}_k))^2},$$

19. A 77. oldalon, az új 280d. cikk (3) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Többl}_j^{\text{részvény}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Többl}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{részvény}})^2 \cdot (\text{Többl}(\text{szervezet}_k))^2}$$
 „

helyesen: „
$$\text{Többl}_j^{\text{részvény}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Többl}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{részvény}})^2\right) \cdot (\text{Többl}(\text{szervezet}_k))^2},$$

20. A 77 oldalon, az új 280d. cikk (4) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Többl}(\text{szervezet}_k) = \text{SK}_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Tényl.Névl}_k^{\text{részvény}},$$
 „

helyesen: „
$$\text{Többl}(\text{szervezet}_k) = \text{SF}_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Tényl.Névl}_k^{\text{részvény}},$$
 „

21. A 78. oldalon, az új 280e. cikk (1) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Többl}^{\text{áru}} = \sum_i \text{Többl}_i^{\text{áru}},$$

helyesen: „
$$\text{Többl}^{\text{áru}} = \sum_j \text{Többl}_j^{\text{áru}},$$
 „

22. A 78. oldalon, az új 280e. cikk (4) bekezdésében, a képlet

szövege: „
$$\text{Többl}_j^{\text{áru}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{áru}} \cdot \sum_k \text{Többl}(\text{Típus}_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{\text{áru}})^2) \cdot \sum_k \text{Többl}(\text{Típus}_k^j)^2}$$
 „

helyesen: „
$$\text{Többl}_j^{\text{áru}} = \epsilon_j \sqrt{(\rho^{\text{áru}} \cdot \sum_k \text{Többl}(\text{Típus}_k^j))^2 + (1 - (\rho^{\text{áru}})^2) \cdot \sum_k (\text{Többl}(\text{Típus}_k^j))^2},$$

23. A 78. oldalon, az új 280e. cikk (5) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szöveg: „ $SF_k^{aru} = a \cdot k$ » referencia-árutípusra alkalmazandó felügyeleti szorzó; ha a »k« referencia-árutípus a 277a. cikk (1) bekezdése e) pontjának i. alpontjában említett fedezeti halmazhoz hozzárendelt ügyletekre vonatkozik, a villamos energiára vonatkozó ügyletek kizárásával, $SF_k^{aru} = 18\%$; a villamos energiára vonatkozó ügyletek esetében $SF_k^{aru} = 40\%$; és”

helyesen: „ $SF_k^{aru} = a \cdot k$ » referencia-árutípusra alkalmazandó felügyeleti szorzó; ha a »k« referencia-árutípus a 277a. cikk (1) bekezdése e) pontjában említett fedezeti halmazhoz hozzárendelt ügyletekre vonatkozik, a villamos energiára vonatkozó ügyletek kizárásával, $SF_k^{aru} = 18\%$; a villamos energiára vonatkozó ügyletek esetében $SF_k^{aru} = 40\%$; és”.

24. A 89. oldalon, az új 325a. cikk (2) bekezdése c) pontjának

szövege: „c) az összes pozíciót az adott napi piaci értéken kell értékelni, kivéve a b) pontban említett pozíciókat; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke egy adott napon nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie. Amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi piaci vagy valós értékét kell figyelembe vennie;”

helyesen: „c) az összes pozíciót az adott napi piaci értéken kell értékelni, kivéve a b) pontban említett pozíciókat; amennyiben a kereskedési könyvi pozíció adott napi piaci értéke egy adott napon nem áll rendelkezésre, az intézménynek a kereskedési könyvi pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie. Amennyiben a kereskedési könyvi pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi piaci vagy valós értékét kell figyelembe vennie;”.

25. A 93. oldalon, az új 325f. cikk (8) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $S_b = \sum_k WS_k$ a b kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében, és $S_c = \sum_k WS_k$ a c kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében; amennyiben S_b és S_c értéke a $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b \gamma_{bc} S_b S_c$ teljes összegére negatív számot eredményez, az intézménynek a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatosztály-specifikus szavatolóőke-követelményeket alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania, ahol”

helyesen: „ $S_b = \sum_k WS_k$ a b kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében, és $S_c = \sum_k WS_k$ a c kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében; amennyiben S_b és S_c értéke a $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ teljes összegére negatív számot eredményez, az intézménynek a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatosztály-specifikus szavatolóőke-követelményeket alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania, ahol”.

26. A 100. oldalon, az új 325r. cikk (4) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $V_i(.) =$ i instrumentum piaci értéke a k kockázati tényező függvényében kifejezve; és”

helyesen: „ $V_i(.) =$ i instrumentum árazó függvénye; és”.

27. A 100. oldalon, az új 325r. cikk (5) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $V_i(.) =$ i instrumentum piaci értéke a k kockázati tényező függvényében kifejezve; és”

helyesen: „ $V_i(.) =$ i instrumentum árazó függvénye; és”.

28. A 101. oldalon, az új 325s. cikk (1) bekezdésében, a képlet

szövege: „ $S_k = \frac{V_i(1,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01}$ ”

helyesen: „ $S_k = \frac{V_i(0,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01}$ ”.

29. A 104. oldalon, az új 325w. cikk (1) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $V_{névleges} =$ az instrumentum névleges összege;
 $P\&L_{hosszú} =$ ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív, a veszteségeket negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és
 $Korrektio_{hosszú} =$ az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív, a csökkentéseket negatív előjellel kell bevinni a $Korrektio_{hosszú}$ tagba.”

helyesen: „ $V_{névleges} =$ azon instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered;
 $P\&L_{hosszú} =$ ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és
 $Korrektio_{hosszú} =$ amennyiben az instrumentum, amelyből a kitettség ered, származtatott instrumentum, az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a csökkentéseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.”

30. A 104. oldalon, az új 325w. cikk (2) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „ $V_{névleges} =$ az instrumentum névleges összege, amelyet a képletbe negatív előjellel kell beállítani;
 (...)
 $Korrektio_{rövid} =$ az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a $Korrektio_{rövid}$ tagba, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a $Korrektio_{rövid}$ tagba.”

helyesen: „ $V_{\text{névleges}}$ = az instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered és amelyet a képletbe negatív előjellel kell beállítani;
(...)

Korrektció_{rövid} = amennyiben az instrumentum, amelyből a kitettség ered, származtatott instrumentum, az az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.”

31. A 104. oldalon, az új 325w. cikk (4) bekezdésének

szövege: „(4) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a névleges összegét a következőképpen kell megállapítani:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében a névleges összeg a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum névértéke;

b) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapíron alapuló származtatott instrumentumok esetében a névleges összeg a származtatott instrumentum névleges összege.”

helyesen: „(4) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a névleges összegét a következőképpen kell megállapítani:

a) kötvény esetében a névleges összeg a kötvény névértéke;

b) egy kötvényre vonatkozó értékesített eladási opció esetében a névleges összeg az opció névleges összege; egy kötvényre vonatkozó megvásárolt vételi opció esetében a névleges összeg 0.”

32. A 104. oldalon, az új 325w. cikk (5) bekezdésének

szövege: „(5) A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az (1) és a (2) bekezdésben említett képletek alkalmazása helyett a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$JTD_{\text{hosszú}} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{\text{hosszú}} + \text{Adjustment}_{\text{hosszú}}; 0\}$$

$$JTD_{\text{hosszú}} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{\text{rövid}} + \text{Adjustment}_{\text{rövid}}; 0\}$$

ahol:

$JTD_{\text{hosszú}}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

$JTD_{\text{rövid}}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében; és

V = a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum valós értéke vagy – részvényalapú származtatott instrumentumok esetében – az alapul szolgáló részvény valós értéke.”

helyesen: „(5) A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$JTD_{\text{hosszú}} = \max \{LGD \cdot V_{\text{névleges}} + P\&L_{\text{hosszú}} + \text{Korrektció}_{\text{hosszú}}; 0\}$$

$$JTD_{\text{hosszú}} = \min \{LGD \cdot V_{\text{névleges}} + P\&L_{\text{rövid}} + \text{Korrektció}_{\text{rövid}}; 0\}$$

ahol:

$JTD_{\text{hosszú}}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

$V_{\text{névleges}}$ = azon instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered; a készpénz jellegű tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum névleges összege a tőkeelem valós értéke; $JTD_{\text{rövid}}$ képlet esetén az instrumentum névleges összegét negatív előjellel kell bevinni a képletbe;

$P\&L_{\text{hosszú}} =$	ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe;
$Korrekcio_{\text{hosszú}} =$	az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a csökkentéseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.
$JTD_{\text{rövid}} =$	váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében;
$P\&L_{\text{rövid}} =$	ez a tag a rövid kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe;
$Korrekcio_{\text{rövid}} =$	az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

33. A 105. oldalon, az új 325w. cikk (8) bekezdése első albekezdése a) pontjának

szövege: „a) az intézményeknek az instrumentumok különböző típusai esetében miként kell kiszámítaniuk a váratlan nemteljesítésből eredő összegeket e cikknek megfelelően;”

helyesen: „a) az intézményeknek az instrumentumok különböző típusai esetében a váratlan nemteljesítésből eredő összegek e cikknek megfelelő kiszámítása során hogyan kell meghatározniuk a $P\&L_{\text{hosszú}}$, $P\&L_{\text{rövid}}$, $Korrekcio_{\text{hosszú}}$ és $Korrekcio_{\text{rövid}}$ elemeket;”

34. A 106. oldalon, az új 325y. cikk (4) bekezdésében

a következő szövegrész: „ $DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{hosszú}} \text{net } JTD_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{rövid}} RW_i | \text{net } JTD_i|); 0 \}$ „

helyesen: „ $DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{hosszú}} RW_i \cdot \text{net } JTD_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{rövid}} RW_i \cdot | \text{net } JTD_i|); 0 \}$ „

35. A 106. oldalon, az új 325y. cikk (4) bekezdésében

a következő szövegrész: „ $WtS = \frac{\sum \text{net } JTD_{\text{hosszú}}}{\sum \text{net } JTD_{\text{hosszú}} + \sum | \text{net } JTD_{\text{rövid}} |}$ „

helyesen: „ $WtS = \frac{\sum \text{net } JTD_{\text{hosszú}}}{\sum \text{net } JTD_{\text{hosszú}} + \sum | \text{net } JTD_{\text{rövid}} |}$ „

36. A 109. oldalon, az új 325ad. cikk (4) bekezdésében, a képlet

szövege: „ $DRC_{ACTP} = \max \{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \}$ „

helyesen: „ $DRC_{ACTP} = \max \{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0,5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0 \}$ „

37. A 121. oldalon, a 325ay. cikk (1) bekezdés bevezető fordulatának

szövege: „(1) Az általános kamatláb-kockázat kockázati osztály egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti r_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:”

helyesen: „(1) Az általános kamatláb-kockázat kockázati osztály egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:”

38. A 124. oldalon, az új 325bb. cikk (1) bekezdése bevezető fordulatának

szövege: „(1) Az intézmények a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mértéket bármely adott »t« időpontra vonatkozóan és a kereskedési könyvi pozíciók bármely adott portfóliójára vonatkozóan a következőképpen kötelesek kiszámítani:”

helyesen: „(1) Az intézmények a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mértéket bármely adott »t« időpontra vonatkozóan és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók bármely adott portfóliójára vonatkozóan a következőképpen kötelesek kiszámítani:”.

39. A 125. oldalon, az új 325bc. cikk (1) bekezdése c) pontja bevezető fordulatának

szövege: „c) a kereskedési könyvi pozíciók adott portfóliója esetében az intézménynek a következő képlet alapján kell kiszámítania a részleges várható többletveszteség »t« időpontra vonatkozó mértékét:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

helyesen: „c) a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók adott portfóliója esetében az intézményeknek a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk a részleges várható többletveszteség »t« időpontra vonatkozó mértékét:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

40. A 127. oldalon, az új 325bd. cikk (4) bekezdése bevezető fordulatának

szövege: „(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljából egy adott kereskedési könyvi pozíció egy adott modellezhető kockázati tényezőjének tényleges likviditási horizontját az alábbiak szerint kell kiszámítani:”

helyesen: „(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljából egy adott, devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíció vagy nem kereskedési könyvi pozíció egy adott modellezhető kockázati tényezőjének tényleges likviditási horizontját az alábbiak szerint kell kiszámítani:”.

41. A 148. oldalon, a felváltott 411. cikk (4) bekezdésének

szövege: „4. »betétközvetítő ügynök«: olyan természetes személy vagy vállalkozás, amely díj ellenében hitelintézeteknél helyez el harmadik felektől származó betéteket, beleértve a lakossági betéteket és a vállalati betéteket, de kizárva a pénzügyi vállalkozásoktól származó betéteket;”

helyesen: „4. »betétközvetítő ügynök»: olyan természetes személy vagy vállalkozás, amely díj ellenében hitelintézeteknél helyez el harmadik felektől származó betéteket, beleértve a lakossági betéteket és a vállalati betéteket, de kizárva a pénzügyi ügyfelektől származó betéteket;”.

42. A 158. oldalon, az új 428k. cikk (3) bekezdése bevezető fordulatának

szövege: „(3) Az alábbi kötelezettségekre 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”;

helyesen: „(3) Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”.

43. A 159. oldalon, az új 428l. cikk bevezető fordulatának

szövege: „Az alábbi kötelezettségekre 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”

helyesen: „Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”.

44. A 159. oldalon, az új 428l. cikk d) pontjának

szövege: „d) a 428m., a 428n. és a 428o. cikkben nem említett egyéb, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek.”;

helyesen: „d) a 428m., a 428n. és a 428o. cikkben nem említett egyéb, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.”

45. A 169. oldalon, az új 428al. cikk (3) bekezdése bevezető fordulatának

szövege: „(3) Az alábbi kötelezettségekre 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”;

helyesen: „(3) Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”.

46. A 169. oldalon, az új 428am. cikk bevezető fordulatának

szövege: „Az alábbi kötelezettségekre 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”;

helyesen: „Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:”.

47. A 169. oldalon, az új 428am. cikk b) pontjában

a következő szövegrész: „b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:”;

helyesen: „b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok, amelyeket a következők nyújtanak:”.

48. A 175. oldalon, a felváltott 429. cikk (5) bekezdése első albekezdése a) pontjának

szövege: „a) a (4) bekezdés d) pontja alapján mérlegen kívüli tételnek tekintett olyan származtatott ügyleteket, amelyeket az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően származtatott ügyletként kezelnek, az említett pontban meghatározottak szerint kell kezelni;”

helyesen: „a) a (4) bekezdés d) pontjának megfelelő mérlegen kívüli tételt, amelyet az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően származtatott ügyletként kezelnek, az említett bekezdés d) pontjában meghatározottak szerint kell kezelni;”.

49. A 176. oldalon, az új 429a. cikk (1) bekezdése első albekezdése d) pontjának

szövege: „d) amennyiben az intézmény közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, az olyan eszközökből eredő kitettségek, amelyek központi kormányzatokkal, regionális önkormányzatokkal, helyi önkormányzatokkal vagy közszektorbeli szervezetekkel szembeni, közszektorbeli beruházásokhoz és kedvezményes kölcsönökhöz kapcsolódó követeléseket képeznek;”

helyesen: „d) amennyiben az intézmény közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, az olyan eszközökből eredő kitettségek, amelyek központi kormányzatokkal, regionális önkormányzatokkal, helyi önkormányzatokkal vagy közszektorbeli szervezetekkel szembeni, közszektorbeli beruházásokhoz, valamint kedvezményes kölcsönökhöz kapcsolódó követeléseket képeznek;”.

50. A 178. oldalon, az új 429a. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének

szövege: „Az első albekezdés d) és e) pontjának alkalmazása céljából, valamint az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak és a tagállamok e keret szerinti kötelezettségeinek a sérelme nélkül, (...)”

helyesen: „Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazása céljából, valamint az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak és a tagállamok e keret szerinti kötelezettségeinek a sérelme nélkül, (...)”.

51. A 209. oldalon, az új 461a. cikk első bekezdésében

a következő szövegrész: „A 430b. cikk (1) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a 325e., a 325g–325j., a 325p., a 325q., a 325ae., a 325ak., a 325am., a 325ap–325at., a 325av. és a 325ax. cikkeken (...)”

helyesen: „A 430b. cikk (1) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a 325e., a 325g–325j., a 325p., a 325q., a 325ae., a 325ai., a 325ak., a 325am., a 325ap–325at., a 325av. és a 325ax. cikkeken (...)”.

52. A 209. oldalon, a felváltott 462. cikkben

a következő szövegrész: „(...)

(2) A Bizottságnak a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben és a 461a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. június 28-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben és a 461a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(...)

(6) A 244. cikk (6) bekezdése, a 245. cikk (6) bekezdése, a 456–460. cikk és a 461a. cikk szerint elfogadott (...)”

helyesen:

„(...)

(2) A Bizottságnak a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. június 28-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(...)

(6) A 244. cikk (6) bekezdése, a 245. cikk (6) bekezdése, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikk szerint elfogadott (...)”.

53. A 210. oldalon, a felváltott 494. cikk (1) bekezdése bevezető fordulatainak

szövege:

„(1) A 92a. cikktől eltérve, 2019. június 27-től 2021. december 31-ig a szanálendő szervezetként azonosított olyan intézményeknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, mindenkor teljesíteniük kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeket:”

helyesen:

„(1) A 92a. cikktől eltérve, 2019. június 27-től 2021. december 31-ig a szanálendő szervezetként azonosított olyan intézményeknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, mindenkor teljesíteniük kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeket:”.

54. A 211. oldalon, az új 494a. cikk (2) bekezdése a) pontjának

szövege:

„a) az 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;”

helyesen:

„a) a 63. cikkben meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;”.

55. A 211. oldalon, az új 494b. cikk (3) bekezdésében

a következő szövegrész:

„(3) A 72a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, a 2019. június 27. előtt kibocsátott kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekként kezelhetők, feltéve (...)”

helyesen: „(3) A 72a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, a 2019. június 27. előtt kibocsátott kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokként kezelhetők, feltéve (...).”

56. A 213. oldalon, a felváltott 500. cikk (1) bekezdése első albekezdése c) pontjának

szövege: „c) mindazon nemteljesítő (defaulted) kitettségeknek az első elidegenítési napon fennálló kumulatív összege, amelyek elidegenítésére az a) pontban említett terv szerinti első elidegenítési nap óta került, meghaladta az a) és b) pontban említett, az első elidegenítési nap óta tapasztalt összes nemteljesítés kumulatív összegének 20 %-át.”

helyesen: „c) mindazon nemteljesítő (defaulted) kitettségeknek az első elidegenítési napon fennálló kumulatív összege, amelyek elidegenítésére az a) pontban említett terv szerinti első elidegenítési nap óta került, meghaladta az a) és b) pontban említett, az első elidegenítési nap óta tapasztalt összes nemteljesítő (defaulted) kitettség kint levő összegének 20 %-át.”

57. A 213. oldalon, a felváltott 501. cikk (1) bekezdésében, a fogalommeghatározásokban

a következő szövegrész: „E* = a kkv-nak vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjának az intézménnyel, leányvállalataival, anyavállalataival, valamint azok más leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlanlannal fedezett követeléseket és függő követeléseket.”

helyesen: „E* a következők egyike:
a) a kkv-nak vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjának az intézménnyel, leányvállalataival, anyavállalataival, valamint azok más leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlanlannal fedezett követeléseket és függő követeléseket;
b) amennyiben az a) pontban említett teljes összeg 0, azon, a kkv-val vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjával szembeni, lakóingatlanlannal fedezett követelések és függő követelések összege, amelyek az abban a pontban említett teljes összeg számításából ki vannak zárva.”

58. A 218. oldalon, az 510. cikk új (8) bekezdésében

a következő szövegrész: „(8) A 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában, a 428s. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 428v. cikk b) pontjában említett ügyletek esetében (...).”

helyesen: „(8) A 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában, a 428s. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 428v. cikk a) pontjában említett ügyletek esetében (...).”

Helyesbítés az (EU) 2019/1156 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a forgalmazási szabályokkal, díjakkal és illetékekkel kapcsolatos közzétételekre és értesítésekre vonatkozó formanyomtatványok, mintadokumentumok, eljárások és technikai szabályok tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról, valamint az ABA-k és ÁÉKBV-k határon átnyúló forgalmazására vonatkozó központi adatbázis létrehozása és fenntartása céljából megküldendő információk, valamint az ilyen információk megküldésére szolgáló formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározásáról szóló, 2021.

május 27-i (EU) 2021/955 bizottsági végrehajtási rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 211., 2021. június 15.)

A 31. oldalon, az 1. cikkben:

a következő szó-„1. cikk

végzés:

A forgalmazási követelményekre vonatkozó nemzeti rendelkezések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok az (EU) 2019/1156 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében említett információkat a weboldalukon az e rendelet I. mellékletében meghatározott mintadokumentum felhasználásával teszik közzé.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat az illetékes hatóságoknak vagy teljes egészében a külön erre a célra létrehozott egyik weboldalukon vagy külön weboldalakon kell közzétenniük, amelyek az e bekezdésben említett, az alternatív befektetési alapokra (ABA-k) és az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV-k) vonatkozó információkat tartalmazzák.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett információk összefoglalóit világosan, tömören és könnyen érthetően, az e rendelet II. mellékletében meghatározott mintadokumentum felhasználásával teszik közzé. Ezeket az összefoglalókat ugyanazon a weboldalon kell közzétenni, mint az (1) bekezdésben említett információkat, a weboldal tetején vagy alján.”

helyesen:

„1. cikk

A forgalmazási követelményekre vonatkozó nemzeti rendelkezések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok az (EU) 2019/1156 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében említett információkat a weboldalukon az e rendelet I. mellékletében meghatározott mintadokumentum felhasználásával teszik közzé.

Az első albekezdésben említett információkat az illetékes hatóságoknak vagy teljes egészében a külön erre a célra létrehozott egyik weboldalukon vagy külön weboldalakon kell közzétenniük, amelyek az e bekezdésben említett, az alternatív befektetési alapokra (ABA-k) és az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV-k) vonatkozó információkat tartalmazzák.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett információk összefoglalóit világosan, tömören és könnyen érthetően, az e rendelet II. mellékletében meghatározott mintadokumentum felhasználásával teszik közzé. Ezeket az összefoglalókat ugyanazon a weboldalon kell közzétenni, mint az (1) bekezdésben említett információkat, a weboldal tetején vagy alján.”

A 35. oldalon, az I. mellékletben, a harmadik felelősségkizáró nyilatkozatban:

a következő szó-„**Felelősségkizáró nyilatkozat:** Az alábbiakban azon nemzeti jogszabályok nem kimerítő felsorolása található, amelyek alkalmazandók lehetnek, és a(z) [illetékes hatóság neve] nem felelős a listában előforduló hiányosságokért. Az e jogszabályokból eredő követelmények felügyelete nem tartozik a(z) [illetékes hatóság neve] felügyelete alá. E követelmények és bármely más jogi követelmény alkalmazhatóságát az [ÁÉKBV/ABA/ÁÉKBV vagy ABA] forgalmazása vagy az abba történő befektetés előtt értékelni kell. Amennyiben bizonytalanság áll fenn, az ÁÉKBV-kat vagy ABA-kat forgalmazó vagy azokba befektető személyeknek független tanácsadást kell igénybe venniük az egyéni helyzetükre vonatkozó követelményekkel kapcsolatban.”

helyesen: „**Felelősségkizáró nyilatkozat:** Az e mintadokumentumban foglalt listában azon nemzeti jogszabályok nem kimerítő felsorolása található, amelyek alkalmazandók lehetnek, és a(z) [illetékes hatóság neve] nem felelős a listában előforduló hiányosságokért. Az e jogszabályokból eredő követelmények felügyelete nem tartozik a(z) [illetékes hatóság neve] felügyelete alá. E követelmények és bármely más jogi követelmény alkalmazhatóságát az [ÁÉKBV/ABA/ÁÉKBV vagy ABA] forgalmazása vagy az abba történő befektetés előtt értékelni kell. Amennyiben bizonytalanság áll fenn, az ÁÉKBV-kat vagy ABA-kat forgalmazó vagy azokba befektető személyeknek független tanácsadást kell igénybe venniük az egyéni helyzetükre vonatkozó követelményekkel kapcsolatban.”

Helyesbítés a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a prémie állatoktól eltérő, nem kérődző haszonállatok állati eredetű fehérjével való takarmányozásának tilalma tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. augusztus 17-i (EU) 2021/1372 bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 295., 2021. augusztus 18.)

A 15. oldalon, a melléklet 5a) pontjában, a módosított 999/2001/EK rendelet IV. melléklete V. fejezetének A. szakaszában, az 1. pont m) és n) pontjában:

a következő szöveg: „m) olyan takarmánykeveréket előállító engedélyezett létesítmények, amelyek a IV. fejezet G. szakaszának b) pontjával összhangban baromfinak szánt, sertésféléből származó feldolgozott állati fehérjét tartalmazó takarmánykeveréket állítanak elő;

n) olyan takarmánykeveréket előállító engedélyezett létesítmények, amelyek a IV. fejezet H. szakaszának b) pontjával összhangban sertésféléknek szánt, baromfiból származó feldolgozott állati fehérjét tartalmazó takarmánykeveréket állítanak elő;”

helyesen: „m) olyan takarmánykeveréket előállító engedélyezett létesítmények, amelyek a IV. fejezet G. szakaszának d) pontjával összhangban baromfinak szánt, sertésféléből származó feldolgozott állati fehérjét tartalmazó takarmánykeveréket állítanak elő;

n) olyan takarmánykeveréket előállító engedélyezett létesítmények, amelyek a IV. fejezet H. szakaszának d) pontjával összhangban sertésféléknek szánt, baromfiból származó feldolgozott állati fehérjét tartalmazó takarmánykeveréket állítanak elő;”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)

ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU